నా ప్రేమ ఒక ఎండమావి

ఒక జీవిత చరిత్ర

అన్నే రిపోర్టర్ ద్వారా

కుమార్ యొక్క సమాంతర కాలక్రమాలు

రవికిరణ్ డెవలప్ చేసిన సిరీస్

ముందుమాట

ఇది ముగ్గురు వ్యక్తుల కథ. మొదటివాడు, అతని పేరు కుమార్. అతను గ్రామం నుండి తన SSC పరీక్షలు రాశాడు. సర్టిఫికెట్లు సేకరించి బొంబాయిలో దిగాడు. రెండోది పాయల్ రాణే కాగా మూడోది కవితా నిగమ్. విధి ద్వారా, కొన్ని సంఘటనల ద్వారా వారు ఒకటయ్యారు. ఈ కథ వారి జీవిత పరీక్షలు మరియు కష్టాలు, అవి ఏమిటి?

1 వ భాగము

కుమార్ బొంబాయి ప్రవేశం

1 వ అధ్యాయము

ఆయన 1964లో ఆంధ్ర ప్రదేశ్‌లోని విజయవాడలో జన్మించారు. బాల్యం అంతా అక్కడే గడిపారు. అతను మధ్యతరగతిలో, కనీస అవసరాలతో జన్మించాడు. ఈ రోజుల్లో మధ్యతరగతి అవసరాలుగా మారిన టీవీ, ఫ్రిజ్ లేదా వాషింగ్ మెషీన్ వంటి ఇతర వస్తువుల గురించి వారికి ఫ్యాన్ కూడా లేదు. నేటి ప్రమాణాల ప్రకారం, వారు పేద ప్రజల క్రిందకు వస్తారు.

అతని వద్ద బొమ్మలు లేకపోవడంతో ఇరుగుపొరుగు వారితో కలిసి డంప్‌యార్డుకు వెళ్లి పనికిరాని వస్తువులను తెచ్చుకుని వాటి నుంచి వస్తువులను నిర్మించారు.

ఒకసారి వారు విరిగిన పిల్లల ట్రైసైకిల్‌ను కనుగొన్నారు. దానికి ముందు చక్రం లేదు. వారు దానిని ఆట వస్తువుగా ఉపయోగించారు. కొన్ని గాజు ముక్కలు తెచ్చి కాలిడోస్కోప్ తయారు చేశాడు. చిన్న చిన్న చక్రాలను సేకరించి, మొదట్లో వైర్ మరియు హుక్‌తో హ్యాండ్‌స్టిక్‌ను తయారు చేసి, చక్రాన్ని పడనివ్వకుండా నెట్టడం ఆడేవారు. ఇది ఆ రోజుల్లో ఒక ఆవేశంగా మారింది. వారు ఆటలు ఆడటానికి సృజనాత్మక మార్గాలను ఉపయోగించారు.

అక్కడ చాలా వరకు ఎయిడెడ్ పాఠశాలల్లో తెలుగు మీడియంలో చదివాడు. అతనికి ఇంగ్లీషు పరిజ్ఞానం లేదు మరియు హిందీలో 100 సబ్జెక్టులలో 20 ఉత్తీర్ణత సాధించాడు. అతను చాలా తెలివైనవాడు. పరీక్షలకు ముందు ఒకసారి పాఠ్యపుస్తకాలు లేదా నోట్స్ చదివి మంచి మార్కులు తెచ్చుకునేవాడు. అతనికి మంచి జ్ఞాపకశక్తి మరియు విశ్లేషణాత్మక మరియు తార్కిక మనస్సు ఉంది. చదవడం అతని అభిరుచి. అతను తన తండ్రి ఆఫీస్ లైబ్రరీలోకి అనుమతించబడినప్పుడు, పిల్లల పుస్తకాలతో ప్రారంభించి చాలా పుస్తకాలను చదివాడు; అతను అక్కడ లభించే ప్రతి పుస్తకాన్ని అక్షరాలా చదివాడు. సైన్స్ అండ్ టెక్నాలజీ నుండి పెర్రీ మాసన్ మరియు జేమ్స్ హ్యాడ్లీ చేజ్ వరకు. అతనికి ఇష్టమైనది గై డి మౌపాసెంట్, అతని చిన్న కథల పుస్తకం, అతని తండ్రి అతనిని

జీవితంలో బాగా ప్రభావితం చేసాడు. ఒకటి దారంపై, మరొకటి నెక్లెస్‌పై ఉంటుంది. అతని తండ్రి అతనికి గణితం మరియు ఇంగ్లీషులో కొన్ని చిట్కాలను అందించాడు, ఇది అతని భవిష్యత్తు అధ్యయనాలను రూపొందించడంలో సహాయపడింది. అతను గ్రామం నుండి తన SSC పరీక్షలు వ్రాసాడు మరియు అతని తండ్రి బొంబాయికి బదిలీ అయినప్పుడు, అతను కోణార్క్ ఎక్స్‌ప్రెస్ పట్టుకుని 1980 వేసవిలో బొంబాయిలో దిగాడు.

అధ్యాయం 2

అతను భవనం వైపు చూశాడు. ఇది రెండంతస్తుల భవనం. గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో మూడు, మొదటి అంతస్తులో మూడు ఫ్లాట్లు. గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లోని ఫ్లాట్‌ల ముందు సిమెంటుతో కూడిన స్థలం ఉంది. మరియు మొదటి అంతస్తులో కనెక్ట్ చేసే ప్రాంతం. ప్రహరీ గోడ లేకపోవడంతో డాబాకి మెట్లు లేవు. ఫ్లాట్ పక్కన ఒక గోడ ఉంది మరియు అక్కడ కొన్ని పొలాలు మరియు తరువాత ఒక రహదారి మరియు తరువాత శాంతాక్రజ్ విమానాశ్రయం కోసం ఒక గోడ ఉన్నాయి. చుట్టూ పచ్చదనం మరియు గడ్డి. ఈ భవనానికి అప్రోచ్ రోడ్డు ఉంది. తర్వాత కుడివైపున, మరో వైపుకు ఎదురుగా దాదాపు 10 ఫ్లాట్‌లతో కూడిన భవనం ఉంది. మరియు ఒక టైల్డ్ ఇల్లు ఉంది, దీని తలుపులు మూసివేయబడ్డాయి మరియు భవనం యొక్క ఈ వైపు ఎప్పుడూ ఉపయోగించబడదని సూచిస్తూ ప్రతిచోటా దుమ్ము ఉంది. మరోవైపు, రాజస్థాన్‌కు చెందిన మార్వాడీ నడుపుతున్న కిరాణా దుకాణం ఉంది. మొదటి అంతస్తులో, ఇరుగుపొరుగుగా ఇద్దరు మలయాళీలు ఉన్నారు, మరియు వారి ఫ్లాట్ క్రింద ఉన్న అంతస్తులో హిమాచల్ ప్రాంతానికి చెందిన ఒక కుటుంబం మరియు మిగిలిన ఇద్దరు మహారాష్ట్రీయులు ఉన్నారు. మెట్లపై నిలబడితే విమానాశ్రయం, ల్యాండింగ్‌లు మరియు టేకాఫ్‌లను పాక్షిక వీక్షణతో చూడవచ్చు. అంతర్జాతీయ విమానాశ్రయం కావడంతో ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న అన్ని విమానాలను చూడవచ్చు.

హైదరాబాద్‌లోని బోర్డు నుండి మైగ్రేషన్ సర్టిఫికేట్ పొందకుండా ఇక్కడ కాలేజీలో చేరలేనని అతని తండ్రి చెప్పాడు. బదులుగా, ఒక ప్రైవేట్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో డిప్లొమాలో చేరాడు మరియు అతని తండ్రి అతన్ని మలాడ్‌లోని SM లాల్ కోచింగ్ సెంటర్‌లో ఉంచాడు. అతని తండ్రి అతన్ని ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి తీసుకెళ్లి అడ్మిషన్ తీసుకున్నాడు మరియు వారు అతనికి రైల్వే నుండి స్టూడెంట్ పాస్‌లు పొందడానికి ఫారం ఇచ్చారు. అతను స్థానిక రైల్వే ప్రయాణం కోసం పాస్ తీసుకున్నాడు మరియు శాంతాక్రూజ్ నుండి మలాడ్ వరకు ఎక్కి దిగుతూ ఉండేవాడు. అతని ఇంటి నుండి, రైల్వే స్టేషన్

15 నిమిషాల నడకలో ఉంటుంది మరియు ప్రధాన రహదారి నుండి బస్సు సౌకర్యం అందుబాటులో ఉంది. సమీపంలో మూడు బస్ స్టాప్‌లు ఉన్నాయి. అతనికి మధ్యాహ్నం క్లాసులు వచ్చాయి, టైపింగ్ మరియు షార్ట్‌హ్యాండ్ నేర్చుకునేందుకు త్వరగా వెళ్లేవాడు. అప్పుడు అతని డిప్లొమా కోర్సుకు తరగతులు ప్రారంభమవుతాయి. మధ్యాహ్నానికి వెళ్లాల్సి ఉండడంతో బస్సులో వెళ్లి తిరిగి వచ్చే సమయంలో బస్సు లేక నడిచి వచ్చేవాడు.

మొదట్లో, అతను ఎవరికీ తెలియనందున మరియు హిందీలో అనర్గళంగా మాట్లాడటం రాదు కాబట్టి అతను తరగతుల్లో తనంతట తానుగా ఉండేవాడు. రెండు రోజుల తర్వాత టీచర్ ఇంకా రాకపోవడంతో ఒక విద్యార్థి అతనికి ఫోన్ చేసి, “ఎక్కడి నుంచి వచ్చావు?” అని హిందీలో అడిగాడు.

"నేను ఆంధ్రా నుండి వచ్చాను" అని కుమార్ బదులిచ్చారు.

కుమార్ అడిగిన ప్రశ్నలన్నింటికీ హిందీలో సమాధానమిచ్చి ఇంగ్లీషులో సమాధానమిస్తున్నాడు.

ఆ కుర్రాడు “నువ్వు హింద్ మాట్లాడలేవా?” అని అడిగాడు.

కుమార్ బదులిస్తూ, “నాకు హిందీ అనర్గళంగా రాదు మరియు ఇంగ్లీషులో మాట్లాడటానికి అతను మాట్లాడటం నేర్చుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అతను హిందీలో చదవగలడు మరియు వ్రాయగలడు.

నెమ్మదిగా కుమార్ తన పేరు కిరీట్ త్రివేది అని మరియు అతను బరోడా నుండి గుజరాతీ అని తెలుసుకున్నాడు. అలా ఇంటికి వెళుతుండగా ఇద్దరూ స్టేషన్‌కి వచ్చి కిరీట్ అంధేరీ స్టేషన్‌లో దిగారు.

మరుసటి రోజు కుమార్ కిరీట్‌తో హిందీలో మాట్లాడటానికి ప్రయత్నించాడు, కానీ కిరీట్ అతనిని ఆపి, "ఆయనకు ఇంగ్లీషు రాదు మరియు అతను ఇంగ్లీష్ నేర్చుకోవాలనుకుంటున్నాడు కాబట్టి ఇంగ్లీషులో మాత్రమే మాట్లాడు" అన్నాడు.

అప్పటి నుంచి వీరిద్దరూ మంచి స్నేహితులుగా మారారు. క్లాస్‌లో కొంతమంది అమ్మాయిలు ఉన్నారు మరియు కుమార్ వారితో మాట్లాడటానికి సిగ్గుపడ్డాడు. కానీ కిరీట్ చాలా మంది వ్యక్తులతో మరియు అమ్మాయిలతో కూడా మాట్లాడేవాడు.

కుమార్‌కి బొంబాయికి కొత్త కావడంతో ఇంటి ముందు స్నేహితులు ఎవరూ లేరు. స్నేహం చేయడంలో కాస్త ధీమాగా ఉంటాడు. అతను వారితో మాట్లాడటానికి ముందు అవతలి వ్యక్తి దగ్గరకు వస్తాడని అతను వేచి ఉంటాడు.

ఆ తర్వాత పి బ్లాక్ బాయ్స్ ఉన్నారు, వారు చాలా అల్లరిగా ఉంటారు మరియు కొత్తవారిని వేధించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. వారు తుఫాను గట్లపై కూర్చుని, బాటసారులపై వ్యాఖ్యలు పంపుతారు. వారితో ఒకట్రెండు మాటమార్చి, వారితో కొన్ని యాస పదాలు వాడాడు.

వారు ఎక్కువగా IV తరగతి ఉద్యోగుల కుటుంబాలకు చెందినవారు మరియు వారికి పెద్దగా ఇంగ్లీష్ తెలియదు. కాబట్టి, వారు తిరిగి వెళ్లి అర్థాన్ని తనిఖీ చేసి, హిందీలో అతనిపై ప్రత్యుత్తరం ఇవ్వడానికి తిరిగి వస్తారు. అతను వారి పట్ల నిర్లక్ష్యంగా ఉండవచ్చు.

హోలీ సమయంలో, బాటసారులపై నీటి బుడగలు విసిరే దుష్ట అలవాటు ఉంటుంది. వారు అసలు హోలీకి ఒక వారం ముందు ఆచారాన్ని ప్రారంభిస్తారు. ఒకసారి అతను క్లాసులకు వెళ్తున్నప్పుడు వెనుక నుంచి వాటర్ బెలూన్లు విసిరారు. అతను వెనక్కి తిరిగి వాటిని SOB లాగా ఇంగ్లీషులో తనకు సాధ్యమైన అసహ్యకరమైన పదాలు అని పిలిచాడు. అప్పుడు పిల్లల తల్లులు సమీపంలోని వారి నివాసాల నుండి వచ్చారు. వారికి అతని ఇంగ్లీషు అర్థం కాలేదు మరియు నీటి బుడగలు విసిరినందుకు వారి పిల్లలకు సలహా ఇస్తూ "అతన్ని అతని దారిలో వెళ్ళమని" చెప్పారు.

తిరిగి వెళ్లి డ్రెస్ మార్చుకుని క్లాసులకు వెళ్లాల్సి వచ్చింది. అతను డిప్లొమా కోర్సుతో అదే ఇన్స్టిట్యూట్ నుండి షార్ట్‌హ్యాండ్ మరియు టైపింగ్ నేర్చుకున్నాడు. పరీక్షలు వచ్చే సమయానికి, కంబైన్డ్ స్టడీస్ కోసం తన ఇంటికి రావాలని కిరీట్ అడిగాడు.

అతను పాఠాలు మరియు ఖాతాలను కిరీట్‌కు వివరించాడు. కిరీట్‌కి పాఠాలను వివరించడం ద్వారా, అతను రెండు లక్ష్యాలను సాధించాడు: అధ్యయనం మరియు మరొకటి అతను దానిని హృదయపూర్వకంగా నేర్చుకున్నట్లు వివరించడం ద్వారా ఇప్పుడు అతనికి అధ్యయనం చేయడం సులభం అయింది. పరీక్షలలో, అతను అడ్వాన్స్‌డ్ అకౌంట్స్‌ను ప్రధాన సబ్జెక్ట్‌గా తీసుకున్నాడు మరియు ఫలితాలు రాగానే 79% మార్కులతో ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో అగ్రస్థానంలో నిలిచాడు.

అతని డిప్లొమా పరీక్షలతో, అతను టైపింగ్ మరియు షార్ట్‌హ్యాండ్ పరీక్షలను కూడా వ్రాసాడు, అవి అదే ప్రభుత్వ బోర్డుచే నిర్వహించబడ్డాయి.

ఇప్పుడు సెలవుల సమయంలో, కిరీట్ తనకు సహాయం చేయడానికి తన ఇంటికి రమ్మని అడిగేవాడు. ఈ సమయంలో, కుమార్ టైపింగ్ మరియు షార్ట్‌హ్యాండ్ సాధన కొనసాగించడానికి తన ఇంటికి సమీపంలో ఉన్న ఒక టైప్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో చేరాడు. తన ఫలితాలు ప్రకటించినప్పుడు అతను ఇన్స్టిట్యూట్ విద్యార్థులకు స్వీట్లు ఇచ్చాడు మరియు అతను డిప్లొమాలో ఉత్తీర్ణత సాధించిన విషయాన్ని టైపింగ్ ఇన్స్టిట్యూట్ యజమానికి తెలియజేశాడు. ఇప్పుడు అతను మూడు డిప్లొమాలను ఖాతాలకు ఒకటి, రెండవది టైపింగ్ మరియు మూడవది షార్ట్‌హ్యాండ్‌కు పొందాడు.

రెయిన్‌బో పెయింట్స్ పేరుతో ఉన్న పెయింట్ ఫ్యాక్టరీకి వెళ్లమని ఇన్‌స్టిట్యూట్ యజమాని చెప్పాడు.

కుమార్ వెళ్లి అతని మార్కుల షీట్లను చూపించినప్పుడు, HR మేనేజర్ అతన్ని డిస్పాచ్ డిపార్ట్‌మెంట్‌లో ఇన్‌వాయిస్‌లు టైప్ చేయడానికి ట్రైనీ టైపిస్ట్‌గా నియమించాడు. అతను పూర్తి రోజు కార్బన్ కాపీలతో ముందుగా ముద్రించిన స్టేషనరీపై ఇన్‌వాయిస్‌లను టైప్ చేయాల్సి వచ్చింది.

మధ్యాహ్నం 1 గంటలకు తన ఇంటికి భోజనానికి వచ్చి వెంటనే తిరిగి వెళ్లేవాడు. ఇలా ఆరు నెలల పాటు కొనసాగి ఆ తర్వాత కంపెనీలో టైపిస్ట్‌గా చేశారు.

ఒకసారి అతని కుటుంబం ఏదో ఫంక్షన్ కోసం గ్రామానికి వెళ్ళినప్పుడు, అతను తన భోజనం కోసం ఒక చిన్న రెస్టారెంట్‌కి వెళ్ళాడు. సౌత్ ఇండియన్ టిఫిన్స్ అనే పేరు చూశాడు. అక్కడ తనకిష్టమైన స్నాక్స్ దొరుకుతాయని అనుకున్నాడు.

ముందుగా కుమార్ 2 ఇడ్లీలు ఆర్డర్ చేశాడు. వారు కష్టపడ్డారు. ఇడ్లీలు వదిలేసి దోసె ఇవ్వమని చెప్పాడు. యజమాని తవాతో పోరాడి దోసెను రచ్చ చేశాడు. అతనికి సౌత్ ఇండియన్ వంటలు ఎలా చేయాలో తెలియదని తెలుస్తోంది. అతను దోసె కూడా చేయలేకపోవడాన్ని చూసి, కుమార్ “నేను ప్రయత్నించవచ్చా?” అని అడిగాడు.

హోటల్ యజమాని కోపంగా, "నువ్వే తయారు చేసి తిను" అన్నాడు.

కుమార్‌కి కొంత వంట తెలుసు, అతను తన తల్లికి చపాతీలు మరియు దోసెలతో సహాయం చేస్తాడు. దోసె చేసి చట్నీ వేసి వచ్చి టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నాడు. అతను చెల్లింపు చేయడానికి వెళ్ళినప్పుడు, యజమాని అతనిని "మీరు ఎక్కడ ఉంటున్నారు?"

"నేను కాలనీలో ఉంటాను" అని కుమార్ బదులిచ్చారు.

"మీరు ఏమి చేస్తారు" అని అడిగాడు.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "నేను వెనుక రోడ్డులో ఉన్న పెయింట్ కంపెనీలో టైపిస్ట్‌ని."

"అలా అయితే ఈరోజు ఎలా వచ్చావు" అని అడిగాడు.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "నా కుటుంబం దూరంగా ఉంది, మరియు నాకు ఉదయం వంట చేయడానికి సమయం లేదు."

"మీరు ఫ్యాక్టరీలో ఎంత సమయం వరకు పని చేస్తారు" అని అడిగాడు.

కుమార్, "నేను సాయంత్రం 5 గంటల వరకు పని చేస్తాను."

"సాయంత్రం దోసెలు చేయడంలో నాకు సహాయం చేయగలరా, నేను చెల్లిస్తాను" అని అడిగాడు.

సాయంత్రం పూట పని లేకపోవడంతో తనకు సాయం చేసి డబ్బు కూడా సంపాదించుకోవచ్చని అనుకున్నాడు కుమార్.

అతను చెప్పాడు, “సరే, నేను కుమార్, మరియు మీరు”?

అతను "నేను కాంబ్లీని."

కుమార్, మహారాష్ట్రీయుడు కాబట్టి అతనికి దక్షిణ భారత వంటలు ఎలా తెలుస్తాయని అనుకున్నాడు?

కుమార్, “నేను మీకు ఇడ్లీ మరియు దోస పిండి కలపడం నేర్పుతాను. నేను సాయంత్రం వస్తాను.”

కుమార్ టైపింగ్ పని వేగంగా పూర్తి చేసి రెస్టారెంట్ కి బయలుదేరాడు. అతను కాంబ్లీకి వెళ్లి, ఇడ్లీల కోసం ఉడద్ పప్పు మరియు ఉడకబెట్టిన అన్నం రవా మిశ్రమాన్ని అతనికి చూపించాడు. మరియు దోసలకు ఉడద్ పప్పు మరియు అన్నం మిశ్రమం. అతని దగ్గర గ్రైండింగ్ మెషిన్ ఉంది మరియు గ్రైండింగ్ తర్వాత పిండిని రాత్రంతా పక్కన పెట్టమని చెప్పాడు, కాబట్టి ఇడ్లీలు ఉదయం చేస్తే దూదిలా మెత్తగా ఉంటాయి.

ఒక కస్టమర్ టిఫిన్ కోసం వచ్చినప్పుడు అతను వెళ్లి అడిగాడు, “కస్టమర్ అతనికి ఏమి కావాలి. "వడ, దోసె మొదలైన వాటిలో ఏది అందుబాటులో ఉంటే, మీరు దోసెను సరిగ్గా తయారు చేయగలరా" అని కస్టమర్ అడిగాడు.

అతనికి కాంబ్లీతో ఇంతకు ముందు అనుభవం ఉండాలి.

కుమార్, "నేను మంచి దోసెలు చేయగలను." వెళ్లి దోసె చేసి తీసుకొచ్చి ఇచ్చాడు.

దోసె రుచి చూస్తూ, “బాగుంది” అన్నాడు. అతను డబ్బు చెల్లించి, “ఉదయం మంచి ఇడ్లీలు ఇస్తావా?” అని అడిగాడు.

"మీరే వచ్చి చూసుకోండి" అన్నాడు కుమార్.

మూసేస్తూనే, "ఉదయం వచ్చి ఇడ్లీలు ఎలా చేయాలో చూపిస్తాను" అన్నాడు కుమార్. కాబట్టి, అతను దానిని తన కోసం తయారు చేసుకోగలడు", అతను తన అల్పాహారం అక్కడ తీసుకోవచ్చని కూడా అనుకున్నాడు.

వాళ్ళిద్దరూ రెస్టారెంటులో మిగిలిపోయినవి తిని, అతను అలసిపోయి ఇంటికి వెళ్లి పడుకున్నాడు.

ఉదయాన్నే కుమార్ లేచి బట్టలు వేసుకుని రెస్టారెంట్‌కి వెళ్లి, చట్నీ ఎలా చేస్తారో చూపించి, గ్రైండింగ్ చేస్తున్నప్పుడు, నిన్న తయారు చేసిన పిండితో ఇడ్లీలు ఎలా చేయాలో కాంబ్లీకి చూపించాడు. ఇడ్లీలు వండుతున్నప్పుడు కాంబ్లీ చేసిన వడ, అది అతనికి తెలుసు.

కస్టమర్లు రావడం ప్రారంభించే సమయానికి, వారు ఐటమ్స్ మరియు చట్నీతో సిద్ధంగా ఉన్నారు. రోజు ఒక ప్లేట్ తీసుకునే వారు చట్నీ కారణంగా ఎక్కువ వస్తువులను కలిగి ఉంటారు. మరియు కుమార్ వాటిని ఆర్డర్ చేసిన వారికి దోసెలు చేసాడు. అతను ఫ్యాక్టరీకి వెళ్ళే సమయానికి, అతను తన వంటని మూసివేసి టైపింగ్ పనికి వెళ్ళాడు.

ఒక నెలలో, కేవలం టీ మరియు బన్ను తినే వారు రెస్టారెంట్‌లో టిఫిన్లు తినడానికి మారారు. కాబట్టి, రోజువారీ ఆదాయం పెరిగింది మరియు కుమార్ తన కష్టాలకు రోజువారీ ఆదాయంలో కొంత భాగాన్ని పొందాడు.

టైప్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ యజమాని సహాయంతో ఎస్‌బీఐ ఖాతా తెరిచి ఆ మొత్తాన్ని తన ఖాతాలో జమ చేయడం ప్రారంభించాడు.

రోజు ఒక అమ్మాయి టిఫిన్ కోసం హోటల్‌కి వచ్చేది, ఆమె అందంగా ఉంది, కానీ చిరిగిన బట్టలు వేసుకుంది. ఆమెను చూసుకునే వారు లేరని తెలుస్తోంది. ఆమె జుట్టుకు కొద్దిగా నిర్వహణ అవసరం. కానీ ఆమె ముఖం చూస్తే మాత్రం ఆమెది మంచి కుటుంబం అని తెలుస్తోంది. ఒకరోజు ఉదయం ఇంట్లో కొంచెం ఆలస్యమై, వేగంగా హోటల్‌కి నడుచుకుంటూ వస్తున్నాడు. అతనికి హలో అనే వాయిస్ వినిపించింది.

అతను శబ్దం వైపు తల తిప్పాడు. రోజు టిఫిన్లు తీసుకునే ఆ అమ్మాయి పక్కరోడ్డు నుంచి వస్తోంది. ఆమె కోసం వేగాన్ని తగ్గించాడు.

ఆమె అతని వద్దకు రాగానే, "హాయ్, నేను కుమార్" అన్నాడు.

ఆమె “నేను కవితా నిగమ్” అని చెప్పింది.

కుమార్ “కవితా, నువ్వు ఆ దారిలో ఉంటావా?” అని అడిగాడు.

కవిత, “అవును, కొంచెం కిందికి. మీరు ఎక్కడ ఉంటారు?"

"కాలనీలో" అని కుమార్ బదులిచ్చాడు.

కవిత, “సరే, దోసెలు చేయడం తప్ప ఏం చేస్తారు?” అంది.

"నేను వెనుక రోడ్డులో రెయిన్‌బో పెయింట్స్‌తో టైపిస్ట్‌గా పని చేస్తున్నాను" అని కుమార్ బదులిచ్చారు.

మా నాన్న కూడా అక్కడే పనిచేస్తున్నారు” అని కవిత చెప్పింది.

కుమార్ “ఏం చేస్తాడు?” అని అడిగాడు.

కవిత, ”అతను అక్కడ సూపర్‌వైజర్, నేను అతని కోసమే ఈ టిఫిన్‌లు తీసుకుంటున్నాను” అని సమాధానం ఇచ్చింది.

"అతను టిఫిన్ల గురించి ఏమి చెప్పాడు."

కవిత మాట్లాడుతూ, “మా నాన్న వంట మనిషిని మార్చారా అని అడిగారు. ఇంతకు ముందు కంటే ఈ టిఫిన్లు చాలా బాగున్నాయి.

కుమార్ “ఏం చెప్పావు?” అని అడిగాడు.

కవిత మాట్లాడుతూ, “అక్కడ కొత్త అబ్బాయి పని చేయడం చూశాను. అతను దక్షిణ భారతదేశానికి చెందినవాడు, కాబట్టి అతను వాటిని తయారు చేస్తున్నాడు.

వారు హోటల్‌కు చేరుకున్నారు మరియు ఇప్పుడు కాంబ్లీ చట్నీ మరియు ఇడ్లీలు చేయడం నేర్చుకున్నాడు, ఉదయం కుమార్‌కి అది సులభం అయింది.

మొదట, కుమార్ ఉదయం పని చేస్తానని అనుకోలేదు, సాయంత్రం మాత్రమే. కాంబ్లీకి ఇప్పటికీ తవాపై పిండిని విస్తరించి, దానిని తొలగించే కళలో ప్రావీణ్యం లేనందున అతను ఉదయం పూట దోసె తయారీకి మాత్రమే హాజరవుతున్నాడు. లోపలికి రాగానే దోసెలు వేయడం మొదలుపెట్టాడు. కవిత రెండు దోసెలు తీసుకుని అతనికి “బై” చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

మధ్యాహ్న భోజన సమయంలో, అతను బయటకు వస్తుండగా, కార్మికుడి యూనిఫాంలో ఉన్న ఒక వ్యక్తి కుమార్‌ని ఆపి, “మీరు ఇక్కడ పని చేస్తున్న టైపిస్ట్‌వా?” అని అడిగాడు.

కుమార్ "అవును" అని బదులిచ్చాడు.

"మీరు ఏమి చదువుకున్నారు?" అని అడిగాడు.

"SSC ఆపై అకౌంట్స్ డిప్లొమా" అని కుమార్ బదులిచ్చారు.

"హోటల్‌లో టిఫిన్లు చేసేది నువ్వేనా" అని అడిగాడు.

కుమార్ బదులిచ్చాడు, “అవును, ఒకసారి నేను అతని రెస్టారెంట్‌లో తినడానికి వెళ్ళాను, అతను టిఫిన్లు చేయలేడని కనుగొన్నాను, కాబట్టి, నేనే తయారు చేసి తిన్నాను. కాబట్టి, అతను నాకు సహాయం చేయమని అడిగాడు.

“నువ్వు వంట చేయడం ఎలా నేర్చుకున్నావు?” అని అడిగాడు.

కుమార్ బదులిస్తూ, "నేను మా అమ్మకు సహాయం చేసేవాడిని, అది నేర్చుకున్నాను."

"మళ్ళీ నీ పేరు ఏమిటి" అని అడిగాడు.

అతను "కుమార్ మరియు మీరు మిస్టర్ నిగమ్ అయి ఉండాలి" అని బదులిచ్చారు.

అతను "సరే" అన్నాడు మరియు వారు అక్కడ నుండి విడిపోయారు.

కుమార్ తిరిగి ఫ్యాక్టరీకి వచ్చి తన పనిని కొనసాగించాడు, టైప్ చేయవలసిన ఇన్వాయిస్‌లు ఉండటంతో అతను తన సీటు నుండి లేవడానికి సమయం

దొరకలేదు. చివరకు సాయంత్రం 5:30 గంటలకు సీటు నుంచి లేచి కార్డు కొట్టి బయటకు వెళ్లాడు. ఈ నెల నుండి అతను సిబ్బందిపై ఉంచబడ్డాడు మరియు అతను ప్రతిరోజూ పంచ్ చేయవలసి ఉంటుంది.

తన కఠోర శ్రమతో మెల్లగా కంపెనీలో పైకి వస్తున్నాడు. ప్రతి కంపెనీకి సంబంధించిన ధరలు మరియు తగ్గింపులను గుర్తుంచుకోవడంలో అతనికి నైపుణ్యం ఉంది. కాబట్టి ఆర్డర్‌లో వారు తప్పుడు ధరలు లేదా తప్పుడు తగ్గింపులను పేర్కొన్నప్పటికీ, అతను సులభంగా తప్పును పట్టుకుని, తప్పును వారికి చూపించగలడు.

మాన్యువల్ ఇన్‌వాయిస్ తయారీదారు సెలవు తీసుకోవలసి వచ్చినప్పుడు, వారు నటనపై కుమార్‌కు పనిని అప్పగించారు. నటనలో అంటే ఒక సిబ్బంది మరొకరి పనిని చేయవలసి వచ్చినప్పుడు, వారు ఆ పనికి వారి జీతం కంటే ఒకటిన్నర రెట్లు అదనంగా చెల్లిస్తారు. ఈ విధంగా అతను మరొక వ్యక్తి యొక్క పనిని చేస్తాడు మరియు దానికి కూడా డబ్బును పొందుతాడు.

హోటల్ ముందు, అతను రోజూ ఉదయం ఒక గంట మరియు సాయంత్రం మూడు గంటలు పని చేసేవాడు. ఇప్పుడు అతని వంట వల్ల సాయంత్రం రద్దీ కూడా పెరిగింది. ఇంతకుముందు టీ తాగడానికి ఒకరిద్దరు కస్టమర్లు వచ్చేవారు కాదు, ఇప్పుడు అందరూ టిఫిన్లు తినడానికి వస్తున్నారు. దోసెలు ఆర్డర్ చేయడానికి సమయం తీసుకున్నప్పుడు వారు కొన్ని ఇతర వస్తువులను కూడా తీసుకుంటారు. దీంతో విక్రయాలు కూడా పెరిగాయి.

హోటల్ ముందు, అతను రోజూ ఉదయం ఒక గంట మరియు సాయంత్రం మూడు గంటలు పని చేసేవాడు. ఇప్పుడు అతని వంట వల్ల సాయంత్రం రద్దీ కూడా పెరిగింది. ఇంతకుముందు టీ తాగడానికి ఒకరిద్దరు కస్టమర్లు వచ్చేవారు కాదు, ఇప్పుడు అందరూ టిఫిన్లు తినడానికి వస్తున్నారు. దోసెలు ఆర్డర్ చేయడానికి సమయం తీసుకున్నప్పుడు వారు కొన్ని ఇతర వస్తువులను కూడా తీసుకుంటారు. దీంతో విక్రయాలు కూడా పెరిగాయి.

కుమార్ వంట చేయడం వల్ల కాంబ్లీ లాభపడగా, వారి హోటల్ బయట ఉన్న వాడా పావ్ స్టాల్ నష్టాలను చవిచూసింది. కాంబ్లి అందించిన విభిన్న ఎంపికలను ప్రయత్నించడానికి వారి కస్టమర్‌లు చాలా మంది హోటల్‌కి మారారు. కాబట్టి, వారు కుమార్‌ను అప్రతిష్టపాలు చేయాలని ప్లాన్ చేసారు, కాబట్టి కాంబ్లీ కుమార్‌ని అతని హోటల్ నుండి విడిచిపెట్టవలసి వస్తుంది.

రోజు భార్యాభర్తలు, మిస్టర్ అండ్ మిసెస్ రాణే వడ పావ్ అమ్మడం కోసం స్టాల్ నడిపేవారు. శ్రీమతి రాణే కొంచెం పొట్టిగా మరియు లావుగా ఉంటాడు మరియు మిస్టర్ రాణే పొడుగ్గా మరియు లావుగా ఉంటాడు. వారు ప్రతి అంగుళం మహారాష్ట్రీయులుగా కనిపించారు.

ఆ తర్వాత ఒకరోజు మిస్టర్ రాణేకి బదులు వారి కూతురు స్టాల్ వద్ద నిలబడింది. ఆమె వయస్సు దాదాపు 16 సంవత్సరాలు. ఆమె చాలా అందంగా కనిపించింది మరియు ఆమె ఒక గౌను ధరించింది, అది సహేతుకమైనది మరియు అంత చిరిగినది కాదు. హడావిడి తగ్గడంతో, కుమార్ మంచి గాలి కోసం హోటల్ నుండి బయటకు వచ్చాడు. అతను స్టాల్ వైపు చూశాడు మరియు మిస్టర్ రాణేకి బదులుగా అతని కుమార్తె స్టాల్ వద్ద నిలబడి ఉంది. అతను హోటల్‌కి వెనుదిరగబోతుండగా, ఆ అమ్మాయి తిరిగి అతని వైపు చూసి అతను తెలిసిన వ్యక్తిలా నవ్వింది.

ఆవిడని రోజు హోటల్‌లో చూసి వుండాలి అనుకుంటూ, ఆమెని చూసి నవ్వి, వంట గదిలోకి వెళ్ళాడు.

మూసే సమయానికి చేతిలో వడ పావ్ తీసుకుని లోపలికి వచ్చింది.

కుమార్, “నీకేమైనా కావాలా?” అని అడిగాడు, కాంబ్లీ చేతులు కడుక్కోవడానికి లోపలికి వెళ్ళాడు.

ఆమె, "నేను మీకు వడ పావ్ తెచ్చాను, ఇది చివరి ముక్క మరియు ఇప్పుడు కస్టమర్‌లు ఎవరూ లేరు."

కుమార్ ఆమెతో "అయితే తినండి" అన్నాడు.

ఆమె చెప్పింది, "నేను మీ కోసం దీనిని తీసుకువచ్చాను."

కుమార్, "ఇది నా డిన్నర్‌కి సమయం, రాత్రి భోజనానికి ముందు నా ఆకలిని పాడు చేసుకోవడం నాకు ఇష్టం లేదు, కాబట్టి నేను తినలేను."

ఆమె, “అయితే కనీసం ఒక ముక్క అయినా తీసుకోండి” అని చెప్పి, అక్కడ ఉన్న కత్తితో దాన్ని కోసి అతనికి అందించింది. ఇప్పుడు ఆమెను తప్పించే మార్గం లేదు అనుకుని దాన్ని తీసుకుని ఓ ముక్క కొరికి కౌంటర్‌లోని ప్లేటులో పెట్టాడు.

ఆమె "తిను" అంది.

ఒక్క నిమిషంలో తినేస్తాను అన్నాడు కుమార్.

ఆమె “నీ పేరు ఏమిటి?” అని అడిగింది.

అతను, “కుమార్ మరియు మీ?” అన్నాడు.

ఆమె “పాయల్ రాణే” అని చెప్పింది.

"సరే, పాయల్ థాంక్స్" అన్నాడు.

పాయల్ తన సగం ముక్కతో వెళ్లిపోయింది.

కాంబ్లీ లోపలికి వచ్చి, “అది ఏమిటి?” అని అడిగాడు.

"వాడా పావ్ స్టాల్‌లోని అమ్మాయి ఇది ఇచ్చింది, ఈ ముక్కను ప్రయత్నించండి" అని కుమార్ చెప్పాడు మరియు కాంబ్లీకి రిమైండర్ ఇచ్చాడు.

కాంబ్లీ రుచి చూసి, "చిటికెడు ఉప్పు వేస్తే బాగుంటుంది" అన్నాడు.

హోటల్ మూసేసి తమ దారిన వారు వెళ్లిపోయారు. కుమార్ ఇంటికి వచ్చి, రాత్రి భోజనం చేసి, మెట్లపై కూర్చుని విమానాలను చూస్తున్నాడు.

****

పాయల్ కుమార్‌ను ఇష్టపడింది. అతని స్మార్ట్ డ్రెస్సింగ్ మరియు అతను చాలా అందంగా లేకపోయినా అతని ముఖంలో ఒక నిర్దిష్ట ఆకర్షణ మరియు

అయస్కాంతత్వం ఉంది. తన పెద్ద కళ్ళు మరియు మందపాటి కనుబొమ్మలు మరియు పూర్తిగా ఎదగకపోయినా మీసాలతో, అతను కత్తిరించిన మరియు శుభ్రంగా షేవ్ చేసిన ముఖంతో అతను అందంగా ఉన్నాడు.

పాయల్ మార్కెట్ బస్టాప్ వెనుక చాల్‌పై ఉంది. ఇది ఒకే గదితో కూడిన సెమీ-పర్మనెంట్ నిర్మాణం. ఆమె ఉండే చోట వేరే అబ్బాయిలు ఉన్నారు, వారంతా రౌడీలు, రౌడీల్లా ప్రవర్తిస్తారు. వారి కుటుంబాలు అన్నీ శ్రామిక వర్గానికి చెందినవి లేదా రోడ్డు పక్కన విక్రయించేవి.

వారి ముందు కుమార్ ఒక అధునాతన కుర్రాడిలా కనిపించాడు. అతను తన SSC తర్వాత డిప్లొమా చదివినప్పటికీ, అతను మధ్యస్తంగా మంచి ఇంగ్లీష్ మాట్లాడతాడు. కొత్త కస్టమర్‌లు వచ్చినప్పుడల్లా అతను తన ఇంగ్లీషుతో ప్రారంభిస్తాడు మరియు వారు అతనికి ఇంగ్లీషులో ప్రతిస్పందిస్తే అతను ఇంగ్లీషులో కొనసాగుతాడు, లేకపోతే అతను హిందీలోకి మారుతాడు.

కాబట్టి, అతనికి గుణపాఠం చెప్పడానికి అతనితో స్నేహం చేయమని ఆమె తండ్రి చెప్పినప్పుడు, ఆమె వెంటనే అంగీకరించింది.

ఆమె వెళ్లి అతనితో చాట్ చేయడానికి లేదా అతనికి ఏదైనా లేదా ఇతర స్వీట్లను అందించడానికి సమయం కేటాయించేది. అతను స్వీట్లను ఇష్టపడతాడు కాబట్టి ఆమె సాయంత్రం అతనికి స్వీట్లు ఇచ్చినప్పుడు అతను వాటిని తీసుకొని కాంబ్లీకి ఒక ముక్కను అందజేస్తాడు.

ఒక విధంగా, అతనితో స్నేహం చేయడానికి పాయల్ తీసుకున్న చొరవ. సాధారణంగా అతను వ్యక్తులతో మరియు అమ్మాయిలతో సులభంగా మాట్లాడడు, అతను తన సందిగ్ధతను ఉంచుతాడు. మాట్లాడితే తప్ప మాట్లాడడు. మొదట, ఆమె ఎలాంటి అమ్మాయి అని అతనికి తెలియదని అతను ఆమెను చేయి పొడవుగా ఉంచాడు.

నెమ్మదిగా కుమార్ తన ఇరుగుపొరుగు అబ్బాయిలకు పరిచయం అయ్యాడు. ఒక ఆదివారం గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో ఉండే సూరి మెట్ల మీద కూర్చున్న అతన్ని చూసి బ్యాడ్మింటన్ ఆడమని పిలిచాడు. కుమార్ వద్ద బాల్ బ్యాడ్మింటన్ రాకెట్ ఉంది మరియు అతను దానిని తీసుకొని బాలుడితో ఆడటానికి వెళ్ళాడు.

కుమార్ కాసేపు ఆడుకుని ఇంటికి వచ్చి మొహం కడుక్కుని కాలనీ చుట్టూ తిరిగాడు. ఒకట్రెండు చోట్ల సామగ్రితో పిల్లలు ఆడుకుంటున్నారు. పోస్టాఫీసు ముందు ఊయల, కూర్చోవడానికి కొన్ని సిమెంట్ బెంచీలు ఉన్నాయి.

ఊయల మీద ఆడుకుంటున్న పిల్లలను చూస్తూ బెంచ్ మీద కూర్చున్నాడు. వాళ్ళు వెళ్ళిపోయాక అతను ఓ కూర్చున్నాడు

"కొత్త అమ్మగారూ, మీ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?" అని అడిగాడు కుమార్.

"మాకు ఇంతకు ముందు అమ్మ లేదు, ఇప్పుడు నాన్న కొత్త అమ్మని ఇంటికి తీసుకొచ్చాడు" అని కవిత చెప్పింది.

అతను చెప్పాడు, "ఓహ్, మీ నాన్న మళ్ళీ పెళ్లి చేసుకున్నారు."

తర్వాత హోటల్ వచ్చి దోసెలు చేయడానికి వంటింట్లోకి వెళ్లాడు.

కుమార్ అతనికి నేర్పడానికి ఎంత ప్రయత్నించాడు, కాంబ్లీ దోసెల తయారీని తీయలేకపోయాడు, లేదా దోసెలు చేయడానికి కుమార్‌ను అక్కడే ఉంచాలనుకుంటున్నారా?

కవితకు, పాయల్‌కు మధ్య ఉన్న తేడా ఏమిటంటే, కవిత తండ్రి పెయింట్స్ కంపెనీలో సూపర్‌వైజర్‌గా పని చేస్తూ చాలా ఏళ్ల అనుభవం ఉన్నవాడు. కవితతో సమస్య ఏమిటంటే, ఆమెకు తల్లి లేకపోవడం మరియు ఆమె ఇంటి బాధ్యతను చేసింది మరియు ఆమె తన SSC పరీక్షలలో ఫెయిల్ అయ్యింది.

పాయల్ శ్రామిక-తరగతి కుటుంబానికి చెందినవారు కాగా, వారు చుట్టుపక్కల కాలనీలలో పగటిపూట పని చేస్తారు మరియు సాయంత్రం వాడా పావ్ స్టాల్ నడుపుతున్నారు. ఇప్పుడు ఆమె తండ్రి స్థిరమైన ఉద్యోగంలో పనిచేసే రకం కాదు.

ఒక చోట పని చేసి అక్కడే ఆగి ఇంట్లో కూర్చొని కల్లు తాగేవాడు. ఎక్కువగా అతను నిర్మాణంలో పని చేస్తాడు, కానీ నమ్మదగిన వ్యక్తి కాదు.

పాయల్ తన SSC పరీక్షలలో కూడా విఫలమైంది, ఎందుకంటే కవితలా కాకుండా ఆమెకు తన చదువుపై ఆసక్తి లేదు.

కుమార్ స్పెషల్ దోసె చేసి కవితకి ఇచ్చి, “ఈ స్పెషల్ దోసె తీసుకుని మీ నాన్నగారికి కంగ్రాట్స్ చెప్పండి” అన్నాడు.

ఆమె డబ్బు చెల్లించి వెళ్ళిపోయింది మరియు కుమార్ తన పనికి తిరిగి వెళ్ళాడు.

సెలవు రోజుల్లో హోటల్‌లో రద్దీ ఎక్కువగా ఉండదు. కాబట్టి, ఆ రోజుల్లో ఒకరిద్దరు హోటల్‌లో ఉంటారు. సాధారణంగా కాంబ్లీ అక్కడే ఉంటాడు మరియు కుమార్‌కి ఆ రోజు సెలవు ఉంటుంది. ఆ రోజు కాంబ్లీ ఎక్కడికో వెళ్ళి హోటల్‌ను చూసుకోమని కుమార్‌ని అడిగాడు.

ఈ రోజుల్లో టీ తాగేవారు ఎక్కువగా వస్తుంటారు. కొంత మంది సిగరెట్ ఎత్తుకుని వచ్చి కూర్చుని టీ తాగేవారు. ఒక్కోసారి గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి టీ, పొగ తాగి పెద్దగా మాట్లాడుకునేవారు.

కాబట్టి, కుమార్ సెలవులో ఉండటానికి ఇష్టపడడు. కానీ ఈ రోజు అతను కాంబ్లీకి సహాయం చేయడానికి వెనుదిరగవలసి వచ్చింది.

కౌంటర్ దగ్గర కూర్చుని టీ, బిస్కెట్లు ఎవరైనా వస్తే అందజేసాడు.

"టిఫిన్ల కోసం" అని ఎవరైనా అడిగితే, "సెలవు రోజుల్లో మేము టిఫిన్లు అందించము" అని చెప్పాడు.

అతను టిఫిన్ చేయమని పట్టుబట్టగా, పాన్ షాప్ నుండి ఒక తోటి వచ్చి, అతనిని శాంతింపజేయమని చెప్పి, అతన్ని షాప్‌కు తీసుకెళ్ళి, తనకు మరియు అతని స్నేహితుడికి సిగరెట్లు కొనేలా చేసి, వారు వెళ్ళిపోయారు.

టీ అయిపోయాక కుమార్ హోటల్ మూసేసి ఇంటికి వెళ్ళడం మొదలుపెట్టాడు. పక్క రోడ్డు రాగానే కవిత తనని పిలవడం వినిపించింది. అతను ఆగి, కవితని తనతో పట్టుకోనిచ్చాడు.

ఆమె “ఎక్కడికి వెళ్తున్నావు?” అని అడిగింది.

అతను "ఇల్లు" అన్నాడు.

ఆమె “మీకు ఏదైనా అత్యవసర పని ఉందా?” అని అడిగింది.

అతను చెప్పాడు, "లేదు, నేను హోటల్ మూసివేసి ఇప్పుడు ఇంటికి వెళ్తున్నాను, ఈ రోజు సెలవు, కాబట్టి నాకు పని లేదు."

ఆమె, “మనం ఎక్కడైనా కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం.”

అతను చెప్పాడు, “మేము బస్టాప్‌లో కూర్చుంటాము లేదా ఎవరైనా మిమ్మల్ని అక్కడ నాతో చూస్తారని మీకు అనిపిస్తే, మేము కాలనీలో కూర్చుంటాము, పిల్లల పార్కులో బెంచీలు ఉన్నాయి. మనం అక్కడ కూర్చోవచ్చు.”

వారిద్దరూ కాలనీలోకి ప్రవేశించారు మరియు పోస్టాఫీసుకు ఎదురుగా ఊయల మరియు ఇతర ఆట సామగ్రితో ఒక చిన్న పార్క్ ఉంది. వాళ్ళు వెళ్ళి ఒక సిమెంట్ బెంచీ మీద కూర్చున్నారు మరియు అతను "ఏమైంది?"

ఆమె చెప్పింది, "నా కొత్త తల్లి దెయ్యం."

కుమార్ బదులిస్తూ, “సవతి తల్లులందరూ దెయ్యాలు మాత్రమే అని నేను విన్నాను. నీకు మంచి సవతి తల్లి దొరకదు.”

కవిత తను ఎదుర్కొంటున్న సమస్యల గురించి చెబుతుంటే కుమార్ ఆమె మాటలు వింటూ కూర్చున్నాడు. చీకటి పడ్డాక ఆమెను ఇంటి వద్ద వదిలేసి తిరిగి ఇంటికి వచ్చాడు.

కుమార్‌కి కవిత పట్ల రొమాంటిక్ భావాలు లేవు, అతను ఆమెను స్నేహితుడిలా చూసుకుంటాడు. ఆమెకు తల్లి లేనందున అతనికి ఆమె పట్ల సానుభూతి ఉంది మరియు ఇప్పుడు ఆమె సవతి తల్లి ఆమెను హింసిస్తుంది. తండ్రి మళ్లీ పెళ్లి

చేసుకున్నా, ఇప్పుడు సవతి తల్లి ఆమెను ఇంటి పనులన్నీ చేసేలా చేసింది. ఇంతకుముందు తనంతటా తానుగా చేసేది, ఇప్పుడు సవతి తల్లి చెప్పడంతో చేయాల్సి వచ్చింది. చిన్న చిన్న విషయాలకే తప్పులు వెతుక్కునేది. అది నిజమైన హింస. పని చేయండి మరియు సవతి తల్లి నుండి నిరంతరం గొడవలు వినండి.

మరో వారం రోజుల వరకు పాయల్ కనిపించలేదు. ఆ తర్వాత ఒకరోజు ఉదయం ఇంటికి తీసుకెళ్లడానికి దోసె కోసం వచ్చింది.

అతను ఆమెను తయారు చేసి, తీసుకెళ్లడానికి ఆమెకు ఒకదాన్ని ఇచ్చాడు.

మరుసటి రోజు సాయంత్రం ఆమె తన తల్లికి వడ పావ్ అమ్మడంలో సహాయం చేస్తూ వారి స్టాల్‌కి తిరిగి వచ్చింది. ఇది ఇద్దరు వ్యక్తుల పని. ఒకరు వడ లేదా భజ్జీలు వేయించి, మరొకరు వడ పావ్ సిద్ధం చేసి వినియోగదారులకు ఇవ్వాల్సి వచ్చింది. కౌంటర్‌లో ఉన్న కుమార్‌ని చూసి ఓ కప్పు టీ ఆర్డర్ చేసి అమ్మకి ఇచ్చింది.

స్టాల్‌లో సేల్‌లో ప్రశాంతత ఏర్పడినప్పుడు, పాయల్ కుమార్ వద్దకు వచ్చి కౌంటర్‌లో అతనితో కబుర్లు చెప్పడం ప్రారంభించింది. ఆమె శ్రామిక-తరగతి కుటుంబానికి చెందినది అయినప్పటికీ, ఆమె సగటు ఎత్తుతో సహేతుకంగా అందంగా ఉంది, కొన్నిసార్లు ఆమె బట్టలు కొద్దిగా చిరిగిపోయి ఉండవచ్చు. కానీ ఈ రోజుల్లో ఆమె మంచి బట్టలు ధరిస్తోంది.

అయితే కుమార్, ఒక మంచి జత ఒత్తిన బట్టలు ధరించాడు మరియు అతని చొక్కా టక్ మరియు బూట్లు ధరించాడు.

వారి వ్యాపారం కూడా మందకొడిగా ఉండటంతో, కాంబ్లీ కొన్ని కిరాణా సామాను తీసుకోవడానికి వెళ్ళాడు మరియు కుమార్ ఆమెతో చాట్ చేస్తూనే ఉన్నాడు.

ఆమె అడిగింది, "మీరు ఏమి చదువుకున్నారు మరియు మీ చదువును ఎందుకు నిలిపివేశారు?"

అతను బదులిచ్చాడు, “రాష్ట్రాల మార్పు కారణంగా, అతని చదువులో నాకు సమస్యలు ఉన్నాయి. అతనికి అవకాశం దొరికిన తర్వాత తన చదువును పునఃప్రారంభిస్తాడు.

అప్పుడు మిస్టర్ రాణే వచ్చి కుమార్‌తో చాటింగ్ చేస్తున్నందుకు ఆమెపై అరవడం ప్రారంభించాడు. కుమార్ ఆమెతో, "నీ స్టాల్‌కి వెళ్ళు" అన్నాడు.

రోడ్డుపై నుంచి అరుస్తున్న పాయల్ తండ్రిని కుమార్ పట్టించుకోకుండా వంటగదిలోకి వెళ్లాడు. అతని అరుపులు ఎవరూ వినకపోవడంతో, రాణే తన స్టాల్‌కి తిరిగి వెళ్లాడు.

తర్వాత కుమార్ కౌంటర్ దగ్గరకు వచ్చి నిలబడ్డాడు.

టీ కోసం వచ్చిన ఒక కస్టమర్ "వాడా పావ్ స్టాల్ యజమాని ఎందుకు అరుస్తున్నాడు" అని అడిగాడు.

కుమార్ అన్నాడు, “వాళ్ళు మా హోటల్‌ని చూసి అసూయపడ్డారు, అందుకే అతను అరుస్తున్నాడు. ఏదో ఒక రోజు తనకే పెద్ద పీట వేయబోతున్నాడు.”

ఆ రోజు నుండి పాయల్ ఉదయం బ్రేక్ ఫాస్ట్ కి వచ్చి అతనితో కబుర్లు చెప్పుకుంటూ గడిపేది, కవిత సాయంత్రం టైం పాస్ చేయడం కోసమే వచ్చేది. ఉదయం రద్దీ ఎక్కువగా ఉంటే, పాయల్ అతనికి వంటగదిలో సహాయం చేస్తుంది, కస్టమర్లకు సిద్ధం చేసిన టిఫిన్లు తీసుకొని లేదా వంటగదిలో కుమార్‌కి కొంత సహాయం చేసి అతని నుండి దక్షిణ భారత వంటలను నేర్చుకుంటుంది.

ఇప్పుడు సాయంత్రం కవితను చూసిన పాయల్ అతనితో చాట్ చేయడానికి హోటల్ లోపలికి రావడం మానేసింది.

అప్పుడు ఒకరోజు కవిత సాయంత్రం వరకు రాలేదు. కవిత అక్కడ లేకపోవడంతో పాయల్ వంటగదిలోకి వచ్చింది.

ఆమె కబుర్లు చెబుతోంది మరియు ఆమె తండ్రి హోటల్ బయట నుండి అరవడం ప్రారంభించాడు.

అతను అరవడం చూసి కాంబ్లీ వెళ్లి, “ఎందుకు అరుస్తున్నావు?

రాణే, "నా కూతురు వంటగదిలో ఉంది మరియు ఆమె అక్కడ కుమార్‌తో ఏమి చేస్తోంది?"

అప్పుడు కాంబ్లీ అతనితో, "మా హోటల్‌కి రావద్దని మీ కుమార్తెతో చెప్పాలి, ఇక్కడ ఎందుకు అరుస్తున్నావు?"

రాణే కోపంగా, "నువ్వు నా కూతురు గురించి మాట్లాడుతున్నావు" అన్నాడు.

కాంబ్లీ మాట్లాడుతూ, "ఆమె నా హోటల్‌లోకి వచ్చి నా వంటగదిని ఆక్రమించింది."

వారు ఘర్షణకు వచ్చారు. వారిని ఆపడానికి కుమార్ మధ్యలోకి వచ్చాడు, రాణే కుమార్‌కి ఒక చెంపదెబ్బ కొట్టాడు. అంతే కాదు కుమార్‌ని అసభ్యపదజాలంతో దూషించడం ప్రారంభించాడు.

కుమార్ సహాయం కోసం కాంబ్లీ వైపు చూశాడు మరియు కాంబ్లీ పాయల్ తల్లిని జోక్యం చేసుకోమని కోరాడు, లేకుంటే ఆమె భర్త ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళడు.

ఇప్పుడు ఇరుగుపొరుగు దుకాణదారులు వచ్చి గొడవకు దిగారు.

కుమార్ దానిని ప్రస్తుతానికి వదిలిపెట్టాడు, కానీ అతను మరచిపోయే మరియు క్షమించే రకం కాదు. కుమార్‌ని హోటల్ నుండి బయటకు తీసుకురావడానికి పాయల్ తండ్రి కావాలని గొడవలు పడుతున్నాడని అతనికి అర్థమైంది.

ఇప్పుడు కుమార్‌కి అప్పటికే హోటల్‌పై ఆసక్తి పోయింది, పిండిని విప్పడం మరియు దోసెలు చేయడం కంటే అతనికి పెద్దగా సృజనాత్మక పని లేదు. అతను పర్ఫెక్షనిస్ట్, అతను దోసెలు తయారు చేసే కళలో పరిపూర్ణత సాధించాడు. అతను తన తదుపరి విషయానికి వెళ్లాలనుకుంటున్నాడు, దాని కోసం అతను అవకాశం కోసం వెతుకుతున్నాడు. ఇప్పుడు అది అవకాశం దొరకడం కాదు, పాయల్ తండ్రిని తన తప్పు చేయకుండ చెంపదెబ్బ కొట్టినందుకు ప్రతీకారం తీర్చుకోవడం.

అతను కాంబ్లీతో ఇలా అన్నాడు, "అతను హోటల్ నుండి కొంత సమయం తీసుకుంటున్నాడు, అతను లేకుండా కాంబ్లీ హోటల్‌ని నడపగలడని అతనికి ఖచ్చితంగా తెలుసు."

ఇప్పుడు తను చేస్తున్న దానికంటే మంచి పార్ట్ టైమ్ జాబ్ వెతుక్కుంటూ వెళ్లాడు. అతను డేటా ఎంట్రీ ఉద్యోగం చేస్తున్న ఒక మహిళతో ఉద్యోగం సంపాదించాడు. సిటీ బ్యాంక్ కోసం క్రెడిట్ కార్డ్ల కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నందుకు ఆమె లీడ్లను సేకరించింది. డేటాను డేటాబేస్ సాఫ్ట్వేర్లోకి ఫీడ్ చేయడానికి మరియు డేటాను సిద్ధం చేయడానికి ఆమె డేటా ఎంట్రీ ఆపరేటర్లను నియమించింది. ఇప్పుడు, ఈ డేటా తప్పనిసరిగా నకిలీల కోసం తనిఖీ చేయబడాలి. కాబట్టి, ఆమె కుమార్కు నకిలీలను తొలగించే పనిని ఇచ్చింది. ఆమె dbf ఫైల్లను ఇస్తుంది మరియు అతను వాటిని పేర్లతో క్రమబద్ధీకరించాలి మరియు నకిలీల కోసం తనిఖీ చేయడానికి డేటా ద్వారా వెళ్లాలి మరియు అతను ఏదైనా నకిలీలను కనుగొంటే, అతను వాటిని తొలగించవలసి ఉంటుంది. అతను సాయంత్రం 6 గంటలకు ప్రారంభించి, నిద్రపోయే వరకు పని చేసేవాడు. అతను సాధారణంగా రాత్రి 11 గంటల వరకు పని చేస్తాడు. తర్వాత సిస్టం షట్ డౌన్ చేసి బయటకు వచ్చి డోర్ లాక్ చేసి ఇంటికి వెళ్లేవాడు. ఇది అతనికి కేవలం 5 నిమిషాల నడక మాత్రమే.

ఇప్పుడు ఇక్కడ కూడా విధి అతనిపై క్రూరమైన ఉపాయం ఆడింది. కుమార్ డేటా క్యూరింగ్ కోసం లేడీ ఇంటికి వెళుతుండగా, వెనుక నుండి ఒక వాయిస్ కాల్ వినిపించింది, అతను వెనక్కి తిరిగాడు మరియు పాయల్ తన వైపు వేగంగా క్లిప్ రావడం గమనించాడు. అతను లేడీ ఫ్లాట్ వైపు నడవడం కొనసాగించాడు.

ఆమె అతన్ని పట్టుకుని "ఎక్కడికి వెళ్తున్నావు?"

అతను "అంగధ అపార్ట్మెంట్లకు వెళ్లడం", ఇది లేడీస్ సొసైటీ పేరు.

ఆమె అతనితో పాటు వచ్చి ఇద్దరూ లిఫ్ట్ ఎక్కి ఒకే ఫ్లోర్లో దిగారు.

స్పష్టంగా, ఆమె లేడీ ఫ్లాట్కి తదుపరి ఫ్లాట్లో పనిచేస్తోంది. అతను ఆమెను "మీరు ఇక్కడ ఏమి చేస్తున్నారు" అని అడిగాడు.

ఆమె ఇలా చెప్పింది, “ఈ ఫ్లాట్‌లో ఉండే వృద్ధురాలికి వంట చేయడానికి నేను రోజు ఇక్కడికి వస్తాను. నేను ఆమెకు మరియు ఆమె కొడుకు కోసం వంట చేయాలి. ఆపై చిన్న శుభ్రపరిచే పని కూడా."

ఆమె పనిమనిషిగా పనిచేస్తుందని అతను అనుకున్నాడు. అతనికి పనిమనిషి పట్ల వ్యతిరేకత లేదు. అతను హోటల్‌లో వంటవాడిగా పనిచేశాడు, కాబట్టి, ఏ పని చిన్నది కాదు. కానీ ఒక మంచి పనులు చేయడానికి ఎల్లప్పుడూ చూడాలి, అది అతని లుకౌట్.

లేడీ అందించిన తాళపుచెవితో తలుపు తెరిచాడు. పాయల్ వృద్ధురాలిని తెరవడానికి తలుపు తట్టింది.

అప్పటి నుండి పాయల్ ప్రధాన రహదారి నుండి లేన్‌లోకి ప్రవేశించాల్సిన రహదారి మలుపు వద్ద అతని కోసం వేచి ఉంది. ఈ రహదారి అతని పెయింట్ ఫ్యాక్టరీకి వెళ్లే రహదారికి ఎదురుగా ఉంది, అంటే అతను ప్రధాన రహదారిని దాటి లేడీ ఫ్లాట్‌కి వెళ్లే లేన్‌లోకి ప్రవేశించాలి. కొంచం తొందరగా వస్తే పాయల్ వచ్చేదాకా ఎదురుచూసి ఇద్దరూ కలిసి ఫ్లాట్‌కి వెళ్ళేవారు.

ఇప్పుడు ఆమె కోసం ఆమె వేచి ఉంటుంది, అతను ఆమె కోసం ఆగాడు, లేకపోతే, ఆమె అక్కడ ఎప్పటికీ వేచి ఉంటుంది.

ఒకసారి అతను ఫ్యాక్టరీలో చాలా పని ఉన్నందున, ఇన్‌వాయిస్‌ల నెలాఖరు క్లియరెన్స్ కారణంగా డేటా ఎంట్రీ పనికి వెళ్ళలేకపోయాడు.

మరుసటి రోజు పాయల్ అతనితో ఇలా చెప్పింది, "ఆమె అతని కోసం 6:30 వరకు వేచి ఉంది మరియు వృద్ధ మహిళ యొక్క నిరంతర గొడవలను ఆమె వినవలసి వచ్చింది."

అతను చెప్పాడు, "అతను 7:30 వరకు ఫ్యాక్టరీలో కొట్టబడినందున నేను ఆమెకు తెలియజేయలేకపోయాను, ఆపై అతను ఇంటికి వెళ్ళాడు."

కాబట్టి, అప్పటి నుండి ప్రతి ఒక్కరూ రోడ్డు మూలలో మరొకరి కోసం వేచి ఉంటారు. అతను ప్రవేశించినప్పుడు, ఆ మహిళ ఆ రోజు పూర్తయిన డేటా ఎంట్రీ ఫైల్‌లను అతనికి ఇచ్చి తన ఇంటికి వెళ్లేది. ఆమె ఫ్లాట్‌ని తన ఆఫీసుగా ఉపయోగించుకుంటుంది. ఆమె త్వరగా బయలుదేరాలనుకుంటే, ఆమె డేటాను కంప్యూటర్ దగ్గర ఫ్లాపీలో ఉంచి, నోట్‌తో వదిలివేస్తుంది.

ఇప్పుడు అతని పనిని చూస్తే, అతను పర్యవేక్షణ లేకుండా రోజు పనిని పూర్తి చేస్తాడని, ఆమె ఫ్లాపీని వదిలి ఇంటికి వెళ్తుందని మరియు అతను తన కీలతో తలుపు తెరిచి, పని చేసి డేటాను సేవ్ చేసి, తలుపు తాళం వేసి వెళ్లిపోతాడని ఆమెకు నమ్మకంగా ఉంది.

ఒకరోజు అతను పాయల్‌ను వృద్ధురాలి ఫ్లాట్ డోర్ వద్ద వదిలి తన ఫ్లాట్ డోర్ తెరిచి లోపలికి వెళ్లి తలుపు మూసి కంప్యూటర్ స్టార్ట్ చేశాడు. అతను ఫ్లాపీలోని డేటాను తనిఖీ చేసి, డేటాను చూడటం ప్రారంభించాడు.

అప్పుడు తలుపు తట్టిన చప్పుడు విని తలుపు తీశాడు.

పాయల్ బయట నిలబడి వృద్ధురాలు తన తలుపు తెరవడం లేదని చెబుతోంది. ఇద్దరూ వెళ్లి తలుపు తట్టిన తర్వాత ఇతర ఫ్లాట్లకు వెళ్లి వృద్ధురాలి గురించి ఆరా తీశారు.

ఒక మహిళ మరింత కింద, "నా దగ్గర ఫ్లాట్ కీలు ఉన్నాయి" అని చెప్పింది మరియు ఆమె వచ్చి తలుపు తెరిచింది.

వృద్ధురాలు తలపై చిన్న గాయంతో నేలపై పడి ఉంది.

అంబులెన్స్‌కు ఫోన్ చేసి ఆసుపత్రికి పంపి కుమారుడికి సమాచారం అందించారు.

ఇప్పుడు పాయల్ మరియు కుమార్ తిరిగి ఆఫీసు ఫ్లాట్‌కి వచ్చారు మరియు ఆమె సోఫాలో కూర్చుంది మరియు అతను పనిని కొనసాగించాడు. అతను ఒక సెట్ డేటాను పూర్తి చేసి, దానిని సేవ్ చేసి, తన మనస్సును క్లియర్ చేయడానికి లేచాడు. అప్పుడు తన ముందు సోఫాలో కూర్చున్న పాయల్ గుర్తొచ్చింది.

కుమార్ ఆమెను "మీరు ఇంటికి వెళ్ళలేదా?"

పాయ; "నువ్వు నన్ను నా ఇంటికి దింపుతానని అనుకున్నాను" అన్నాడు.

కుమార్ బదులిస్తూ, "నాకు ఇంకా పని ఉంది, దానికి మరో అరగంట పట్టవచ్చు."

మీ పని పూర్తయ్యే వరకు నేను వేచి ఉంటాను అని పాయల్ చెప్పింది. తన కోసం ఎదురు చూస్తున్న ఆమెని చూసి, అతను కంప్యూటర్ స్విచ్ ఆఫ్ చేసి, "రా నేను నిన్ను డ్రాప్ చేసి వస్తాను" అన్నాడు.

పాయల్ లేచి అతని దగ్గరకు వచ్చి కౌగిలించుకుని ముద్దులు పెట్టుకుంది.

ఆమె చేసిన ఈ హఠాత్ చర్యతో కుమార్ కి ఏం చేయాలో తోచలేదు. ఆమె దారి చూపుతుందని ఎదురుచూశాడు. పాయల్ అతనిని సోఫా వైపు తోసేసింది మరియు కుమార్ సోఫా మీద పడింది, పాయల్ అతని ఒడిలో కూర్చుని ముద్దులు పెట్టడం ప్రారంభించింది. ఆమె నటించే విధానంలో కొన్ని సినిమాలు చూసి ఉండవచ్చని అనుకున్నాడు.

తన చేతులతో ఆమె ఛాతీపై తాకాడు. ఆమె వక్షోజాలు చిన్నగా మరియు కాంపాక్ట్‌గా ఉన్నాయి మరియు అతను వాటిని ఆమె దుస్తులపైకి నొక్కాడు.

ఆమె తన దుస్తులను తన తలపైకి లాగింది మరియు ఆమె తన బ్రాలో ఉంది. ఆమె బూబ్స్ పైన ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. ఆమె ఆనందంతో వెనక్కి తిరిగింది. అతను ఆమె వెనుకకు చేరుకుని, హుక్ విప్పి, ఆమె బ్రాను పైకి లేపాడు. అతను ఆమె వక్షోజాలపై ముద్దుపెట్టి, ఆమె చిన్న చనుమొనలను తన నోటితో నొక్కాడు మరియు ఆమె చనుమొనలపై తన నాలుకతో ఆడాడు మరియు తరువాత అతను ఆమె వక్షోజాలను ప్రత్యామ్నాయంగా ముద్దుపెట్టడం ప్రారంభించాడు మరియు ఆమె చనుమొనలను నొక్కడం ప్రారంభించాడు. ఆమె అతని నుండి లేచి తన బట్టలు తీసేసింది. అతను ఆమె యువ రూపాన్ని చూసి మోకాళ్లపైకి వంగి కంట్ ప్రాంతంలో ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. వెళ్లి సోఫాలో కూర్చుంది. అతను వెళ్లి ఆమె ముందు నిలబడ్డాడు మరియు ఆమె అతని ప్యాంటు విప్పి నేలపై పడేసింది. అతను

లోదుస్తులలో ఉన్నాడు మరియు అతని మగ హుడ్ అవుట్‌లైన్ కనిపిస్తుంది. ఆమె అతని డిక్‌ని తాకి, లోదుస్తులను కిందకు లాగింది. ఆపడానికి ఏమీ లేకుండా అతని డిక్ లేచి నిలబడింది. ఆమె మోకాళ్లపై కూర్చుని అతనికి బ్లో జాబ్ ఇవ్వడం ప్రారంభించింది. అతను మొదటిసారి కావడంతో, అతను ఆమె నోటిలోకి వీర్యాన్ని విడుదల చేశాడు. ఇప్పుడు ఆమె సోఫాలో తన కాళ్ళను వెడల్పుగా తెరిచి కూర్చుంది మరియు అతను నేలపై ఆమె కాళ్ళ మధ్య కూర్చుని ఆమె పుస్సీని నొక్కాడు. ఆమె ఆనందంతో మూలుగుతూ ఆమె ఉద్వేగానికి చేరుకున్నప్పుడు అతను లేచి బట్టలు వేసుకున్నాడు.

ఒక్క నిమిషం అక్కడే ఉండి బాత్‌రూమ్‌కి వెళ్లి శుభ్రం చేసుకుంది.

ఆమె బయటకు వచ్చి దుస్తులు ధరించింది మరియు అతను ఆమెకు "దిగువ వెళ్లి నా కోసం వేచి ఉండండి" అని చెప్పాడు.

ఓ నిమిషం ఆగి లైట్లు ఆఫ్ చేసి డోర్ లాక్ చేసి మెట్లపై నడుస్తూ కిందకు వచ్చాడు. అతను ఆమెను ఆమె ఇంటి దగ్గర పడవేసి, ఆమె లోపలికి వెళ్ళే వరకు వేచి ఉండి, అతను ఇంటికి వెళ్ళాడు.

ఇప్పుడు ఆమె పని ముగించుకుని పాయల్ తన ఆఫీసు ఫ్లాట్‌కి రావడం, ఇద్దరూ కలిసి ఇంటికి వెళ్లడం రొటీన్‌గా మార్చుకున్నారు. కాబట్టి, అతను తన పనిని త్వరగా ముగించేవాడు.

అప్పుడప్పుడు, వారు బ్లో జాబ్ మరియు పుస్సీ లిక్కింగ్ కలిగి ఉంటారు. ఆమె గర్భం దాల్చుతుందనే భయంతో వారు సెక్స్‌కు దూరంగా ఉన్నారు. ఇలా కొంతకాలం సాగింది.

ఈలోగా, అతను తన డిప్లొమాతో CA లేదా ICWA లేదా CS కోసం ప్రవేశ పరీక్షలు రాయగలనని కనుగొన్నాడు. అతను కాలనీలో తెలిసిన కొంతమంది వ్యక్తులను విచారించాడు మరియు వారు ఇలా అన్నారు, “CS ఈ ముగ్గురిలో సులభం, తర్వాత ICWA మరియు CA. కాబట్టి, అతను ICWA ప్రవేశం చేయాలని

నిర్ణయించుకున్నాడు. అతను ICWA ప్రవేశ పరీక్షలు రాయడానికి సాయంత్రం తరగతులకు చేరాడు.

అతను నెలవారీ చెల్లింపులను సేకరించిన తర్వాత డేటా ఎంట్రీ పనిని విడిచిపెట్టాడు మరియు అతను ఇకపై రాలేనని ఆ మహిళతో చెప్పాడు.

ఆమె, "సరే, సమస్య లేదు" అని చెప్పింది, ఎందుకంటే ఆమె పని చేయడానికి మరొకరిని తీసుకుంటుంది.

ఇప్పుడు అతను కీలను తిరిగి ఇవ్వడం మర్చిపోయాడు మరియు ఆమె వాటిని అడగలేదు. ఒకరోజు క్లాసుల నుంచి వచ్చాక బస్టాప్‌లో పాయల్‌ని కలిశాడు, నెల తర్వాత ఆమెను కలిశాడు.

అతను తన చదువుపై దృష్టి పెట్టడం కోసం డేటా ఎంట్రీ పనిని విడిచిపెట్టినట్లు ఆమెకు తెలియజేశాడు. అతను ఇప్పటికీ ఫ్యాక్టరీ టైపింగ్ ఇన్‌వాయిస్‌లో పనిచేస్తున్నాడు. అతను తన మేనేజర్‌తో మాట్లాడి సాయంత్రం క్లాసులకు హాజరయ్యేందుకు తన టైమింగ్స్ సర్దుబాటు చేసుకున్నాడు.

ఇప్పుడు ఆమెను చూడగానే ఆఫీసు ఫ్లాట్‌లో ఆమెతో గడిపిన రోజులు గుర్తుకొచ్చాయి. అతను ఆమెతో చెప్పాడు, "నేను ఫ్లాట్‌లో మా రోజులను కోల్పోయాను."

బస్టాప్‌లో నిలబడి కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వెళ్లిపోయారు. ఆదివారం నాడు కాంబ్లీని కలిసేందుకు హోటల్‌కి వెళ్లాడు.

కాంబ్లీ అతనికి ఒక కప్పు టీ ఇచ్చాడు మరియు కుమార్ కౌంటర్ వద్ద నిలబడి అతనితో కబుర్లు చెబుతూ కస్టమర్లకు సరఫరా చేశాడు.

ఆపై అతను హోటల్ నుండి బయటకు వచ్చి పాయల్‌ని చూశాడు మరియు అతను తనను అనుసరించమని ఆమెకు సూచించాడు మరియు లేడీ ఫ్లాట్ వైపు వెళ్ళాడు. అతను వెళ్లి లేన్ ప్రవేశద్వారం వద్ద నిలబడి వేచి ఉన్నాడు.

ఐదు నిమిషాల తర్వాత ఆమె వచ్చింది. వారిద్దరూ లేడీ ఫ్లాట్‌కి వెళ్లి, అతను తన తాళాలతో తలుపు తెరిచాడు. రాత్రి పూట ఎవరూ రారని అతనికి తెలుసు మరియు అతను లోపలి నుండి తలుపు లాక్ చేసి, వారు తమ దినచర్యను ప్రారంభించారు. వారి సాధారణ బ్లో జాబ్‌కు బదులుగా వారి ప్రిలిమినరీ తర్వాత, వారు ఈసారి అసలు సెక్స్ చేసారు. వారు సంతృప్తి చెందిన తర్వాత, వారు దుస్తులు ధరించి తమ ఇళ్లకు వెళ్లారు.

ఇప్పుడు ఈ ఆదివారం సమావేశాన్ని తమ దినచర్యగా చేసుకున్నారు. గతసారి కాకుండా వారు సెక్స్ సమయంలో భద్రతను ఉపయోగించడం ప్రారంభించారు.

పరీక్షల సమయం వచ్చే వరకు ఇది ఆరు నెలల పాటు కొనసాగింది. అతని తరగతులు పూర్తయ్యాయి మరియు అతను తన చదువుపై దృష్టి పెట్టాడు. అతని కాలనీ నుండి ICWA ఇంటర్‌కి హాజరవుతున్న మరొక అబ్బాయి ఉన్నాడు మరియు వారిద్దరూ కలిసి చదువుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

తన పరీక్షలు పూర్తి చేసిన తరువాత, కుమార్ ఫ్లాట్‌లో పాయల్‌ని కలవడం ప్రారంభించాడు మరియు ఆమె తన పని పూర్తి చేసి అతని వద్దకు వచ్చేందుకు ఫ్లాట్‌లో ఆమె కోసం వేచి ఉండేవాడు.

కుమార్ హోటల్ నుండి బయటకు వెళ్లగానే, పాయల్ తండ్రి అతనిని వేధించడం మానేశాడు మరియు అతని గురించి మరచిపోయాడు. పాయల్ వృద్ధురాలి ఫ్లాట్‌లో పనిచేస్తుండడంతో ఆమెకు రావడం, వెళ్లడంలో ఎలాంటి ఇబ్బంది లేదు. తన పని పొడిగించబడిందని ఆమె ఎప్పుడూ చెప్పగలదు. పాయల్ కుమార్‌ను ఇష్టపడుతుందని మరియు విషయాన్ని ఇంత లోతుగా తీసుకువెళుతుందని వారు ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. కుమార్ మొదట తనను కొట్టినందుకు ఆమె తండ్రిపై ప్రతీకారం తీర్చుకుంటానని భావించాడు, ఆపై అతను ఆమెతో చాలా సంబంధం పెట్టుకున్నాడు, అతను ఆమెను వెళ్లనివ్వలేదు మరియు సెక్స్ కోసం ఆమెను క్రమం తప్పకుండా కలవవలసి వచ్చింది.

అప్పుడు కుమార్‌కు అత్యంత ఊహించని విషయం జరిగింది, కవిత సహాయం కోసం అతని వద్దకు వచ్చి తనను రక్షించమని కోరింది.

ఆమె సవతి తల్లి డబ్బు కోసం వృద్ధుడితో వివాహం నిశ్చయించింది మరియు ఆమె తండ్రి దానికి అభ్యంతరం చెప్పలేదు, బదులుగా, అతను కవితను ఆమె సవతి తల్లి మాట విని ఆమె నిర్ణయించిన మ్యాచ్‌ను వివాహం చేసుకోవాలని పట్టుబట్టాడు.

కుమార్ ఆమెను అడిగాడు, “పెళ్లి తేదీ ఎప్పుడు నిర్ణయించబడుతుంది?”

ఆమెకు ఒక వారం మాత్రమే సమయం ఉంది” అని కవిత చెప్పారు.

కుమార్ ఆమెతో, "ఆమె కోసం ఏదైనా సరిదిద్దడానికి అతనికి కొంత సమయం ఇవ్వండి" అని చెప్పాడు.

తెలిసిన కొంతమంది వ్యక్తుల ద్వారా అతను కాలినాలోని IC కాలనీలో గది లభ్యత గురించి తెలుసుకున్నాడు.

వెళ్లి అడ్వాన్స్ ఇచ్చి, “పెళ్లి చేసుకోబోతున్నాడు, వారం రోజుల్లో వస్తానని” చెప్పాడు.

తనకు ఒక గది అద్దెకు ఉందని, ఆమె తనతో రావాలనుకున్నప్పుడు ఆమెను అక్కడ ఉంచడానికి తీసుకెళ్తానని ఆమెకు సందేశం పంపాడు.

ఇప్పుడు కవితకు అతనితో పాటు రావడం తప్ప మరో మార్గం లేదు. ఆ ముసలి వరుడి నుంచి ఆమెను కాపాడేందుకు కుమార్‌కి మరో ఆలోచన రాలేదు.

ఆమె పెళ్లికి ఒకరోజు ముందు కుమార్ తాను అద్దెకు తీసుకున్న గదికి కవితను తీసుకెళ్లాడు మరియు అక్కడ వారు జంటగా కాకుండా రూమ్‌మేట్స్‌గా నివసించడం ప్రారంభించారు.

ఇప్పుడు అతని ప్రవేశ ఫలితం ప్రకటించబడింది మరియు అతను ఉత్తీర్ణత సాధించి ICWA ఇంటర్‌లో సీటు పొందాడు. సాయంత్రం క్లాసుల కోసం ఎన్ఎం కాలేజీలో చేరాడు. ఇప్పుడు కవిత వల్ల పాయల్‌ని కలవలేకపోయాడు.

ఒకరోజు మధ్యాహ్నా భోజన సమయంలో ఆమె గేట్ల బయట అతన్ని కలవడానికి వేచి ఉంది.

కుమార్ ఆమె దగ్గరకు వెళ్లి, ఆమెను పక్కకు తీసుకెళ్ళి, "ఏం సమస్య" అని అడిగాడు.

పాయల్ మాట్లాడుతూ, "నేను నా నెలవారీ కాలం మిస్ అయ్యాను మరియు భయపడ్డాను."

కుమార్, "ఎన్ని రోజులు వెనుకబడి ఉన్నావు?"

పాయల్ 15 రోజులు అన్నారు.

వారు చివరిసారిగా ఎప్పుడు కలుసుకున్నారు మరియు గత రెండు నెలలుగా వారు కలవలేదు.

కుమార్, "ఆమె భయపడకూడదు మరియు ఆమె తన తండ్రికి భయపడితే, ఆమె వచ్చి అతనితో కలినాలోని IC కాలనీకి రావచ్చు."

కుమార్ కవితతో తన స్థితిని వివరించాడు మరియు ఏ పరిస్థితుల్లో ఆమెకు సహాయం చేయాల్సి వచ్చింది.

పాయల్, “ఏదైనా సమస్య ఉంటే అక్కడికి వచ్చి అడ్రస్ తీసుకొని, “ఆమె వెళ్లి కవితతో చెక్ చేస్తాను” అని చెప్పింది.

"ఆమె ఎవరు అని ఎవరైనా అడిగితే, ఆమె ఏమి చెబుతుంది?" అని అడిగాడు.

ఆమె కవిత సోదరి అని చెబుతాను అని పాయల్ చెప్పింది.

కుమార్, "సరే, వెళ్లి ఆమెను తనిఖీ చేయండి." ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

నిగమ్ వచ్చి, "ఆమె మీ నుండి ఏమి కోరుకుంటున్నారు?"

కుమార్ అతనిని ఫక్ ఆఫ్ చేయమని చెప్పాలనుకున్నాడు, కానీ అతని కుమార్తె అతనితో ఉంది, అతను నిగమ్‌ని ఎలా హ్యాండిల్ చేసాడో జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

కాబట్టి, అతను అతనితో గౌరవంగా మాట్లాడాలని నిర్ణయించుకున్నాడు మరియు "పాయల్ తండ్రి నా కోసం ఒక సందేశం పంపారు."

నిగమ్ అతని వైపు నిరీక్షణతో చూశాడు, కాబట్టి కుమార్, "ఆమె తండ్రి నన్ను చెంపదెబ్బ కొట్టినందుకు క్షమించాలి" అన్నాడు.

నిగమ్, “అతను నిన్ను ఎప్పుడు కొట్టాడు?” అని అడిగాడు.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "ఒక రోజు కాంబ్లీ మరియు రాణే గొడవపడ్డారు మరియు నేను వారిని ఆపడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు అతను నన్ను చెంపదెబ్బ కొట్టాడు."

అందుకు నిగమ్, "అయ్యో" అంటూ ఫ్యాక్టరీ లోపలికి వెళ్ళాడు.

కుమార్ తన కార్యాలయానికి తిరిగి వచ్చాడు.

పని పూర్తి చేసి క్లాసులకు బదులు గదిలోకి వెళ్లాడు. పాయల్ ఇంకా కవితతో కూర్చుని ఉంది.

అతను "పాయల్, మీరు ఏమి నిర్ణయించుకున్నారు?"

పాయల్ మాట్లాడుతూ, “మీరు తిరిగి వస్తారని నేను ఎదురు చూస్తున్నాను. నేను వెళ్లి లేడీ డాక్టర్‌తో చెక్ చేయించుకుంటాను, ఆపై ఏమి చేయాలో మేము నిర్ణయిస్తాము.

కుమార్ ఆమెతో, “కవిత గురించి ఎవరికీ చెప్పకు” అన్నాడు.

పాయల్ తల నిమురుతూ వెళ్ళిపోయింది.

కుమార్ ఆమెతో పాటు వెళ్లి బస్సు ఎక్కి తన క్లాసుకి కొంచెం ఆలస్యంగా చేరుకున్నాడు.

పాయల్ తన పీరియడ్స్ తప్పుగా లెక్కించి ఉండాల్సింది మరియు ఆమె గర్భవతి అని డాక్టర్ నిర్ధారించారు. కాబట్టి, ఆమె రెండు రోజుల తర్వాత అద్దె గదికి తిరిగి వచ్చింది.

కవిత అతన్ని రూమ్ కి రమ్మని ఆఫీసులో పిలిచింది.

ఆఫీస్ అయిపోయిన తర్వాత క్లాసులకు వెళ్లకుండా రూమ్‌కి వచ్చిన కుమార్ అక్కడ పాయల్‌ని కనబడ్డాడు.

కుమార్ “ఏమైంది?” అని అడిగాడు.

పాయల్ మాట్లాడుతూ, "ఆమె 10 వారాల గర్భవతి మరియు డాక్టర్ అదే ధృవీకరించారు."

కుమార్ “ఏం చేయాలనుకుంటున్నావు?” అని అడిగాడు.

పెళ్లి చేసుకుందాం అని పాయల్ చెప్పింది.

కుమార్, “సరే, మనం పెళ్లి చేసుకుంటాం, అయితే మీ నాన్న దానికి ఏం చెబుతారు? నీ పరిస్థితి మీ అమ్మకు తెలుసా?”

పాయల్, "ఇంకా లేదు, నేను ఆమెతో కొంత సమయం కవర్ చేయవచ్చు."

కుమార్ కి మరో రెండు వారాలు క్లాసులు ఉన్నాయి. అతను ఇద్దరు అమ్మాయిలను ఇక్కడ ఉంచలేడు; యజమానులు వారిని ఉండనివ్వరు.

కుమార్ పాయల్‌తో, “రేపు బట్టలు తీసుకుని రండి, మనం ఎక్కడికైనా వెళ్దాం, తర్వాత పెళ్లి చేసుకుందాం. నేను బ్యాంకు నుండి డబ్బు తీసుకుంటాను మరియు మీరు సిద్ధంగా ఉండండి.

పాయల్ వెళ్ళిపోయింది. మార్గదర్శకత్వం కోసం కవిత వైపు చూశాడు.

మీ ఇద్దరితో కలిసి వెళ్లే సమస్య నాకు లేదు” అని కవిత చెప్పింది.

మంచం మీద పడుకుని ఎక్కడికి వెళ్లాలా అని ఆలోచించాడు.

అతను వెళ్లి బ్యాంకు నుంచి మొత్తం వసూలు చేశాడు. చేతిలో ఇరవై ఐదు వేలు వచ్చింది.

అతను అద్దె ఇంటికి వెళ్లి వారి బ్యాగ్‌లు సర్దుకుని పాయల్ వచ్చే వరకు వేచి ఉన్నాడు. ఆమె రాగానే, “కవిత అమ్మకి బాగోలేదు, వాళ్ళు చూసేందుకు వెళ్తున్నారు” అని యజమానులకు చెప్పి, బ్యాగులు తీసుకుని బస్టాండ్‌కి వెళ్ళాడు.

వారు హైదరాబాద్‌కు బస్సు పట్టుకున్నారు. వాళ్లు ముందుగా బొంబాయి నుంచి వెళ్లిపోవాలనుకుంటున్నారు. మరుసటి రోజు ఉదయం హైదరాబాద్‌లో దిగి విజయవాడకు మరో బస్సు పట్టుకున్నారు.

అతను తన తాత ఇంటికి వెళ్లి వారితో ఇలా అన్నాడు, “మేము దుర్గ గుడి దర్శనానికి వచ్చాము. ఈ అమ్మాయిలు ఆలయాన్ని సందర్శిస్తానని ప్రమాణం చేశారు మరియు అతను వారిని తీసుకురావాలి.

స్నానం చేసి రాత్రి భోజనం చేసి నిద్రకు ఉపక్రమించారు.

ఉదయాన్నే లేచి స్నానం చేసి అల్పాహారం చేసి “మేము గుడి దర్శనం చేసుకొని వస్తాము” అని తాతతో చెప్పాడు.

దర్శనానంతరం వారు కూర్చుని ఇప్పుడు ఏమి చేయాలో ఆలోచించారు.

అప్పుడు ఒక వ్యక్తి వచ్చి వారి దగ్గర కూర్చున్నాడు. అతని దగ్గర సగం కొబ్బరికాయ పగలగొట్టి, ప్రసాదంగా ముక్కలని ఇచ్చాడు.

"మీరు ఇక్కడ ఏమి చేస్తున్నారు" అని అడిగాడు.

"అతను ఇప్పుడు ఏమి చేయాలో ఆలోచిస్తున్నాడు" అని కుమార్ చెప్పాడు.

"ఏమైంది?" అని అడిగాడు.

ఆ వ్యక్తి అతనికి ఒక కాగితం ఇచ్చి, “మీరు పని కోసం చూస్తున్నట్లయితే మరియు వారిని సురక్షితంగా ఉంచడానికి మీరు ఈ చిరునామాకు వెళ్లాలి. మీరు అక్కడ ప్రతిదీ కనుగొంటారు.

కుమార్ అడ్రస్ తీసుకుని జేబులో పెట్టుకున్నాడు. వాళ్ళు తిరిగి తాతయ్య ఇంటికి వెళ్ళి భోజనం చేసి బస్టాండ్‌కి వెళ్లారు. గుడిలోని వ్యక్తి చెప్పిన చిరునామాకు వెళ్లేందుకు బస్సు గురించి ఆరా తీశారు.

బస్సులో కూర్చుని టికెట్ తీసుకుని తమ స్టాప్ వచ్చినప్పుడు తమకు తెలియజేయమని కండక్టర్‌కి చెప్పారు.

పార్ట్ 2

కుమార్ భవిష్యత్తులో దిగుతాడు

1 వ అధ్యాయము

స్టాప్‌లో దిగి బస్టాప్‌లో ఓ హోటల్‌ని చూశారు.

కుమార్ వారితో, "మనం టీ తాగుదాం మరియు మేము వెళ్దాం" అని చెప్పాడు.

కుమార్ వాళ్ళకి టీ ఆర్డర్ చేసి బెంచి మీద కూర్చున్నాడు. హోటల్ యజమాని వారి ముందు టీ పెట్టి, "ఎక్కడికి వెళ్తున్నారు" అని అడిగాడు.

గుడిలో వ్యక్తి చెప్పిన అడ్రస్ చూపించాడు.

అతను అడ్రస్ చూసి, "నేను నీ కోసమే ఎదురుచూస్తున్నాను, నాకు యాభై వేలు ఇవ్వండి మరియు ఈ హోటల్ మీది" అన్నాడు.

"నా దగ్గర 50 వేలు లేవు" అని కుమార్ చెప్పాడు.

అతను "నీ బ్యాగ్‌లో చూడు" అన్నాడు.

కుమార్ తన బ్యాగ్ తెరిచి చూడగా ఇంతకు ముందు చూడని కరెన్సీ దొరికింది. 2000 డినామినేషన్‌కు చెందిన 50 నోట్లు ఉన్నాయి. అతను 25 నోట్లను లెక్కించి అతనికి డబ్బు ఇచ్చాడు.

కొన్ని కాగితాలు కుమార్ కి ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

కుమార్ వెనుక గదుల్లోకి చూశాడు, అక్కడ ఒక వంటగది మరియు ఒక బెడ్‌రూమ్‌తో పాటు మంచం మరియు అల్మారాలు ఉన్నాయి. అతను తనతో ఉన్న బ్యాగ్ లోపలికి చూశాడు, వాటిలో పేపర్లు ఉన్న ప్లాస్టిక్ ఫోల్డర్ కూడా ఉంది, అది సర్టిఫికేట్ లాగా ఉంది, కాబట్టి అతను వాటిని ఇతర పేపర్లతో పాటు ఉంచాడు.

వారికి కావాల్సినవన్నీ ఇక్కడ పొందారు. కాగితాలు, డబ్బులను అల్మారాలో పెట్టి తాళం వేసి తాళాలు జేబులో పెట్టుకున్నాడు. గోడకు మేకుకి వేలాడదీసిన క్యాలెండర్ వైపు చూశాడు.

ఇది 2017 సంవత్సరం మరియు మార్చి నెలను చూపుతోంది. కుమార్ కంగారు పడి, "కవితా ఇది ఏ సంవత్సరం?

ఆమె చెప్పింది, "1983."

అతను ఆమెతో "ఇక్కడ చూడండి, 2017 క్యాలెండర్ ఇక్కడ వేలాడదీయబడింది" అని చెప్పాడు.

ఇక్కడ ఎవరినైనా పిలుస్తున్న స్వరం వారికి వినిపించింది. వారంతా హోటల్‌కి బయలుదేరారు.

ఒక వ్యక్తి ఒక బెంచ్ మీద కూర్చుని ఉన్నాడు, కుమార్ అతని దగ్గరకు వెళ్లి, “మీకు ఏమి కావాలి?” అని అడిగాడు.

"నాకు ఒక కప్పు టీ ఇవ్వు" అన్నాడు.

టీ పోసి ఇచ్చాడు.

కుమార్ “ఇది ఏ సంవత్సరం?” అని అడిగాడు.

అతను అతని వైపు వింతగా చూస్తూ, "మీరు సంవత్సరం మర్చిపోయారా, ఇది 2017" అని అడిగాడు.

ఇప్పుడు వారు భవిష్యత్తులో 24 సంవత్సరాలు ప్రయాణించినట్లు ధృవీకరించబడింది. ఇది ఎలా సాధ్యపడుతుంది? అందరూ వంట గదిలోకి వెళ్ళి ఏం జరిగిందో చర్చించుకున్నారు.

ఏం జరిగిందో తర్వాత ఆలోచించి హోటల్ ముందుకి వస్తామని వారికి సలహా ఇచ్చాడు. బయట ఒక బస్సు ఆగింది మరియు వారు సాయంత్రం వరకు కస్టమర్లకు సేవ చేయడంలో బిజీగా ఉన్నారు.

హోటల్‌లో అంతా పూర్తయ్యాక, అతను హోటల్‌కి షట్టర్‌ను మూసివేసి, వారు బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్లారు.

కుమార్ వారితో "మీకు ఇక్కడ వేడిగా అనిపించలేదా, నేను స్నానం చేసి వస్తాను" అన్నాడు.

నైట్ డ్రెస్ వేసుకున్న తర్వాత కుమార్, “రేపటికి ఏం చేస్తాం? మేము హోటల్‌ని ఎలా నడపాలి అని ప్లాన్ చేసుకోవాలి.

కుమార్ వెళ్లి కిచెన్ లో చూసాడు, హోటల్ నడపడానికి కనీసం వారం రోజులు కిరాణా సామాన్లు ఉన్నాయి. కాబట్టి, అతను ఇడ్లీలు మరియు దోస కోసం పిండి తయారీకి సిద్ధం చేయడం ప్రారంభించాడు. అతను నానబెట్టడానికి ఉదాద్ పప్పును నీటిలో ఉంచాడు. మరో పాత్రలో బియ్యాన్ని నానబెట్టి, మరో పాత్రలో ఇడ్లీ రవ్వను నానబెట్టాడు.

కుమార్ బెడ్‌రూమ్‌లోకి వచ్చి, "మేము నిద్రించడానికి ఎలా ప్లాన్ చేస్తాం" అని అడిగాడు.

పాయల్ మాట్లాడుతూ, "ఈ మంచం చాలా పెద్దది, మేము ముగ్గురం దీనిని నిర్వహించగలము."

అది నిజంగా పెద్ద మంచమే అనుకున్నాడు, కింగ్ సైజు అంటారేమో, వాళ్ళు మా కోసమే ఏర్పాటు చేసి ఉంటారు.

“నేను డిన్నర్ చేస్తాను” అని పాయల్ చెప్పగా, “పాత్రలు శుభ్రం చేస్తాను” అని కవిత చెప్పింది.

కుమార్ తన జీవితంలో ఏమి జరుగుతుందో అని మంచం మీద పడుకున్నాడు. 2017 సంవత్సరంలో అతను ఎలా ఉండగలడు? ఇద్దరు అమ్మాయిలతో, ఒకరు స్నేహితురాలు మరియు మరొకరు ఆమె చెడు సవతి తల్లి నుండి రక్షించారు.

వాళ్ళ బ్యాగ్ లో ఉన్న ప్లాస్టిక్ ఫోల్డర్ గుర్తొచ్చి, అల్మారా తెరిచి, ఫోల్డర్ తీసేసి, ఫోల్డర్ లో ఉన్న పేపర్లు తీసి బెడ్ మీద పడుకోబెట్టాడు. అతను వాటిని చూశాడు, అవి వారి విద్యా సర్టిఫికేట్లు మరియు అతని అనుభవ లేఖలు. భూమి మరియు ఇల్లు కోసం రిజిస్టర్డ్ కాగితాలు ఉన్నాయి. పేపర్ల మీద అడ్రస్ చూసాడు, అవి ఎక్కడో దగ్గరలో ఉన్న సిటీలో ఉండాలి. వాళ్ళు కావాలంటే ఆ హోటల్ అమ్మేసి సిటీకి వెళ్ళి అక్కడ నివసించవచ్చు.

అతను SSC పాస్ సర్టిఫికేట్‌ల కోసం బాలికల సర్టిఫికేట్‌లను చూశాడు మరియు సంవత్సరాలు మూడు మరియు నాలుగు సంవత్సరాల క్రితం ఉన్నాయి. తన సర్టిఫికెట్లు చూసుకున్నాడు. అతని SSC సర్టిఫికేట్లు 2012 సంవత్సరానికి మరియు అతని జూనియర్ కళాశాల 2014కి సంబంధించినవి. భవిష్యత్తులో 2017కి సంబంధించిన అతని డిగ్రీ సర్టిఫికేట్లు మరియు 2019లో MBA సర్టిఫికేట్ కూడా ఉన్నాయి.

అతను భవిష్యత్తులో తన పోస్ట్-గ్రాడ్యుయేట్ సర్టిఫికేట్‌లను ఎలా పొందగలడు? అంటే దాన్ని వాడుకోవాలంటే మరో రెండేళ్లు ఆగాల్సిందే. అతను వాటిని దగ్గరగా చూశాడు, అవి విశ్వవిద్యాలయం నుండి నిజమైనవిగా అనిపించాయి. వాటన్నింటినీ తిరిగి ఫోల్డర్‌లో పెట్టి మళ్లీ అల్మారాలో పెట్టాడు. ఈ భవిష్యత్‌లో తన భవిష్యత్తు కోసం ఎవరో పక్కాగా ప్లాన్ చేసుకున్నారు. వారు రాత్రిపూట నిద్రపోతున్నప్పుడు తప్పనిసరిగా అతనిని భవిష్యత్ బస్సులో ఎక్కించాలి. అయితే అలా ఎందుకు చేశారు? అలా చేసింది ఎవరు? వారు మా నుండి ఏమి ఆశించారు?

పాయల్ వచ్చి భోజనానికి పిలిచింది. హోటల్‌లోని టేబుల్‌పైకి వంటలు తీసుకెళ్లి తినడం ప్రారంభించారు.

రాత్రి భోజనం ముగించి, అతను వచ్చి వెట్ గ్రైండర్ స్టార్ట్ చేసి, పిండి చేయడానికి ఉడద్ పప్పును గ్రైండింగ్ చేయడానికి పెట్టాడు. పప్పు కావలసిన స్థిరత్వానికి చేరుకున్నప్పుడు, అతను దానిని రెండు పాత్రలుగా తీసివేసి, గ్రైండర్‌లో బియ్యాన్ని వేశాడు. అన్నం సిద్ధమైనప్పుడు అతను ఉదద్ పప్పు పిండిని తిరిగి గ్రైండర్‌పై వేసి కలపనివ్వండి మరియు దానిని తిరిగి పాత్రలోకి తీసివేశాడు. ఉదద్ పప్పు పిండితో ఉన్న మరొక పాత్రలో, అతను నానబెట్టిన ఇడ్లీ రవాలో నీటిని తీసివేసి, ఇడ్లీలు చేయడానికి పిండిని సిద్ధం చేశాడు. తర్వాత మిర్చి, శెనగపప్పు వేయించి ఉదయాన్నే గ్రైండ్ చేసేందుకు పక్కన పెట్టుకున్నాడు.

అతను వచ్చి మంచం మీద పడుకున్నాడు, అతను తన పుస్తకాలు మిస్ అయ్యాడు. తన తల్లిదండ్రుల ఇంట్లో ఉన్నందున కనీసం తనతో కొన్ని పుస్తకాలు తీసుకురావాలని అతను అనుకున్నాడు.

కవిత తన బట్టలు అల్మారాలో పెట్టడానికి వచ్చి ఒక అల్మారా తెరిచి, ఈ పుస్తకాలన్నీ ఇక్కడ చూడు, ఎవరు ఇక్కడ ఉంచగలరు? అక్కడ రకరకాల పుస్తకాలు ఉండేవి. అవి జానర్ ప్రకారం అమర్చబడి ఉంటాయి. పాత పుస్తకాలు మరియు కొత్త పుస్తకాలు ఉన్నాయి. . వాటిలో చాలా వరకు అతను చదివాడు మరియు అతను వాటిని రెండవసారి చదవగలడు. సైన్స్ అండ్ టెక్నాలజీ, ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ మరియు క్రైమ్ మరియు ఇతర జానర్ పుస్తకాలు ఉన్నాయి.

పాయల్ టీవీ రిమోట్ తెచ్చి, "ఏంటి ఇది?

అతను ఇలా అన్నాడు, "అతను ఇలాంటిది చూడలేదు. అతను ఒక కీని నొక్కినప్పుడు ఒక చిన్న స్క్రీన్ వెలిగింది. అతను కొన్ని నంబర్లను నొక్కి, ఒక కీని నొక్కాడు మరియు ఈ నంబర్ ఉనికిలో లేదని సౌండ్ వచ్చింది.

అతను ఉత్సాహంగా అన్నాడు, "హే, ఈ విషయం మాట్లాడుతుంది. ఇది చిన్న ఫోన్ లాగా అనిపించింది, కస్టమర్‌లలో ఒకరు ఇలా ఉండటం చూశాను. మేము రేపు తనిఖీ చేస్తాము. "

అతను మంచం మీద పడుకున్నాడు మరియు పాయల్ వచ్చి అతని పక్కన పడుకుంది మరియు కవిత ఆమె పక్కన పడుకుంది.

ఇప్పుడు, ఎవరైనా అడిగితే నేను వారికి ఏమి చెబుతాను? పాయల్‌ను నేను భార్య అని, కవితను ఆమె సోదరి అని చెప్పగలను, తల్లి, తండ్రి లేని ఆమెని మా దగ్గరే ఉంచుకుంటున్నాం. ఆ తర్వాత సిటీకి వెళ్లాక ఏం చేయాలో నిర్ణయిస్తాం.

కుమార్ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. పాయల్ అతని ఛాతీ మీద చెయ్యి వేసేసరికి వాడు అలాగే వదిలేసాడు కానీ ఆమె కాలు అతని మీద పెట్టేసరికి వాడు పక్కకి తిప్పాడు.

ఇక్కడ చాలా వేడిగా ఉంది. అతను లేచి కిటికీ తెరిచాడు మరియు చల్లని గాలి గదిలోకి ఎగిరింది. తిరిగి వచ్చి మంచం మీద పడుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

అర్ధరాత్రి అకస్మాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది, పాయల్ అతన్ని లేపడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. కవితని చూపించి, “కవిత నిద్ర లేస్తుంది” అని గుసగుసగా అన్నాడు.

ఆమె చెప్పింది, "ఆమె ఉదయం వరకు మేల్కొనదు."

ఆమెను తృప్తిపరిచి మళ్లీ పడుకున్నాడు.

అతను ఉదయం 5 గంటలకు లేచాడు.

ముందుగా చట్నీని గ్రైండర్‌లో వేసి యంత్రాన్ని స్టార్ట్ చేశాడు. పిండి రెండూ కలిపి ఉప్పు వేసి మళ్లీ కలిపి పక్కన పెట్టాడు.

అతను బ్రష్ చేసి, స్నానం చేసి, దుస్తులు ధరించి, బ్రాహ్మణుడిలా కనిపించడానికి తన నుదుటిపై పొడవైన ఎరుపు రంగు నిలువు గీతను పెట్టుకున్నాడు.

తర్వాత వచ్చి ఇడ్లీని స్టవ్ మీద పెట్టి వడకు తాజా పిండి చేసింది.

దీంట్లోంచి కాస్త పిండిని తీసుకుని బంతిలా చేసి చదును చేసి మధ్యలో రంధ్రం చేసి నూనెలో వేయించి వడ తయారు చేశాడు.

వీటిని కౌంటర్‌లో హోల్డ్ కవర్ కింద పెట్టి, ఒకవైపు టీ, పాలు కాచి కాఫీ చేయడానికి పక్కన పెట్టుకున్నాడు.

తను తయారు చేసిన డికాక్షన్‌తో ఒక కప్పు కాఫీ తయారుచేసి, కస్టమర్ల కోసం ఎదురుచూస్తూ వారితో పాటు కౌంటర్‌లో కూర్చున్నాడు.

ఒక పాల వ్యాను వచ్చి పాల ప్యాకెట్ల డబ్బాను పడేసి వెళ్లిపోయింది. వాటిని ఫ్రిజ్‌లో పెట్టాడు.

కవిత మొహం కడుక్కుని రాగానే “పాత్రలోంచి ఇడ్లీ తీసి కౌంటర్‌లో ఉన్న పాత్రలో పెట్టు” అన్నాడు.

పాయల్ రాగానే ఆమెను కౌంటర్‌లో కూర్చోబెట్టి సన్నాహాలు పూర్తి చేయడానికి వెళ్లాడు.

కుమార్ గ్రైండర్ లోంచి చట్నీ తీసేసి టెంపర్ చేసి కౌంటర్ దగ్గరకి తీసుకొచ్చాడు. ఇప్పుడు పాయల్‌కు కస్టమర్‌లతో వ్యవహరించడంలో కొంత అనుభవం ఉంది, అతను ఆమెను కౌంటర్‌ను నిర్వహించేలా చేశాడు.

వెళ్లి మాదిరి దోసె చేసి కౌంటర్ లో పెట్టాడు. మెల్లగా బస్టాప్‌కి జనం రావడం మొదలుపెట్టారు.

కొంతమంది మగవాళ్ళు టీ అడిగారు మరియు సిప్ చేసి బస్సు కోసం వేచి ఉన్నారు.

అప్పుడు కొంతమంది టిఫిన్లు ఆర్డర్ చేసి, బస్ రాక కోసం బయల్దేరి బల్లల దగ్గర కూర్చుని తినడం మొదలుపెట్టారు.

బస్సు రాగానే బస్టాప్ క్లియర్ చేసి స్కూల్, కాలేజీ విద్యార్థులు రావడం ప్రారంభించారు. కొందరు కౌంటర్‌లోని వస్తువులను చూసి, హడావుడిగా ఆర్డర్ చేసి తినటం మొదలుపెట్టారు, లేకుంటే వారు బస్సును కోల్పోతారు.

కౌంటర్‌లో ఉన్న ఇడ్లీలు అయిపోగానే తాజా బ్యాచ్ ఇడ్లీలు తెచ్చి కౌంటర్‌లో పెట్టాడు.

స్టూడెంట్స్ హడావిడి తగ్గినప్పుడు, పని మీద నగరానికి వెళ్ళే వారు రావడం ప్రారంభించారు, కొందరు టీ ఆర్డర్ చేసారు మరియు కొందరు టిఫిన్లు ఆర్డర్ చేశారు.

దీంతో ఉదయం 11 గంటల వరకు వినియోగదారుల రద్దీ కొనసాగింది. అప్పుడు అతను నగదును తనిఖీ చేసి, కొద్దిగా చేంజ్ వదిలి, అతను డబ్బును అల్మారాలో ఉంచాడు.

ఉదయం 11:30 గంటల ప్రాంతంలో, ఒక వ్యాన్ బయట ఆపి, వారు టీవీ సెట్ మరియు డిష్ యాంటెన్నా తెచ్చారు. వారు అతనికి ఇన్వాయిస్ చూపించారు, అది చెల్లించినట్లు చూపబడింది. టీవీని వాస్టేజ్ పొజిషన్‌లో అమర్చి, భవనం పైన డిష్ యాంటెన్నాను అమర్చి, సెటప్ బాక్స్‌ను తనిఖీ చేసి అతని సంతకం తీసుకుని

వెళ్లిపోయారు. అంతలో మరో వ్యాన్ వచ్చి బెడ్ రూమ్ లో ఏసీ ఫిక్స్ చేసి అతని సంతకం తీసుకుని వెళ్లిపోయింది.

అతను ఈ వస్తువుల కోసం 50,000 తీసుకున్నాడా లేదా ఏమిటి? అతనికి తెలిసి ఉంటే, అతను వారికి 'ఏసి అవసరం లేదు' అని చెప్పేవాడు.

అంతలో మరో వ్యాన్ వచ్చి ఎయిర్ కూలర్‌ను పడేసి వెళ్లిపోయింది. ఇది హోటల్ కోసమని భావించి అందులో నీళ్లు నింపి ఎలక్ట్రిక్ పాయింట్ ఉన్న ఓ మూలన పెట్టాడు. ఇప్పుడు గది కొద్దిగా చల్లగా మారింది. ఇప్పుడు బస్సు కోసం బయట నిలబడి ఉన్న ఒకరిద్దరు లోపలికి వచ్చి టీ ఆర్డర్ చేశారు.

కాబట్టి, అతను అడగకుండానే, అవసరమైన వస్తువులు ఒక్కొక్కటి రావడం ప్రారంభించాయి.

రిమోట్ లాంటిది తీసుకుని కౌంటర్లో పెట్టాడు.

ఒక వ్యక్తి వచ్చి, "నేను ఫోన్ చేయవచ్చా" అని అడిగాడు.

"మా వద్ద ఫోన్ లేదు" అని కుమార్ బదులిచ్చారు.

కౌంటర్‌లో ఉన్న మొబైల్‌ని చూపించి, “మీ దగ్గర దానికి రీఛార్జ్ లేదా?” అని అడిగాడు.

"నాకు తెలియదు" అని చెప్పి ఫోన్ అతనికి ఇచ్చాడు.

అతను కాల్ చేసాడు మరియు కాల్ కట్ చేసాడు, “మీకు దీని మీద ఒక సంవత్సరం అపరిమిత ప్లాన్ ఉంది, మీరు కాల్స్ చేయవచ్చు” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు.

వేరొకరు ఫోన్ అడగడంతో అతను దానిని అందించాడు మరియు వారు కాల్ చేసి వెళ్లిపోయారు. ఈ ఫోన్‌తో ఎవరికి కాల్ చేయవచ్చో ఆలోచించాడు.

అందుకే అమ్మకి ఫోన్ చేయాలి అనుకుని ఇంటి నెంబర్ కి ఫోన్ చేసాడు.

ఇది "ఈ సంఖ్య ఉనికిలో లేదు" అని చెప్పింది. ఇప్పుడు ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత, వారి సంఖ్య మారాలి. 10 నిమిషాల తర్వాత అతనికి కాల్ వచ్చింది. అతను బటన్‌ను నొక్కాడు, అతను వాటిని సెట్టడం చూశాడు మరియు కాల్ కనెక్ట్ అయింది.

అతను “హలో” అన్నాడు, అవతలి వైపు గొంతు “హలో, ఇదేనా కుమార్?” అన్నాడు.

అతను "అవును" అన్నాడు.

అవతలివైపు లేడీ గొంతు వినిపించింది, “నేను మీ చెల్లి రేవతిని ఇక్కడ మాట్లాడుతున్నాను. కొద్ది నిమిషాల క్రితం ఎవరో ఫోన్ చేసి మీరు ఈ నంబర్‌లో అందుబాటులో ఉంటారని చెప్పారు. ఇంత కాలం ఎక్కడికి వెళ్ళావు?”

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "నేను ఒక వారం క్రితమే ఇంటి నుండి వెళ్ళిపోయి చాలా కాలం అయింది."

రేవతి, “ఎవరికీ ఎందుకు చెప్పలేదు? తాతయ్య ఫోన్ చేసి, నువ్వు దుర్గ గుడి దర్శనానికి వచ్చి వెళ్ళిపోయావు, ఇరవై ఐదేళ్ల తర్వాత మీ మాట వింటున్నాను అన్నారు. ఇన్నాళ్లూ ఎక్కడ అదృశ్యమయ్యారు? మీ టైప్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఓనర్ మీ బ్యాంక్‌తో చెక్ చేసి, మీరు ఇరవై ఐదు వేలు విత్‌డ్రా చేసారని, అంతే బ్యాంకులో ఉన్న డబ్బు అని చెప్పారు. అప్పుడు మీ కోసం ఇద్దరు మహారాష్ట్ర పురుషులు మా ఇంటికి వచ్చారు. మీరు తమ కూతుళ్లను తీసుకుని పారిపోయారని చెప్పారు. మీరు ఇద్దరు అమ్మాయిలతో వచ్చారని తాతయ్య అన్నారు. అవి ఒకేలా ఉన్నాయా?”

అతను ఆమెకు సమాధానం ఇవ్వడానికి బదులుగా, "మీరు ఇప్పుడు ఎక్కడ ఉన్నారు?"

నేను హైదరాబాద్‌లో ఉన్నాను అని చెప్పింది.

అతను, "సరే, నాకు మీ నంబర్ ఇవ్వండి, నేను మీకు రాత్రికి కాల్ చేస్తాను" అని చెప్పాడు.

ఆమె మాట్లాడుతూ, "నెంబర్ తెరపైకి వస్తుంది."

కుమార్, "నాకు నంబర్ ఎలా చూడాలో తెలియదు, నాకు ఇవ్వండి."

రేవతి నంబర్ ఇచ్చింది మరియు అతను నంబర్ నోట్ చేసి, “నేను తిరిగి కాల్ చేయలేకపోతే, మీరు నాకు ఈ నంబర్‌కి కాల్ చేయండి” అని చెప్పి కాల్ కట్ చేసింది.

ఒకరిద్దరు వృద్ధులు వచ్చి కూర్చున్నారు, వారి వయస్సు దాదాపు 55 నుండి 60 వరకు ఉంటుంది. అతను వారిని అడిగాడు, "మీకు తాగునీరు కావాలా?"

వారు "దయచేసి" అన్నారు.

కుమార్ రెండు గ్లాసులు పోసుకుని వెళ్లి కౌంటర్ వెనుక కూర్చున్నాడు. "మీరు ఎక్కడికి వెళ్తున్నారు" అని వారిని అడిగాడు.

"వారు నగరానికి వెళ్తున్నారు" అని ఆ మహిళ చెప్పింది.

కుమార్ “ఏ ఊరు?” అని అడిగాడు.

ఆ వ్యక్తి “నెల్లూరు” అన్నాడు.

కుమార్, "నేను కుమార్ మరియు మీరు?"

ఆ వ్యక్తి, "నేను దినేష్ మరియు ఆమె నా భార్య స్నేహ."

కుమార్, “నమస్తే అమ్మా, నిన్ను ఎక్కడో చూసినట్టు అనిపిస్తుందా?” అన్నాడు.

స్నేహ, “మేము అక్కడ వెనుక గ్రామంలో ఉంటాము, మీరు మమ్మల్ని ఇక్కడ ఎక్కడో చూసి ఉంటారు.”

కుమార్, “లేదు అమ్మా, నేను నిన్ననే విజయవాడ నుండి వచ్చాను” అన్నాడు.

“విజయవాడలో ఎక్కడ?” అని అడిగింది స్నేహ.

కుమార్ అన్నాడు, "ఒక ఊరు, గాంధీ పార్క్ దగ్గర."

స్నేహ మాట్లాడుతూ, “మా తల్లిదండ్రులు అక్కడ ఉండేవారు, నేను చాలా సంవత్సరాలుగా అక్కడ లేను. నేను చివరిగా అక్కడ ఉన్నప్పుడు నువ్వు పసిపిల్లవాడివి అయి ఉండాలి. మా అమ్మ అంతిమ సంస్కారాలకు నేను అక్కడే ఉన్నాను”, మరియు ఆమె కళ్ళు కన్నీటితో నిండిపోయాయి.

అప్పుడు వారి గొంతు విని పాయల్ వచ్చింది.

"ఆమె నా భార్య పాయల్" అని కుమార్ చెప్పాడు.

ఇద్దరినీ చూస్తూ స్నేహ “నీ వయసు ఎంత కొడుకు?

అతను చెప్పాడు, "నా వయసు 19."

ఆమె చెప్పింది, "మీరు చాలా చిన్న వయస్సులో వివాహం చేసుకున్నారు." మరియు పాయల్‌ని తెలుగులో “ఏం చదువుకున్నారు” అని అడిగారు.

"ఆమెకు తెలుగు రాదు, మేము బొంబాయి నుండి వచ్చాము" అని కుమార్ చెప్పాడు.

స్నేహ నవ్వుతూ, “ప్రేమ వివాహం” అంటూ వారిని ఆశీర్వదించింది.

స్నేహ మాట్లాడుతూ, “నువ్వు ఇక్కడ కూలర్ పెట్టి మంచి పని చేసావు, అది మాలాంటి వాళ్లకి వరం. రద్దీ కారణంగా మేము ఉదయం నగరానికి వెళ్లలేము, మధ్యాహ్నం చాలా వేడిగా ఉంటుంది. కనీసం ఇక్కడ బస్సుకోసమైనా ఎదురుచూడవచ్చు.”

అప్పుడు బస్ హారన్ వినిపించింది, వాళ్ళు వెళ్ళడానికి లేచారు, మరియు కుమార్, “తిరిగి వస్తుండగా టీ తాగి వెళ్ళు అమ్మా” అన్నాడు.

స్నేహ, “సరే” అని చెప్పి, వాళ్ళు మెల్లగా వెళ్ళి బస్సు ఎక్కారు.

ఇలాంటి వారిని మనం నిత్యం చూస్తూనే ఉంటాం’ అని కుమార్ పాయల్‌తో అన్నారు.

పాయల్ “ఏం చెబుతోంది?” అని అడిగింది.

కుమార్, "మీరు ఏమి చదువుకున్నారు అని అడిగారు."

10వ తరగతి ఫెయిల్' అని పాయల్ చెప్పింది.

కుమార్, “ఎవరు చెప్పారు, మీరు విఫలమయ్యారని? మీరు ఉత్తీర్ణులయ్యారు మరియు మీ సర్టిఫికేట్లు నా దగ్గర ఉన్నాయి.

పాయల్ అతని వైపు వింతగా చూస్తూ వంటింట్లోకి వెళ్ళింది.

కవిత తన పని పూర్తి చేసుకుని వచ్చి కూలర్ ముందు కూర్చుని, “బొంబాయిలో ఈ కూలర్లు వాడేవాళ్ళు నేను చూడలేదు.” అంది.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "ఇది బొంబాయి పరిస్థితులకు సరిపోదు, సముద్రం కారణంగా గాలిలో తేమ ఎక్కువగా ఉంటుంది మరియు అక్కడ ACలు మాత్రమే పనిచేస్తాయి. మీకు వేడిగా అనిపిస్తే, మీరు వెళ్లి పడకగదిలో కూర్చోవచ్చు, ఇప్పుడు వారు AC కూడా అమర్చారు.

"అప్పుడు కరెంట్ బిల్లు ఎక్కువ వస్తుంది" అని చెప్పింది.

అతను చెప్పాడు, "బిల్ గురించి చింతించకండి, మీకు వీలైతే ఆనందించండి."

ఇప్పుడు పాయల్ వచ్చి కూర్చొని "ఏం చెప్తున్నావ్" అని అడిగింది.

అతను ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి, “మీ SSC మార్కు షీట్ మా బ్యాగ్‌లో ఉంది. మీరిద్దరూ కొద్దిసేపటి క్రితం పదో తరగతి పాసయ్యారు.

కవిత, “అయ్యో! నేను పదో తరగతి పాసయ్యాను.”

"మేము మా సర్టిఫికేట్‌లను ఉపయోగించలేము" అని కుమార్ అన్నాడు.

పాయల్ "ఎందుకు?"

అవి మా ఒరిజినల్ సర్టిఫికెట్లు కావు’ అని కుమార్ చెప్పారు.

కవిత, “అలా, ఏమిటి? అవి సర్టిఫికెట్లు, మనం ప్రభుత్వ ఉద్యోగాల్లో ఎక్కడ చేరబోతున్నాం?

ఆ తర్వాత సిటీ నుంచి వచ్చే బస్సు ముందు ఆపి కొంత మంది కిందకు దిగారు. దినేష్, స్నేహ వచ్చి ఒక టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నారు. కుమార్ లేచి వాళ్ళకి మంచినీళ్ళు వడ్డించి రెండు కప్పుల టీ వాళ్ళ ముందు పెట్టాడు.

స్నేహ, "టీ అవసరం ఏమిటి?"

అతను చెప్పాడు, "ఉండండి, వేడిలో ఇది మంచిది."

వారు టీ కోసం డబ్బు చెల్లించబోతుంటే, అతను ఆర్డర్ చేయకుండా స్వచ్ఛందంగా ఇచ్చాననీ పేమెంట్ నిరాకరించాడు. వారు ఆయనను ఆశీర్వదించి వెళ్లిపోయారు.

అధ్యాయం 2

అందుకని ముగ్గురూ లేచి టిఫిన్లు, టీ కాఫీలు సిద్ధం చేసుకోవడం దీన్ని దినచర్యగా మార్చుకున్నారు. మరియు బస్టాప్‌కు వచ్చే వినియోగదారులకు సేవలు అందిస్తోంది.

ఇప్పుడు టిఫిన్ల పొట్లాల కోసం గ్రామం నుండి ప్రజలు రావడం ప్రారంభించారు. నెమ్మదిగా కుమార్ టిఫిన్స్ సెంటర్ ప్రసిద్ధి చెందింది.

బస్సు దిగిన వారెవరైనా కనీసం ఒక కప్పు టీ తాగి వెళ్లేవారు. కొందరు ఫోన్ చేయడానికే వచ్చేవారు. కూలర్‌లోంచి చల్లగాలిని ఆస్వాదించడానికి కొందరు, కబుర్లు చెప్పుకోవడానికి వచ్చేవారు.

కుమార్‌తో మాట్లాడేందుకు గ్రామ బాలికలు వారి హోటల్‌కు వచ్చేవారు. కొన్నిసార్లు వారు అతనిని వారి చదువుల గురించి ప్రశ్నలు అడుగుతారు.

కుమార్ వారికి ఓపికగా సమాధానాలు చెప్పేవాడు. తనతో మాట్లాడడానికే వారు తనను ప్రశ్నలు అడుగుతున్నారని అతనికి తెలియదు.

వారిలో ఒకరు స్నేహ మేనకోడలు ముస్కాన్ గుప్తా. ఇంటర్మీడియట్ మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్న ఈమె నెల్లూరులోని కళాశాలలో చదువుతోంది. ఆమె ఉదయం బస్సు ఎక్కి సాయంత్రం తన స్నేహితుల బృందంతో తిరిగి వచ్చేది.

ఆమె బస్సు దిగి కూల్ డ్రింక్స్ ఆర్డర్ చేసి మొదటి టేబుల్ దగ్గర కూర్చొని ప్రశ్నలు అడిగేది మరియు కుమార్ తనకు తెలిసినంతలో వాటికి సమాధానం చెప్పేది.

కాలక్రమేణా అతను మాట్లాడే ఇంగ్లీషును మెరుగుపరుచుకున్నాడు మరియు అతను మంచి హిందీని కూడా మాట్లాడగలడు. ఆమె ఇంగ్లీష్ కాన్వెంట్‌లో చదువుకుంది మరియు ఆమె అతనితో ఆంగ్లంలో మాత్రమే మాట్లాడుతుంది.

మరికొందరు ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుతున్న వారిని చూసేవారు. ఆమె అత్త స్నేహ తన కుమార్‌కి పాయల్‌ను వివాహం చేసుకున్నారని మరియు వారు వివాహిత జంటలా

ప్రవర్తించనందున ముస్కాన్ ఆమెను నమ్మలేదని చెప్పారు. వారు అతని పనిమనిషి అని ఆమె అనుమానించింది, కాని గ్రామస్తుల భయంతో అతను పాయల్ తన భార్య అని మరియు కవిత తన సోదరి అని చెప్పాడు. లేకుంటే ఒకే ఇంట్లో ఇద్దరు ఆడపిల్లలతో ఎలా జీవిస్తారని ప్రశ్నించారు. పైగా వారిద్దరికీ తెలుగు రాదు.

పెళ్లయితే అమ్మాయిలు తెలుగు నేర్చుకునే ప్రయత్నం చేసి ఉండేవారన్నది ఆమె వాదన. దాంతో ఆమె అతనితో ఇంగ్లీషులో సరసాలు ఆడడం మొదలుపెట్టింది, పాయల్, కవిత ఆమె చెప్పేది అర్థం చేసుకోలేక అక్కడికి రాకుండా తప్పించుకున్నారు.

వారి పరీక్షలు పూర్తయ్యాక, సెలవుల్లో ముస్కాన్ పల్లెటూళ్లలో షాపుల్లో దొరికినా కూల్ డ్రింక్స్ తాగడానికి హోటల్‌కి వచ్చేవాడు.

ఇటీవల ముస్కాన్‌కు స్మార్ట్‌ఫోన్ వచ్చింది మరియు ఆమె వచ్చి అతనికి అన్ని యాప్‌లు మరియు వెబ్‌సైట్‌లను చూపుతుంది. మరియు అతనిని ప్రశ్నలు అడుగుతాను. ఇప్పుడు అతనికి యాప్‌ల గురించి ఏమీ తెలియదు, మరియు ఆమె అతని కంటే గొప్పదని భావించింది మరియు వాటిని అతనికి వివరించడం ప్రారంభించింది.

ఆమె స్నేహ మేనకోడలు కాబట్టి కుమార్ ఆమెను మాత్రమే సహించాడు. ఇప్పుడు పాయల్ మరియు కవిత కారణంగా, ఆమె అతనిలోకి తన హుక్స్ పొందలేకపోయింది. అతడ్ని తన ఇంటికి పిలవాలనిపిస్తే, ఈ ఇద్దరూ కలిసి ఉండేవారు. ఒకరోజు వాళ్ళ ఇంట్లో ఫంక్షన్ జరుగుతుండగా ఆమెకు అవకాశం వచ్చింది మరియు ఆమె తన తండ్రిని కుమార్ నుండి టిఫిన్లు ఆర్డర్ చేసింది. అది చూసుకుందామని అమ్మాయిలను హోటల్ వద్ద వదిలి టిఫిన్లు సర్దుకుని ఫంక్షన్ కు తీసుకెళ్లాడు.

సర్వింగ్ పూర్తి చేసి, ఖాళీ పాత్రలను మళ్లీ ప్యాక్ చేసి, చేతులు కడుక్కోవడానికి బాత్రూమ్‌కి వెళ్లాడు. ముస్కాన్ వెనుక నుంచి వచ్చి బాత్ రూం తలుపు వేసాడు. తలుపు ఎవరు మూస్తున్నారో చూడాలని వెనక్కి తిరిగాడు.

అక్కడ ఆమెను కనుగొని, "ఎవరైనా వస్తారు" అని ఆమెకు చెప్పాడు మరియు ఆమె, "ఎవరూ రాకపోతే బాగుందా? ఆదివారం సాయంత్రం 6 గంటలకు పొలాల వద్దకు రండి, అక్కడ ఒక చిన్న గుడిసె ఉంది మరియు కీ కుండలో ఉంటుంది.

ఇప్పుడు పాయల్‌ని అడిగితే ఏం చెబుతాడో, ముస్కాన్‌తో సమావేశానికి హోటల్ నుండి జారిపోవాలని ఆలోచించాడు. అతను ఒక మార్గం ఆలోచించాడు మరియు గ్రామ షూ మార్ట్ నుండి దారిలో, అతను చవకైన నాణ్యమైన రన్నింగ్ షూలను తీసుకువచ్చాడు. అక్కడ వారికి నాణ్యమైన బూట్లు లేవు. అతను హోటల్‌లో కూర్చున్న పొంచ్‌ని పొందుతున్నందున తాను పరుగు తీస్తున్నానని పాయల్‌కి చెప్పాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

సాయంత్రం అతను పాయల్‌ను కౌంటర్‌లో కూర్చోబెట్టాడు మరియు కవిత ఆమెకు సహాయం చేసాడు, అతను పొలాల వైపుకు వెళ్లడం ప్రారంభించాడు. పొలాల్లోని గదిని చూసి వెళ్ళి కుండలోంచి తాళం తీసి తలుపు తీశాడు. ఇది ఒక నేసిన మంచం మరియు ఒక దిండుతో ఒక బెడ్‌షీట్‌ను కలిగి ఉంది. పంటలు కోతకు వచ్చినప్పుడు తప్పనిసరిగా వాచ్‌మెన్‌తో ఉపయోగించాలి. తలుపు తాళం వేసి, కుండలో తాళం వేసి జాగింగ్ కొనసాగించాడు. అతను మరో రెండు రోజులు జాగింగ్ కొనసాగించాడు మరియు మరుసటి రోజు ఆదివారం.

అలా 5:45కి రోజు జాగింగ్ మొదలుపెట్టి గుడిసెలోకి వెళ్లి కుండలోని తాళపుచెవితో తలుపు తీసి లోపలికి వెళ్లి పడుకున్నాడు.

10 నిమిషాల తర్వాత ముస్కాన్ గదిలోకి ప్రవేశించి తలుపు వేసి లోపల నుండి తాళం వేశాడు.

ముస్కాన్ మంచం మీద అతని పక్కన కూర్చుని, “నువ్వు నిజంగా ఆ అమ్మాయిలను పెళ్లి చేసుకున్నావా?

కుమార్, "లేదు, నేను పాయల్‌తో పారిపోయాను మరియు మాకు పెళ్లి చేసుకునే అవకాశం రాలేదు."

ముస్కాన్ అడిగాడు, “మీరు ఇద్దరు అమ్మాయిలతో ఎందుకు పారిపోవాల్సి వచ్చింది?

కుమార్ మాట్లాడుతూ, “కవిత తన సవతి తల్లితో ఇబ్బంది పడుతోంది మరియు ఆమెను వృద్ధుడితో వివాహం చేయాలని ప్రయత్నిస్తోంది. అప్పుడు పాయల్ తను గర్భవతి అని నాకు అబద్ధం చెప్పింది మరియు నేను వారిద్దరినీ తీసుకొని ఇక్కడికి వచ్చాను.

ముస్కాన్, “మీకు ఇద్దరితో శారీరక సంబంధం ఉందా?” అని అడిగాడు.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, “అలాంటిదేమీ లేదు, ఆమె తండ్రిపై పగ తీర్చుకోవడానికి పాయల్‌తో నాకు సంబంధం ఉంది మరియు ఆమె గర్భవతి అని చెప్పినప్పుడు, దాని గురించి నాకు సందేహం ఉన్నప్పటికీ, ఆమె పుట్టబోయే బిడ్డ పట్ల నా బాధ్యత అని భావించి మేము పారిపోయాము. ఇల్లు."

ముస్కాన్ అడిగాడు, "అప్పుడు ఏమి జరిగింది?"

"ఈ హోటల్‌ని నడపడానికి ఎవరో మాకు ఇచ్చారు, మేము దానిని నడుపుతున్నాము" అని కుమార్ చెప్పాడు.

ముస్కాన్ అడిగాడు, "నీకు మంచి ఇంగ్లీషు ఉంది, మీరు ఏమి చదువుకున్నారు?"

"మేము ఇంటి నుండి పారిపోయినప్పుడు నేను ICWA చేస్తున్నాను" అని కుమార్ చెప్పాడు.

ఆమె “మీ ఇల్లు ఎక్కడ ఉంది?” అని అడిగింది.

"మేము బొంబాయి నుండి వచ్చాము" అని కుమార్ చెప్పాడు.

ముస్కాన్, “నువ్వు ముంబై నుండి పారిపోయావా? కానీ మీరు దానిని బొంబాయి అని ఎందుకు పిలుస్తున్నారు, ఇప్పుడు అందరూ ముంబై అని పిలుస్తున్నారు.

కుమార్, "కేవలం అలవాటు యొక్క శక్తి."

ముస్కాన్ ఇలా అన్నాడు, “నా మేనమామలలో ఒకరు కూడా ఒక అమ్మాయితో పారిపోయి బొంబాయికి వెళ్లిపోయారని నేను విన్నాను. అతను ఎక్కడ ఉన్నాడో మాకు తెలియదు మరియు మేము అతని నుండి మళ్ళీ వినలేదు. ”

ఆమె లేచి అతని బుగ్గ మీద ముద్దుపెట్టి, “నేను పిలిస్తే వస్తావా చూడాలనిపించింది. బై, 10 నిమిషాల తర్వాత ఇంటికి వెళ్లు.”

ముస్కాన్ ఆదివారం అతనిని కలుసుకునేవాడు మరియు వారు కబుర్లు చెప్పుకుంటారు మరియు ఆమె అతనికి ఒక ముద్దు ఇచ్చి వెళ్ళిపోయేది.

అధ్యాయం 3

అలా ఎండాకాలం ఇలా వెళ్లిపోయింది. పాయల్ ప్రెగ్నెన్సీ గురించి ఆరా తీసిన కుమార్, ఇకపై ప్రెగ్నెన్సీ లేదని చెప్పింది. సమయానికి ప్రయాణించడం వల్ల ఆమె దానిని కోల్పోయి ఉండాలి.

అతను విషయాన్ని వదిలిపెట్టాడు మరియు ఆమె మొదట దాని గురించి అబద్ధం చెప్పి ఉంటుందని అనుకున్నాడు.

మొదటి వర్షాలు వచ్చి వాతావరణం చల్లబడి కూలర్ వాడకం తప్పనిసరి అయింది. కానీ మధ్యాహ్నాల్లో కాస్త వేడిగా ఉన్నప్పుడు దాన్ని ఆన్ చేసేవాడు.

కాలక్రమేణా, అతను గ్రామంలో మంచి వ్యక్తిగా పేరు పొందాడు మరియు ప్రజలు వారి ఇంటి కార్యక్రమాలకు వారిని పిలవడం ప్రారంభించారు.

ఇది స్నేహ మరియు దినేష్‌లతో ప్రారంభమైంది. వారు అతనిని తమ మనవడి ఊయల ఫంక్షన్‌కి పిలిచారు మరియు కుమార్ పాయల్ మరియు కవితతో కలిసి హాజరయ్యారు.

ఒకసారి ఏదో ఫంక్షన్ కోసం, వారు కుమార్ నుండి ఉదయం బ్రేక్ ఫాస్ట్ ఆర్డర్ చేశారు. అతను టిఫిన్లు సరఫరా చేసాడు, కాని అతను మధ్యాహ్న భోజన వస్తువులకు బాగా వంటవాడు కానందున భోజనం సరఫరా చేయడానికి నిరాకరించాడు.

రాఖీ పండుగ రాగానే ముస్కాన్ వచ్చి కుమార్‌ని తన సోదరుడిగా అంగీకరిస్తూ రాఖీ కట్టింది. ఆ తర్వాత అక్క గుర్తుకొచ్చి ఫోన్ చేయాలని ఆమె నంబర్ కోసం వెతికాడు.

అప్పుడు ముస్కాన్ తమ్ముడు అజయ్ హోటల్‌కి రావడం ప్రారంభించాడు మరియు గణిత సమస్యలతో సహాయం చేయమని అడిగాడు. ఊరి నుంచి సైకిల్ మీద వచ్చి సైకిల్ లాక్కొని వచ్చి మొదటి టేబుల్ దగ్గర కూర్చునేవాడు. ఈ విధంగా స్నేహ కుటుంబ సభ్యులు ఒక్కొక్కరుగా కుమార్ గురించి తెలుసుకుంటారు మరియు వారు సిటీకి వెళ్లినప్పుడు హోటల్‌కి వచ్చి కూర్చునేవారు.

కుమార్ విషయానికొస్తే, అతను దేనికీ ఎక్కడికీ వెళ్ళవలసిన అవసరం లేదు.

అంతా అతని హోటల్‌కు చేరుకుంటారు. అతనికి ఫోన్ చేస్తే కిరాణా సామాన్లు వచ్చేవి. ప్రతిరోజు ఉదయం పాలు సరఫరా చేస్తారు. వార్తాపత్రికలు ఉదయం పంపిణీ చేయబడతాయి. అతను డెక్కన్ క్రానికల్ మరియు టైమ్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఈనాడు వార్తాపత్రికలను ప్రతిరోజూ తీసుకుంటాడు. కస్టమర్ల కోసం ఇంగ్లీషు పేపర్లు, ఈనాడు చదివేవాడు. ఇంగ్లీషు పేపర్లు కూడా చదవాలనుకునే వారు కొందరు.

కాబట్టి, అతను వాహనం గురించి ఎప్పుడూ ఆలోచించలేదు. అరుదైన నగరానికి వెళ్లాలంటే బస్టాప్ బయటే. అతను నగరం నుండి ఏదైనా కావాలనుకుంటే, అతను సాధారణ కస్టమర్లలో ఒకరితో చెప్పాలి మరియు వారు నగరం నుండి తిరిగి వచ్చే సమయంలో దానిని తీసుకువస్తారు. వారు సినిమాలు చూడటానికి నగరానికి వెళ్లరు, వారు వాటిని టీవీలో చూస్తారు. తెలుగు సినిమా చూడాలనుకున్నా ఒక్కడే వెళ్లాల్సి వచ్చేది. అలా అతని జీవితం ఇలాగే సాగుతుంది.

పాయల్‌కు చిన్నప్పటి నుంచి పనిమనిషి జీవితం అలవాటు. ఆమెకు అన్ని రకాల విలాసాలు అందుబాటులో ఉన్న ఈ పనిని ఆమె పట్టించుకోలేదు. వివాహం చేసుకోకపోయినా వైవాహిక జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు. ఆమె కవిత నుండి సహాయం పొందుతుంది, ఆమెకు ఏ పని చేయాలని అనిపించనప్పుడు, దానిని పూర్తి చేయమని కవితను ఎప్పుడూ అడగవచ్చు.

ఎలాగోలా, పాయల్ కుమార్ మీద కన్ను వేసినప్పటి నుండి అతనితో కనెక్ట్ అయ్యింది. ఆమె అతని తేజస్సు చూసి అతని మీద పడింది. ఆమె కుటుంబంలో, ఎవరూ ఇంగ్లీష్ మాట్లాడరు. అదే ఆమెకు ప్రధాన ఆకర్షణగా మారింది. అప్పుడు అతని డ్రెస్సింగ్ సెన్స్ మరియు అతని జుట్టు. అతను హోటల్‌లో పనిచేయడం ప్రారంభించినప్పుడు, అతను తన చెవులను కప్పి ఉంచే మందపాటి నల్లటి పొడవాటి జుట్టుతో ఉండేవాడు, అది అప్పటి ఫ్యాషన్. ఇప్పటికీ, ఈ రోజుల్లో ఇది ఫ్యాషన్, కానీ ప్రజలు దానిని భిన్నంగా ధరిస్తారు. అతను చాలా పొడవుగా లేడు, కానీ ఆమె కేవలం ఐదు అడుగుల పైన ఉన్నందున అది ఆమెకు సమస్య కాదు. ఇప్పుడు వారు ఇరవై

నాలుగు సంవత్సరాల భవిష్యత్తులోకి వచ్చారు, కానీ ఆమెకు అది భిన్నంగా కనిపించలేదు, వారు గ్రామంలో నివసించడానికి వచ్చినందున కావచ్చు. వారు నిజంగా గ్రామంలో నివసిస్తున్నారు కాదు, వారు నాగరికత అంచున ఉన్నారని ఆమెకు అనిపించింది. అతను ఏమి చేసినా మెచ్చుకోవడానికే వచ్చింది. వారికి నగదు కొరత లేదు మరియు వారు ఏది అడిగినా కొనుగోలు చేసేవాడు. గ్రామానికి వెళ్లినప్పుడు ధరించే బంగారు ఆభరణాలు వారికి లభించాయి. వారు కేవలం యుక్తవయస్కులే కాబట్టి, గ్రామంలోని కార్యక్రమాలకు వెళ్లేందుకు పట్టుచీరలు అవసరం లేదు. కాబట్టి, వారు ఖరీదైన దుస్తులు పొందుతారు. గతంలో చిరిగిన బట్టలు వేసుకునే చోట ఇప్పుడు పల్లెటూరి కార్యక్రమాలకు ఫ్యాషన్‌తో కూడిన దుస్తులు ధరిస్తున్నారు. గ్రామస్తులు వారిని చూసే తీరు ఆమెకి బాగా నచ్చుతుంది.

గ్రామంలోని యువకులు కుమార్‌ను చూసి అసూయపడుతున్నారు. ఆ సమయంలో పని చేసే బట్టలు వేసుకున్నా ఈ ఇద్దరు అమ్మాయిలను చూసేందుకే వాళ్ళు వచ్చి హోటల్‌లో కూర్చుంటారు.

కుమార్ హోటల్‌లో ఎవరినీ పొగ తాగనివ్వడు. అతను హోటల్ వెలుపల సిగరెట్లు విక్రయించే పాన్ దుకాణాన్ని కొనుగోలు చేశాడు మరియు ఆ స్థలంలో ఒక పండ్ల దుకాణాన్ని ఉంచాడు మరియు దానిని నడిపేందుకు ఒకరికి ఇచ్చాడు.

ధూమపానం చేయాలని అనిపించినప్పుడు, అతను దానిని తాగడానికి బాత్రూమ్‌కు వెళ్లేవాడు. ఇప్పుడు పాయల్ సన్నాహాలు చేస్తున్నప్పుడు కౌంటర్ వద్ద కూర్చోవడంతో జీవితాన్ని ఆస్వాదిస్తోంది. కౌంటర్ వద్ద ఆమె పొందుతున్న శ్రద్ధను ఆమె ఆనందిస్తుంది.

కాగా కవిత తన జీవితంలో ఓ మోస్తరుగా సంతోషంగా ఉంది. ఆ ముసలివాడితో తన జీవితం ఎలా ఉండేదో ఆలోచించి, ఆ ముసలివాడిని పెళ్లి చేసుకుంటే తన జీవితం బాగుందని అభయమిస్తుంది. కుమార్‌తో ఆమెకు ఉన్న సాన్నిహిత్యం కోసం పాయల్ పట్ల ఆమె అసూయపడుతుంది మరియు వారు ఎప్పటికీ కలిసి జీవించబోతున్నందున ఆమె అతనిని ఆకర్షించాలని నిర్ణయించుకుంది.

వృద్ధుడి వివాహం నుండి ఆమెను రక్షించినప్పుడు తనను వివాహం చేసుకోమని ఎందుకు అడగలేదని ఆమె కొన్నిసార్లు ఆలోచిస్తుంది. అప్పుడు పెళ్లి చేసుకోమని అడగకుండా పెద్ద తప్పు చేశానని వాపోయింది. కుమార్‌ని పెళ్లి చేసుకుంటే వారి జీవితాల్లోకి పాయల్ వచ్చేది కాదు. వారిని విభజించడానికే పాయల్ తన గర్భం గురించి అబద్ధం చెప్పిందని ఆమె భావించింది. పాయల్ తమ జీవితాల్లోకి రాకపోతే, కుమార్‌కి తాను భార్య అయి ఉండేదని, వారు అతని కుటుంబంతో కలిసి జీవిస్తున్నారని కవిత అనుకునేది. పెళ్లయ్యాక ఆమె తల్లిదండ్రులు వారిని క్షమించేవారు. తమ కూతురు సంతోషంగా జీవిస్తుంటే ఏ తల్లిదండ్రులు సంతోషించరు? ఈ సమయంలో వారు ఎక్కడ ఉంటారో అని ఆమె ఆలోచించింది. ఇన్నేళ్ల తర్వాత వాళ్లు చనిపోయి ఉండొచ్చని తలచుకుని ఆమె బాధపడింది. అప్పుడు సవతి తల్లి గురించి ఆలోచిస్తే, ఆమె బారి నుండి బయటపడినందుకు సంతోషిస్తుంది. తన సవతి తల్లికి దూరంగా ఉంచినందుకు ప్రతిరోజు ఆమె దేవునికి కృతజ్ఞతలు చెబుతుంది.

ఒక సారి కుమార్ పాయల్ బట్టలు వేసుకున్నందున పాయల్ అని భావించి కవితను వెనుక నుండి కౌగిలించుకున్నాడు. ఒకసారి పాయల్‌ని తన దగ్గర నిలబడి కవితగా భావించి తిట్టాడు. అందుకే ఆడవాళ్లతో జాగ్రత్తగా ఉండేవాడు. అతను ఎప్పుడూ పాయల్‌ని ఆశ్చర్యపర్చడానికి లేదా పగటిపూట ఆమెకు దగ్గరగా నటించడానికి ప్రయత్నించలేదు. రాత్రిపూట మాత్రమే వారు సన్నిహితంగా ఉండగలరు, కవిత కూడా తమ పక్కన ఉండటం పట్ల వారు జాగ్రత్తగా ఉండాలి.

ఒక రాత్రి ఆ ప్రాంతంలో కరెంటు లేదు మరియు అతను లాంతరు వెలిగించాడు, పాయల్ దానిని బాత్రూమ్‌కు వెళ్లడానికి తీసుకుంది.

కవిత కుమార్ దగ్గరికి వచ్చి అతనితో సెక్స్ చేసేలా చేసిన అవకాశాన్ని చూసి, ఆమె పాయల్ అని అనుకున్నాడు. పాయల్ లాంతరుతో తిరిగి వచ్చినప్పుడు, వారు శృంగారంలో పాల్గొనడం చూసి ఆమె కుమార్‌తో విసిగిపోయింది. ఆమెను పాయల్‌గా భావించి క్షమాపణలు చెప్పాడు కుమార్.

అతని మాట వినడానికి పాయల్ నిరాకరించడంతో కుమార్ ఆమెను అడిగాడు, “మా సంబంధం ఏమిటి? మేము అధికారికంగా వివాహం చేసుకోలేదు. ”

దీంతో పాయల్‌కు కోపం వచ్చింది.

ఇప్పుడు కవిత వెళ్లి పాయల్‌కి క్షమాపణలు చెప్పింది, అది తన తప్పు అని మరియు ఆమె కుమార్‌తో సెక్స్ చేయడానికి పాయల్ లాగా నటించింది.

ఆ రాత్రి ఎవరికీ సరిగా నిద్ర పట్టలేదు, ఉదయాన్నే ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోకుండా తమ పనిలో పడ్డారు.

ఇప్పుడు అవకాశం చూసిన కవిత కుమార్ దగ్గరికి రావడానికి ప్రయత్నించింది. కవిత దగ్గరవడం చూసి పాయల్ అసూయతో రగిలిపోయి తన కోపాన్ని పక్కకు నెట్టి కుమార్‌తో విభేదాలు సరిదిద్దుకునే ప్రయత్నం చేసింది.

ఒక ఇంగ్లీష్ సామెత వుంది ‘Once bitten twice shy’, కానీ ఇక్కడ అది భిన్నంగా ఉంది, కవిత కుమార్‌తో శృంగారాన్ని రుచి చూసింది మరియు మళ్ళీ అనుభవం పొందాలని కోరుకుంటుంది. దాంతో అతడిని సెక్సీ పోజులతో ఆటపట్టించడం మొదలుపెట్టింది. తన క్లీవేజ్‌ని చూపించడానికి కుమార్ ముందు వంగడం లేదా అతని ముందు బట్టలు మార్చుకోవడం లేదా బెడ్‌రూమ్‌లో అతనికి ఎక్స్‌పోజ్ చేయడం వంటివి, పాయల్ తనను చూడటం లేదని ఆమె భావించినప్పుడు, అలాంటివి.

ఆ పరిస్థితుల్లో పాయల్ కోపం గురించే ఆలోచిస్తూ కళ్లు తిప్పుకోడానికి ప్రయత్నించాడు. ఒకసారి అతను స్నానం చేస్తున్నప్పుడు ఆమె బాత్రూమ్‌లోకి దూసుకెళ్లి, అతనిని పై నుండి క్రిందికి చూస్తూ, “అతనికి బ్లో జాబ్ కావాలా?”

కొన్నిసార్లు నిద్రపోతున్నప్పుడు ఆమె పాయల్‌పై చేయి వేసి అతన్ని అక్కడ నుండి లేపడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. లేదా అతని చేతిని తీసుకొని ఆమె ఛాతీకి లేదా పూకు తాకడానికి ప్రయత్నించండి.

సాధారణంగా ఇంటి నుంచి బయటకు వెళ్లరు. అయితే ఒకసారి స్నేహ పాయల్‌కు పెళ్లయి భర్తతో ఉన్నందున భర్తలు ఉన్న మహిళల కోసం ఒక ఫంక్షన్‌కు పిలిచింది. కవితకు పెళ్లి కాకపోవడంతో ఆమెను ఆహ్వానించలేదు.

ఇప్పుడు వీరిద్దరూ హోటల్‌లో పనిచేస్తారని భావించిన పాయల్ సాయంత్రం ఫంక్షన్‌కి వెళ్లింది.

ఆ రోజు తమ అదృష్టం కొద్దీ హోటల్‌లో తినుబండారాలు అన్నీ పూర్తయ్యాయి, హోటల్ మూసేసి బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్లారు.

కుమార్ టవల్ తీసుకుని స్నానానికి బాత్రూం దగ్గరకు వెళ్లాడు. ఇప్పుడు కవిత అతని వెనకే బాత్రూంకి వచ్చింది. ఇప్పుడు పాయల్ వారిని తిడుతుందనే భయం లేదు మరియు పాయల్ తిరిగి రావడానికి కనీసం మరో గంట సమయం పడుతుందని వారికి తెలుసు. వారు బాత్రూమ్‌లో సెక్స్ చేసారు మరియు అతను బయటకు వచ్చి దుస్తులు ధరించి షో కోసం హోటల్‌ను తెరిచి టీతో కౌంటర్‌లో కూర్చున్నాడు.

కాసేపటి తర్వాత పాయల్ ఫంక్షన్ నుండి తిరిగి వచ్చి, “కవిత ఎక్కడ ఉంది?” అని అడిగింది.

అతను అమాయకంగా అన్నాడు, "ఆమె లోపల ఏదో పని చేస్తూ ఉండాలి."

టీ పూర్తయ్యాక హోటల్ మూసేసి లోపలికి వచ్చాడు.

కవిత వాళ్ళకి డిన్నర్ రెడీ చేస్తోంది, తను వెళ్లి బెడ్ మీద పడుకుని, డిన్నర్ కి పిలుస్తారేమోనని ఎదురుచూస్తూ ఉన్నాడు.

అధ్యాయం 4

ఇప్పుడు పిల్లలకు దసరా సెలవులు రావడంతో ఉదయం రద్దీ కొద్దిగా తగ్గింది. అందుకే కాస్త ఆలస్యంగా హోటల్ తెరవడం మొదలుపెట్టారు.

వారు ఆలస్యంగా తెరవడం చూసి, ప్రజలు తమ అల్పాహారం కోసం ఆలస్యంగా రావడం ప్రారంభించారు. సెలవులు వెనుకబడినప్పుడు, వారు తమ ఆలస్యంగా తెరవడం కొనసాగించారు. వారు తమ పనితో కొంచెం సంతృప్తి చెందారు. అలాగే, కుమార్ ఈ దినచర్యతో విసుగు చెందడం ప్రారంభించాడు. ఈ హోటల్‌ని అమ్మేసి సిటీకి వెళ్లి బస చేసేందుకు సిద్ధమయ్యాడు.

హోటల్‌ను ఆలస్యంగా తెరవడం గురించి తనను అడిగిన కొంతమందికి కూడా అతను సూచన చేశాడు. ముస్కాన్ రోజు సాయంత్రం వచ్చి అతనితో కబుర్లు చెప్పేవాడు. ఆమె అతనికి రాఖీ కట్టడంతో వారు ఏమి మాట్లాడుతున్నారు అని అడగడానికి ఎవరూ బాధపడలేదు.

ఇప్పుడు కాలేజ్ తర్వాత ఆమె హోటల్‌లో అతనిని సందర్శిస్తుంది మరియు అతను ఆమెకు చాక్లెట్ ఇచ్చి ఆమె ఇంటికి వెళ్తుంది. ఆమె అతన్ని భయ్యా అని పిలవడం ప్రారంభించింది మరియు అతను ఆమెను సిస్ అని పిలుస్తాడు. కాబట్టి ముస్కాన్ అతనికి దేవుడు ఇచ్చిన సోదరి అయ్యాడు.

ఒకరోజు ముస్కాన్ తన బంధువుతో కలిసి విజయవాడ నుండి హోటల్‌కి వచ్చింది, ఆమె పేరు ప్రాచి. ఆమె ముస్కాన్ మామా కూతురు. ఇప్పుడు ముస్కాన్ కుమార్ సోదరి కాబట్టి, ప్రాచీ కుమార్ బావ అంటే బావ అని పిలిచేవారు. వాళ్లిద్దరూ హోటల్‌లో కూర్చుని ఎగతాళి చేసేవారు. కాబట్టి, కుమార్ ఆమెను సాలీ అని పిలిచి, సాలి ఆది గర్వాలీ అంటే ఆమె అతనికి సగం భార్య అని చెబుతాడు. కాబట్టి, ఈ విధంగా వారు ఒకరితో ఒకరు సరసాలాడేవారు.

ఇప్పుడు వర్షాకాలం వెనుకబడి శీతాకాలం ప్రారంభమైంది. పరిసరాలు బహిరంగ ప్రదేశాలు కావడంతో రాత్రులు చలిగా మారాయి. పాయల్ తన శరీర వెచ్చదనం కోసం

కుమార్‌ని కౌగిలించుకుని నిద్రపోయేది. కుమార్ వెచ్చదనానికి పాయల్ హగ్ చేయడం చూసి, కవిత చలి నుండి తనను తాను రక్షించుకోవడానికి ఏదైనా చేయాలని నిర్ణయించుకుంది మరియు అదే దుప్పటిలో అతని శరీరం వెచ్చదనాన్ని పొందుతూ కుమార్ వైపు వచ్చి పడుకుంది.

మరుసటి రోజు పాయల్ ఆమెను తిట్టకుండా ధైర్యం చేసి, కవిత తన బ్లౌజ్ తెరిచి, కుమార్ పక్కన తన ఓపెన్ ఛాతీతో అతనిని హత్తుకుంటూ పడుకుంది. అర్ధరాత్రి, ఆమె అతని చేతిని పట్టుకుని, అతని చేతిని తన కంట్లో తాకేలా చేసి, ఆమెకు సంతృప్తిని ఇచ్చింది. పాయల్ అర్ధరాత్రి వారి చర్యల గురించి తెలియదు మరియు దూరంగా నిద్రపోతుంది.

గ్రామస్థులు కూడా వారిని అతని భార్యలుగా భావించడం ప్రారంభించారు మరియు వారి ఇంటి కార్యక్రమాలకు ఇద్దరినీ పిలుచుకునేవారు. ఈ ట్రెండ్ స్నేహతోనే మొదలైంది. గ్రామంలో వారి స్థాయిని పెంచడంలో ఆమె హస్తం ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది.

ఒకరోజు అతను వారికి భూమి మరియు ఇంటి ఆస్తుల పత్రాలను చూపించి, నగరంలో వారి స్థితిని తనిఖీ చేయమని అడిగాడు.

వారు పేపర్‌ల స్థితిని తనిఖీ చేయగా, అది తన తల్లిదండ్రుల ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా ఒక అమ్మాయిని వివాహం చేసుకుని తన ఇంటి నుండి వెళ్లిపోయిన తన బంధువుకి చెందినదని స్నేహ దృష్టికి వచ్చింది.

కొన్ని ప్రమాదం కారణంగా కుమార్ మరణించిన తర్వాత ఈ ఆస్తులు కుమార్‌కు బదిలీ అయ్యాయని ఇప్పుడు పేపర్లు చూపించాయి, ఇది కుమార్‌కు స్పష్టంగా తెలియదు.

ఇప్పుడు స్నేహ కుమార్ తన మేనల్లుడు, అతను తన కజిన్ కొడుకు అని అనుకున్నారు. అందుకే వారిని కుటుంబ సభ్యుల్లా చూసుకోవడం మొదలుపెట్టింది. ఆమె బస్సు ఎక్కేందుకు వచ్చినప్పుడల్లా, ఆమె అతని నుండి టీ లేదా టిఫిన్లను

డిమాండ్ చేస్తుంది మరియు ఆమె తన సొంత కొడుకు మరియు అతని స్నేహితురాళ్ళను తన కోడలు అని సంబోధించేలా సంబోధిస్తుంది.

ఒకరోజు ఆమె "ఆమెను ఎక్కడ పెళ్లి చేసుకున్నారు?" అని అడిగింది.

అతను సిగ్గుతో ఆమెకు "వారు ఇంటి నుండి పారిపోయారు మరియు అతను ఆమెను వివాహం చేసుకోలేదు" అని సమాధానం ఇచ్చాడు. అక్కడే కూర్చుని అతని కథ విన్నది.

తేదీలు చెప్పకుండా, అతను హోటల్‌లో పనిచేయడం ప్రారంభించినప్పటి నుండి తన కథను ఆమెకు చెప్పాడు మరియు పాయల్ తండ్రి తనను ఎలా కొట్టాడు మరియు అతనిపై పగ తీర్చుకోవాలని మరియు ఆమెను తన వద్దకు ఎలా ఆకర్షించాడు, అతనితో సంబంధానికి విధి ఎలా సహాయపడింది. ఆమె.

అప్పుడు కవిత తన ఇంటి నుండి ఎలా బయటపడాలి మరియు అతను ఆమెకు ఒక గది అద్దెకు తీసుకొని అక్కడ ఉంచడం ద్వారా ఆమెకు సహాయం చేశాడు. అప్పుడు పాయల్ ప్రెగ్నెన్సీని ఎలా ఉపయోగించుకుని తన బ్యాంక్ అకౌంట్ ను క్లీన్ చేసేలా చేసాడో మరియు వారు విజయవాడకు ఎలా వెళ్ళారు మరియు హోటల్ ప్రారంభించడానికి ఇక్కడకు వచ్చేలా ఆలయంలో ఎలా గైడ్ చేసారు. వారు 24 సంవత్సరాలు ప్రయాణించారని అతను ఆమెకు చెప్పలేదు, అతను వారికి చెప్పినా వారు నమ్మరు మరియు అతని కథ అంతా అబద్ధం అని అనుకుంటారు.

స్నేహ లేదా ఆమె కుటుంబానికి ఆమె కజిన్ గురించి ఎటువంటి సమాచారం లేదు మరియు ఆమె నిజంగా కుమార్ తన బంధువు అని నమ్మింది. స్నేహ కుటుంబం గ్రామంలో చాలా ప్రముఖ వ్యక్తులు. ఇప్పుడు స్నేహ వారిని వివాహం చేసుకోవడానికి తనను తాను తీసుకువెళ్లింది మరియు వారి వివాహానికి తేదీని నిర్ణయించడానికి వారి పురోహిత్‌ను పొందింది మరియు అతని ఇద్దరు అమ్మాయిలకు అతనిని వివాహం చేయడానికి ఆమె కుటుంబ సభ్యుల ఆశీర్వాదంతో. వాళ్ళు ఫస్ట్ నైట్ కి టైం ఫిక్స్ చేసి వాళ్ళిద్దరినీ అతని రూమ్ కి

పంపించారు. ఇప్పుడు వారు అన్నమయ్యపై సినిమా చూడటం ఈ విషయంలో అతనికి సహాయపడింది. ఆ సినిమాలో అన్నమయ్య ఇద్దరు అమ్మాయిలను పెళ్లి చేసుకుంటాడు.

ఈ విధంగా, అతను తన ఇద్దరు స్నేహితురాళ్ళను అధికారికంగా వివాహం చేసుకున్నాడు మరియు వారు అతని భార్యలుగా మారారు.

అధ్యాయం 5

సంవత్సరం 2018.

ఇప్పుడు ఇక్కడ అతని భార్యల మధ్య పోటీ మొదలైంది. పాయల్ తనను తాను నిజమైన భార్యగా భావించేది. తనకు మొదట అతనితో సంబంధం ఉందని, మొదట గర్భవతి అని మరియు అధికారికంగా ఆమె అతని భార్య అని ఆమె వాదన.

ఇప్పుడు కవిత ఆలోచన ఏమిటంటే, తనకు గ్రామం ముందు కుమార్‌తో అధికారికంగా వివాహం జరిగింది కాబట్టి అతను తన భర్త కూడా మరియు పాయల్ ఏమి అనుకున్నా, ఆమె పట్టించుకోదు.

కుమార్ నుండి కవిత సమానమైన శ్రద్ధను కోరుతుంది. సింగిల్ రూమ్‌లో ఉండడంతో ఆపలేకపోయాడు కానీ ఎవరితో పడుకోవాలో వారి మధ్య గొడవలు జరిగాయి. ఇలాగే గొడవ పడితే ఇద్దరినీ వదిలి బొంబాయి వెళ్లిపోతానని హెచ్చరించాడు.

బొంబాయిలో ఎవరూ లేరని అతనికి తెలుసు. బొంబాయి కాకపోతే కనీసం ఇల్లు, భూమి ఉన్న నెల్లూరుకు వెళ్లగలనని అతనికి తెలుసు. కాబట్టి, ఒక రోజు అతను వాటిని తనిఖీ చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాడు మరియు స్నేహ మరియు ఆమె భర్త నగరానికి వెళుతున్నప్పుడు, అతను తన ఆస్తులను చూడటానికి వారితో వెళ్ళాడు.

అతను ఆ ఇంటిని చూడగానే, అది ఇల్లు మాత్రమే కాదు, సేవకులు ఉన్న బంగ్లా అని అతను ఆశ్చర్యపోయాడు. ఇది ట్రస్ట్ కింద ఉంది మరియు అది కుమార్‌కి 21 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చినప్పుడు, అంటే రెండు సంవత్సరాలలో అధికారికంగా అతనిపైకి పంపబడుతుంది. ఇప్పుడు అతని పేరు మీద ఏర్పాటు చేసిన ట్రస్ట్ ప్రకారం, అతను చదువుతున్నాడని మరియు అతను తన చదువు పూర్తయ్యాక వారి రాజభవనానికి వస్తాడు. అతను ఎవరో వారికి వెల్లడించలేదు మరియు స్నేహ మరియు దినేష్‌తో కలిసి తన ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు.

కాబట్టి ఇప్పుడు అతను అతనితో రికార్డుల ప్రకారం తన 21 వ పుట్టినరోజు వరకు రెండేళ్ళు గడపవలసి వచ్చింది, ఆపై అతను ట్రస్ట్ డీడ్‌లో తన తాత మరియు తండ్రి

తన కోసం వదిలిపెట్టిన ఇల్లు మరియు భూమిపై యాజమాన్యాన్ని క్లెయిమ్ చేయడానికి నెల్లూరు వెళ్లాలి.

ఇప్పుడు అతని కోసం వేచి ఉన్న తన వారసత్వంతో ధైర్యంగా ఉన్న అతను తన భార్యలను తన హోటల్‌లో పనిచేసే సేవకులుగా చూడటం ప్రారంభించాడు. పనులన్నీ వాళ్లకే వదిలేసి పడకగదిలో పుస్తకాలు చదువుతూ కాలక్షేపం చేసేవాడు, ఇప్పుడు కంప్యూటర్ డెలివరీ చేసి, అందరికీ ఇంటర్నెట్ అందించడానికి ప్రభుత్వం తీసుకున్న చొరవతో అతనికి ఇంటర్నెట్ కనెక్షన్ వచ్చింది. హోటల్. ఇప్పుడు అతను తన సర్టిఫికేట్లలో పేర్కొన్న విధంగా కంప్యూటర్ లెర్నింగ్ సాఫ్ట్‌వేర్‌పై తన సమయాన్ని వెచ్చిస్తాడు.

కుమార్, పాయల్ ట్రీట్ మెంట్ భరించలేక కవిత గ్రామానికి చెందిన ఒకరితో కలిసి వెళ్లిపోయింది. కుమార్ స్థితి తెలియక, ఈ హోటల్‌లో ఎంతకాలం ఇలా పని చేయాలా అని ఆలోచించి, ఊరి నుంచి ఎవరైనా గొప్ప జీవనం సాగిస్తున్న చిత్రపటాన్ని ఆమెకు చూపించడంతో, ఆ వరకు కొంత డబ్బు తీసుకుని గ్రామస్థుడితో ఆలోచిస్తూ వెళ్లిపోయింది. ఆమె వెతుకుతున్న దానిని అతడు అందిస్తాడు. ఆమెను హైదరాబాద్‌కు తీసుకెళ్లి వాడుకుని అక్కడే వదిలేసాడు.

కవిత వెళ్లగానే పాయల్ గ్రామంలోని ఇద్దరు మహిళలను రోజు కూలీకి పిలిచి హోటల్‌లో పనిలో పెట్టింది. ఆమె కౌంటర్లో కూర్చుని ఈ ఇద్దరూ టిఫిన్లు సిద్ధం చేసి, తర్వాత శుభ్రం చేసి వెళ్ళేవారు.

రాత్రి పడుకునే ముందు కుమార్‌కి హార్లిక్స్ కలిపి ఒక గ్లాసు పాలు ఇవ్వడం ఆమె కొత్త అలవాటు. సగం తాగి మిగిలిన సగం ఆమెకు ఇచ్చేవాడు. కాబట్టి, ఈ విధంగా ఈ ఇద్దరూ తమ జీవితాలను సాధ్యమైనంత ఉత్తమంగా మార్చుకున్నారు మరియు మిగిలిన రెండేళ్లను గడిపారు. అతను కంప్యూటర్ సాఫ్ట్‌వేర్‌లో ప్రావీణ్యం సంపాదించాడు మరియు ఇంటర్నెట్ నుండి ప్రాజెక్ట్‌లను ఎంచుకోవడం ద్వారా కొన్ని సాఫ్ట్‌వేర్‌లను అభివృద్ధి చేయడం ప్రారంభించాడు. అతను నిర్వహణపై కథనాలను

చదవడం ప్రారంభించాడు. గర్భం దాల్చకపోవడం వారి అదృష్టం కావచ్చు లేదా దురదృష్టం కావచ్చు.

అధ్యాయం 6

సంవత్సరం 2020

సంవత్సరం ప్రారంభంలో, చైనాలో కరోనావైరస్ యొక్క నివేదికలు ఉన్నాయి మరియు అక్కడ నగరాలు నిర్బంధించబడ్డాయి. ప్రతి వ్యాపార సంస్థ మూతపడుతుందని అనిపించినప్పుడు, అతను తన సంపాదన మరియు సర్టిఫికేట్‌లను తీసుకొని నెల్లూరు వెళ్లి తనను తాను గుర్తించి, వారసత్వం పొందడానికి తన పుట్టిన తేదీ కోసం వేచి ఉన్నాడు.

అతని పుట్టినరోజున, కరోనావైరస్ లాక్డౌన్ కొనసాగినప్పటికీ, ట్రస్టీలు బంగ్లాకు దిగి, అతని తాత తన వారసత్వాన్ని అతనికి అందించిన వీలునామాను చదివారు. అతని తాత తయారు చేసిన ట్రస్ట్ డీడ్ ప్రకారం, అతను తన వద్ద ఉన్న బంగ్లా మరియు భూమిని పొందడమే కాకుండా, ట్రస్ట్ నడుపుతున్న వ్యాపార సమ్మేళనానికి గర్వించదగిన యజమాని అయ్యాడు, అది ఇప్పుడు అతనికి ఇవ్వబడుతుంది. తన తండ్రికి. వారు కంప్యూటర్ సాఫ్ట్‌వేర్ మరియు హార్డ్‌వేర్ నుండి ఉత్పాదక పరిశ్రమలు మొదలైన వాటి ద్వారా నిర్వహించబడే అనేక వ్యాపారాలను కలిగి ఉన్నారు.

అతను తన ఖాళీ సమయంలో కంప్యూటర్లను అభ్యసించినందున అతను మొదట కంప్యూటర్ విభాగానికి నాయకత్వం వహించాలని ఎంచుకున్నాడు.

ఈ సమయానికి అందరూ ఇంటి నుండి పని చేయడం ప్రారంభించారు. అతను సమావేశాలలో ప్రేక్షకుడిలా కూర్చుంటాడు మరియు వారి సమావేశంలో జోక్యం చేసుకోడు, వారి పనితీరును అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ప్రభుత్వం వారిని తగ్గించిన సిబ్బందితో పని చేయడానికి అనుమతించినప్పుడు, అతను తన బంగ్లాలో కూర్చుని మేనేజర్‌లతో సమావేశాలు నిర్వహిస్తాడు మరియు డెవలపర్లు మరియు ప్రాజెక్ట్‌ల పనితీరుపై రోజువారీ నివేదికలను పొందుతాడు.

ఆరు నెలల్లోనే అతను కంపెనీ పనితీరుతో సంప్రదింపులు జరిపాడు మరియు కంపెనీ నిర్వహణను తన చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు.

ఇంటి ముందు, అతను పాయల్ తన భార్య అని వారికి చెప్పలేదు మరియు తన రోజువారీ అవసరాలు చూసుకునే పర్సనల్ అసిస్టెంట్‌గా మాత్రమే ఆమెను పరిచయం చేశాడు.

ఈ సంపదనంతా చూసి ఆమె భయపడిపోయి తనను తన భార్యగా చెప్పమని ఒత్తిడి చేయలేదు. పైగా వీరి పెళ్లిని గ్రామస్థులు కవితతో కలిసి జరిపించారు. కాబట్టి, ఆమె తనను వివాహం చేసుకున్నట్లు వెల్లడిస్తే, అప్పుడు కవిత పాయింట్ లేవనెత్తుతుంది. అతని స్థితి గురించి వారికి తెలియకూడదనుకుంది మరియు కాలక్రమేణా ఆమె తన చేతిలో ఉన్న ఇంటిని స్వాధీనం చేసుకోవచ్చని ఆమె భావించింది. ఆమె అప్పటికే అతని PAగా ఇంటిపై నియంత్రణ కలిగి ఉన్నందున, ఆమె దానితో మాత్రమే సంతోషంగా ఉంది. డబ్బు ఖర్చుపెట్టే సమస్యే లేదు, ఆమె అడిగినంత డబ్బు ఇచ్చేవాడు. మరియు రాత్రిపూట వారి సమావేశంపై ఎటువంటి పరిమితి లేదు. ఆమె తన రోజువారీ కోటా అతనితో కాపులేషన్ పొందుతుంది. సేవకులు ఆమెను తన యజమానురాలుగా భావించడం ప్రారంభించారు.

కాబట్టి, ఈ విధంగా వారి జీవితాలు మారాయి మరియు భవిష్యత్ కోర్సు కోసం సెట్ చేయబడ్డాయి.

అధ్యాయం 7

కార్యాలయాల నుండి వ్యాపారాలు ప్రారంభించేందుకు ప్రభుత్వం అనుమతించడంతో, అతను తన సాఫ్ట్‌వేర్ కార్యాలయాలను చూసేందుకు హైదరాబాద్‌కు వెళ్లాడు.

ముందుగా తన ఫ్లాట్‌కి వెళ్లి సామాను కింద పెట్టాడు.

అతని కార్యాలయాలు సైబర్ టవర్స్‌లో ఉన్నాయి మరియు సాఫ్ట్‌వేర్ విభాగాన్ని చూసే డైరెక్టర్ జాయ్, ఆమె పూర్తి పేరు జోస్లిన్.

జాయ్ అతనికి స్వాగతం పలికి తన క్యాబిన్ చూపించాడు.

కుమార్ కూర్చుని, “సిబ్బంది బలం ఎంత?” అని అడిగాడు.

జాయ్ మాట్లాడుతూ, "ఇప్పుడు 75% మంది సిబ్బంది ఆఫీసులో పనికి తిరిగి వచ్చారు మరియు మిగిలిన వారు రావాలో వద్దా అని మండిపడుతున్నారు."

"దయచేసి వారి డివిజన్‌లో ఎంత మంది పనిచేస్తున్నారో నాకు తెలియజేయండి" అని కుమార్ అడిగాడు.

జాయ్ ఉద్యోగుల జాబితాను ఇచ్చారు.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "మొదట నేను డెవలపర్‌లను కలవాలనుకుంటున్నాను, ఆపై నేను నిచ్చెన పైకి వెళ్తాను."

ఆమె అతన్ని కాన్ఫరెన్స్ రూమ్‌లో కూర్చోబెట్టింది మరియు డెవలపర్‌లను వారు పని చేస్తున్న డివిజన్ ద్వారా పిలవడం ప్రారంభించింది.

ముందుగా, కస్టమ్-మేడ్ సాఫ్ట్‌వేర్‌పై పనిచేసే డెవలపర్‌లను పిలిచారు. ఇవి క్లయింట్‌లతో కలిసి వారి అవసరాలకు అనుగుణంగా సాఫ్ట్‌వేర్‌ను తయారు చేస్తాయి. వారికి ఎలాంటి ప్రాజెక్టులు వస్తున్నాయి, వాటిని ఎలా హ్యాండిల్ చేస్తున్నారు అని ఆరా తీశారు. వారికి ప్రాజెక్టులు ఎవరు తెస్తారు? ఒక సాధారణ ప్రాజెక్ట్ పూర్తి కావడానికి ఎంత సమయం పడుతుంది? అభివృద్ధి చెందుతున్నప్పుడు వారు ఎలాంటి సమస్యలను ఎదుర్కొంటారు?

మొదట, అతని వయస్సును చూసిన వారు వ్యాపారం గురించి అతనికి ఏమి తెలుసు అని అనుకోవచ్చు? కాలేజీ నుంచి ఇప్పుడే వచ్చి ఉండాలి. ఇది అతని మొదటి పని అయి ఉండాలి. యజమానిగా ఉండటం వల్ల కొన్ని రకాల ప్రయోజనాలు ఉన్నాయి.

తదుపరి ఉత్పత్తి విభాగం డెవలపర్‌లను పరిచయం చేశారు.

వారి మనస్తత్వాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి మరియు వారు ఎలాంటి పని చేస్తారో అర్థం చేసుకోవడానికి అతను అదే ప్రశ్నలను అడిగాడు.

ఆ తర్వాత మార్కెటింగ్ విభాగం, సాఫ్ట్‌వేర్ మెయింటెనెన్స్ విభాగం, ఖాతాల విభాగం, హెచ్‌ఆర్ మొదలైనవి ఉన్నాయి.

వారు ఎలాంటి పని చేస్తారో అర్థం చేసుకోవడానికి కుమార్ వారితో సంభాషించాడు. చివరగా, అతను కస్టమ్ సాఫ్ట్‌వేర్ విభాగానికి వెళ్లి పని చేస్తున్న ఒక అమ్మాయి పక్కన కూర్చున్నాడు.

అతను ఆమె పేరు అడిగాడు, ఆమె "హరిణి" అని చెప్పింది.

“హరిణీ, నువ్వు ఏం పని చేస్తున్నావో నాకు చూపించగలవా” అన్నాడు.

అప్లికేషన్‌ను నడుపుతున్న ప్రాజెక్ట్‌ను ఆమె చూపించింది. అప్పుడు అతను "మీరు నాకు కోడింగ్ చూపించగలరా" అని అడిగాడు మరియు ఆమె అతనికి చూపించింది.

కుమార్ కోడింగ్‌ని పరిశీలించి, "ఈ కోడింగ్ ప్రమాణాలను ఎలా ఉపయోగించాలని మీరు నిర్ణయించుకున్నారు" అని అడిగారు.

మా టీమ్ లీడ్ వివేక్ దీన్ని పని చేయడానికి ఇచ్చారని హరిణి తెలిపారు.

కుమార్ ఆమెకు కృతజ్ఞతలు తెలిపి, పని చేస్తున్న మరొక వ్యక్తి వద్దకు వెళ్లి అతని పక్కన కూర్చున్నాడు, అక్కడ అతనికి కుర్చీ ఖాళీగా కనిపించింది.

తన పేరు అడిగి కుమార్ అని పరిచయం చేసుకున్నాడు.

"నేను ప్రణీత్‌ని" అన్నాడు.

కుమార్ అడిగాడు, “అతను హరిని అదే ప్రశ్నలు అడిగాడు, మళ్ళీ తన క్యాబిన్‌కి వెళ్లి కూర్చున్నాడు.

అతను క్యాబిన్‌లోకి ప్రవేశించడం చూసి ఆనందం వచ్చింది.

కుమార్ ఆమె వైపు చూశాడు. ఆమె సుమారు ఐదు అడుగుల పొడవు మరియు గుండ్రని ముఖంతో మరియు కొద్దిగా చీకటిగా ఉంటుంది. ఆమె వయస్సు దాదాపు 50 సంవత్సరాలు ఉండాలి. అతను ఆమెను కూర్చోమని చెప్పాడు మరియు ఆమెను బాగా తెలుసుకోవడం కోసం వ్యక్తిగత ప్రశ్నలు అడిగాడు.

జాయ్ USAలో MS చదివాడు మరియు వచ్చాడు మరియు కుమార్ తండ్రి ఆమెను టీమ్ లీడ్‌గా నియమించారు. ఇన్నాళ్లూ కంపెనీ ద్వారా ఆమె ఎదిగింది. ఐదేళ్ల క్రితమే అతని గడువు ముగియకముందే ఆమెను దర్శకురాలిగా మార్చారు.

ఆనందం, “నువ్వు నీ తండ్రిలా కనిపిస్తున్నావు. ఇన్నేళ్ల క్రితం నేను మీ నాన్నను చూస్తున్నట్లుగా ఉంది. ఇన్నాళ్లూ ఎక్కడున్నావు?"

దానికి అతను, “నేను MBA చదువుతున్నాను. నేను ఆరు నెలల క్రితం తిరిగి వచ్చాను కానీ కరోనావైరస్ మహమ్మారి కారణంగా, నేను ఇప్పటి వరకు మీ అందరినీ కలవలేకపోయాను.

"సాఫ్ట్‌వేర్ డెవలప్‌మెంట్‌లో మీ అనుభవం ఏమిటి?" అని జాయ్ అడిగాడు.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "డెవలపర్‌గా నిల్, కానీ వ్యాపారవేత్తగా చాలా ఎక్కువ మరియు వివరించలేదు."

"డెవలపర్‌ల గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి" అని జాయ్ అడిగాడు.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "వారు ఉపయోగిస్తున్న ప్రమాణాలలో మెరుగుదలకు అవకాశం ఉంది."

ఆమె కోడింగ్ ప్రమాణాలను స్వయంగా తనిఖీ చేసి, అవి అద్భుతమైనవిగా గుర్తించినందున, అతని మాటలకు ఆనందం ఆశ్చర్యపోయింది.

సంతోషం అడిగాడు, "ఏమి మెరుగుపరచవచ్చు."

కుమార్ మాట్లాడుతూ, “వారు తమ అభివృద్ధిలో OOPS భావనలను పూర్తిగా అనుసరించడం లేదు, ముఖ్యంగా వారసత్వం కోడింగ్ సమయాన్ని తగ్గిస్తుంది. నేను వారి టీమ్ లీడ్ వివేక్‌తో మాట్లాడాలనుకుంటున్నాను.

"అతను ప్రస్తుతం WFH మోడ్‌లో ఉన్నాడు, నేను అతనితో కాల్ ఏర్పాటు చేస్తాను" అని జాయ్ చెప్పాడు.

అతను చెప్పాడు, "అత్యవసరం లేదు, నేను మరింత మంది డెవలపర్‌లను కలవాలనుకుంటున్నాను మరియు వారు ఎలా పని చేస్తున్నారో చూడాలనుకుంటున్నాను."

"నేను తరువాత వస్తాను" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

అతను ఒక కుర్చీని పక్కకు లాగి, దానిపై కాళ్ళు వేసి, గదిలోని ఎయిర్ కండీషనర్‌ని ఆస్వాదించడానికి తిరిగి కూర్చున్నాడు.

మధ్యాహ్నం 1 గంటలకు పాయల్ అతని కోసం భోజనం చేసి వచ్చింది. ఆనందం ఆమెను ఆపి అడిగాడు.

ఆమె, "నేను కుమార్ సార్ యొక్క PA ని, మరియు ఆమె తన ఇంటి నుండి భోజనం తెచ్చింది."

ఆనందం ఆమెను తన క్యాబిన్‌కి తీసుకొచ్చి వెళ్లిపోయింది. హైదరాబాద్ వచ్చిన తర్వాత పాయల్ పూర్తిగా మారిపోయింది. ఆమె ఒక బ్యూటీ పార్లర్‌కి వెళ్లి తన మేకోవర్‌ని పొందింది మరియు మాల్ నుండి లేటెస్ట్ ట్రెండింగ్ దుస్తులను తెచ్చుకుంది. ఆమె అతని PA కంటే ఫ్యాషన్ మోడల్‌గా కనిపించింది. ఆఫీస్‌కి అలాంటి బట్టలు వేసుకోకూడదని, ఫార్మల్ బట్టలు వేసుకుని వెళ్లాలని అతను ఆమెను కోరాడు.

పాయల్, "ఆమె తదుపరిసారి వాటిని ధరిస్తుంది." ఆమె అతనికి వడ్డించింది మరియు అతను తన భోజనం పూర్తి చేసి ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

ఆనందం వచ్చి అడిగాడు, “ఆమె ఎవరు? ఆమె మీ పీఏ అని చెబుతోంది. ఆమె మీ పీఏ అయితే, ఆఫీస్‌లో మీతో ఎందుకు లేరు?"

"PA అంటే వ్యక్తిగత సహాయకుడు మరియు కార్యదర్శి కాదు. నేను బ్రహ్మచారిని మరియు నాకు తల్లిదండ్రులు లేరు కాబట్టి ఇంట్లో నా విషయాలు చూసుకోవడానికి నాకు ఎవరైనా ఉండాలి కాబట్టి ఆమె ఇంట్లో నా విషయాలు చూసుకుంటుంది.

జాయ్ ఇలా అన్నాడు, “ఆమె ధరించిన డ్రెస్‌లను బట్టి నేను ఆమె మీ స్నేహితురాలు అని అనుకున్నాను.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, “మీరు అలా అనుకోవచ్చు, ఇప్పుడు నేను టీమ్ లీడ్స్‌తో సమావేశాలు నిర్వహించాలనుకుంటున్నాను. వారిని నా క్యాబిన్‌కి పిలవండి. ముందుగా నేను వివేక్‌ని కలవాలనుకుంటున్నాను.

ఆనందం వివేక్‌ని తన క్యాబిన్‌కి తీసుకువచ్చింది మరియు ఆమె లంచ్‌టైమ్‌లో అతన్ని పిలిచి ఉండాలి.

వివేక్ కుర్చీలో కూర్చుని ఒక కాలు మరో కాలు మీద వేసి తీరికగా కూర్చున్నాడు. కుమార్ అతని వైఖరి చూసి ఏమీ మాట్లాడలేదు.

ఆనందం కుమార్ భావాలను అర్థం చేసుకుంది కానీ ఆమె వివేక్‌ని సరిదిద్దడానికి ప్రయత్నించలేదు.

కుమార్ వివేక్‌ని ఉద్దేశించి, “ఈ సాఫ్ట్‌వేర్ డెవలప్‌మెంట్‌లో నాకు పెద్దగా అనుభవం లేదు. నేను ఇటీవలే MBA పూర్తి చేసాను. దయచేసి మీరు సాఫ్ట్‌వేర్‌ను ఎలా అభివృద్ధి చేస్తున్నారో నాకు వివరించండి. ఏ సాంకేతికతలు ఉపయోగించబడుతున్నాయి?"

వివేక్ మాట్లాడుతూ, “మన రోజువారీ అభివృద్ధిలో అనేక సాంకేతికతలను ఉపయోగిస్తాము. మేము డేటాబేస్‌ల కోసం జావా, పైథాన్, విజువల్ స్టూడియో మరియు SQL సర్వర్ మరియు ఒరాకిల్‌ని ఉపయోగిస్తాము.

"ఒక ప్రాజెక్ట్‌లో ఎంత మంది డెవలపర్లు పని చేస్తున్నారు?" అని కుమార్ అడిగాడు.

వివేక్ మాట్లాడుతూ "నేను ఒక్క వ్యక్తికి ప్రాజెక్ట్‌ను కేటాయించను. మేము పెద్ద ప్రాజెక్ట్‌లో 10 మంది డెవలపర్‌లను కలిగి ఉన్నాము మరియు ఒక చిన్న ప్రాజెక్ట్‌లో సుమారు 3 మంది డెవలపర్‌లను కలిగి ఉన్నాము.

"మీరు ఒక ప్రాజెక్ట్ కోసం 10 మంది డెవలపర్‌లతో పని చేస్తుంటే, మీరు వారికి పనిని ఎలా కేటాయిస్తున్నారు?" అని కుమార్ అడిగాడు.

వివేక్ మాట్లాడుతూ, "మేము ఒక ప్రాజెక్ట్ యొక్క భాగాన్ని డెవలపర్‌కు కేటాయించాము మరియు మేము దానిని ప్రాజెక్ట్‌లో కలుపుతాము.

"మీరు ఎలాంటి సోర్స్ కంట్రోల్‌ని ఉపయోగిస్తున్నారు?" అని కుమార్ అడిగాడు.

ఇప్పుడు వివేక్ అర్థం చేసుకున్నాడు, అతను అనుభవం లేని వ్యక్తితో మాట్లాడటం లేదు, అనుభవం లేదు మరియు కేవలం MBA పాసయ్యాడనే మాటలు అతనికి తప్పుడు భద్రత ఇవ్వడానికి. వివేక్ సోర్స్ కంట్రోల్ గురించి వివరించినప్పుడు, కుమార్ సాఫ్ట్‌వేర్‌లోకి తప్పు కోడ్ చొచ్చుకుపోతే తప్పులను ఎలా సరిదిద్దుతాడో లోతుగా విశ్లేషించాడు.

అతను ఉపయోగిస్తున్న కోడింగ్ ప్రమాణాల గురించి వివరణాత్మక ప్రశ్నలతో అతన్ని కాల్చాడు. ఇంటర్వ్యూ ముగిసే సమయానికి, వివేక్ ప్రవర్తన నమ్మకంగా ఉండే వ్యక్తి నుండి కుమార్ లేవనెత్తిన ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పడానికి కంగారుపడే వ్యక్తిగా మారిపోయింది.

వివేక్‌ని చూసి, అతను వెళ్ళవచ్చు మరియు నేను అతనితో మాట్లాడుతాను అని చెప్పాడు.

కుమార్ ఇంటర్వ్యూని హ్యాండిల్ చేస్తున్న తీరు చూసి జాయ్ అనుకున్నాడు, అతను కేవలం కాలేజీ నుండి బయటకి వచ్చిన వ్యక్తి కాదు, అతనికి వ్యాపారంలో కొంత అనుభవం ఉంది. అతని పని అతనికి తెలుసు.

ఆనందం అన్నాడు, "నిన్ను చూడగానే నాకు మీ నాన్న గుర్తుకొస్తున్నారు. ప్రజలను గ్రిల్ చేయడంలో మీరు అతని కంటే ఎక్కువ నమ్మకంతో ఉన్నారు.

కుమార్, "నేను అతనిని గ్రిల్ చేయడం లేదు, వారు పని చేసే విధానాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను."

అవతలి వ్యక్తిని పిలవడానికి ముందు కుమార్ వారికి కొంత సమయం ఇచ్చాడు. వివేక్ వెళ్లి తన గురించి చెప్పాలనుకున్నాడు, కాబట్టి వారు ఒక వ్యక్తిగా తనకు కాకపోతే అతని కుర్చీకి ఎక్కువ గౌరవం ఇస్తారు.

అతను కుర్చీలోంచి లేచి, “జయ్, ఈ ఆఫీసులో పొగ తాగడానికి ఎక్కడికి వెళతారు?

"నువ్వు వంటగదిలోకి వెళ్లి పొగ తాగవచ్చు" అని ఆనందం చెప్పాడు.

"థాంక్స్" అని చెప్పి వంటగదిలోకి వెళ్ళాడు.

అతన్ని చూడగానే ప్యూన్ "ఏం కావాలి సార్" అని అడిగాడు.

కుమార్, "నాకు ఒక కప్పు టీ ఇవ్వండి" అని చెప్పి, సిగరెట్ వెలిగించి, యాష్ట్రే అడిగాడు.

అల్మారాలోంచి తీసి అక్కడున్న టేబుల్ మీద పెట్టాడు.

కుమార్ కూర్చుని అతని పేరు అడిగాడు.

"సూర్యా" అన్నాడు.

కుమార్, "సరే, సూర్యా, ఎంతసేపు పని చేస్తున్నావు?"

"ఐదేళ్లు" అన్నాడు సూర్య.

కుమార్ "నీకు ఎంత వస్తోంది?" అని అడిగాడు.

సూర్య మాట్లాడుతూ “ఐదు వేలు.

ఐదేళ్లు అయినా ఇంకా ఐదువేలు సంపాదిస్తున్నా” అని కుమార్ చెప్పాడు.

సూర్య టీ టేబుల్ మీద పెట్టాడు. హెచ్ఆర్‌ని ఇక్కడికి పిలవమని కుమార్ చెప్పాడు.

సూర్య HR కి కాల్ చేయడానికి వెళ్ళాడు.

HR వచ్చినప్పుడు కుమార్, "దయచేసి నాకు సిబ్బంది జాబితా ఇవ్వండి, కానీ డెవలపర్‌లు కాదు, వారి అనుభవాలు మరియు మీరు చెల్లిస్తున్న జీతాలు ఇవ్వండి" అని అడిగాడు.

"ఏదైనా సమస్య ఉందా సార్?" అని HR అడిగాడు.

కుమార్ మాట్లాడుతూ "సూర్య ఐదేళ్లుగా పనిచేస్తున్నాడు, కేవలం ఐదువేలు సంపాదిస్తున్నాడు. సిబ్బందితో మీరు వ్యవహరిస్తున్న తీరు ఇదేనా? మరియు మీరు డెవలపర్‌లకు లక్షల రూపాయల జీతాలు చెల్లిస్తున్నారు, అది కూడా ప్రోత్సాహకాలతో.

కుమార్ సూర్య వైపు తిరిగి, "ఇంట్లో నీ మీద ఆధారపడ్డవాడు సూర్యా" అని అడిగాడు.

తనకు తల్లి, సోదరుడు, సోదరి ఉన్నారని సూర్య బదులిచ్చారు.

కుమార్ అడిగాడు, "మీ నాన్నగారూ?

అతను ఇక లేడని సూర్య చెప్పాడు.

ఇప్పుడు కుమార్ HRని ఉద్దేశించి, ఇప్పుడు ముగ్గురు వ్యక్తులు అతనిపై ఆధారపడి ఉన్నారు మరియు అతను వారికి ఐదు వేలతో ఏమి తింటాడు? నేను ప్రతి సిబ్బందితో మాట్లాడాలనుకుంటున్నాను మరియు వారి సమస్యలను ముందుగా తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నాను.

కుమార్ కేవలం ధనవంతుడు తండ్రి పిల్ల మాత్రమే కాదు, అతను ప్రజల గురించి పట్టించుకుంటాడని ఇప్పుడు ఆఫీసులో ప్రచారం జరిగింది.

టీమ్ లీడ్స్‌కు బదులుగా, అతను దిగువ తరగతి నుండి ప్రారంభించి సిబ్బందిని ఇంటర్వ్యూ చేయడం ప్రారంభించాడు మరియు వారి అనుభవం, పని పట్ల వారి అంకితభావం మరియు వారి అవసరాలను చూసి వారికి ఇంక్రిమెంట్లను సిఫార్సు చేయడం ప్రారంభించాడు. సాయంత్రం నాటికి అతను 50% మాత్రమే ఇంటర్వ్యూ

చేయగలడు మరియు అతను మరుసటి రోజు ఇంటర్వ్యూ చేస్తానని మిగిలిన వ్యక్తులకు చెప్పాడు.

సాయంత్రం అతన్ని ఆఫీసు నుండి పికప్ చేసుకోవడానికి పాయల్ వచ్చింది. తమ ఫ్లాట్‌కు వెళ్తుండగా రోడ్డు పక్కన తోపులాట జరిగి ట్రాఫిక్ నిలిచిపోయింది. వాడు దిగి ఏంటి గొడవ అని చూద్దామని వెళ్ళాడు.

అక్కడ కవితను కొందరు వ్యక్తులు పట్టుకోవడంతో ఆయన వెళ్లి వారితో విచారించారు.

టిఫిన్ సెంటర్ యజమాని తిన్నాడని, తిండికి డబ్బులు ఇవ్వడానికి నిరాకరించాడని చెప్పింది.

కుమార్ డబ్బు చెల్లించి, "కవితను కార్లో కూర్చో.

"పాయల్ ఆమెను ఇంట్లో పనిమనిషిగా ఉపయోగించుకోవాలని" చెప్పాడు.

పాయల్, "మాకు ఇప్పటికే పనిమనిషి ఉన్నారు" అని చెప్పింది, అతను ఆమెను ఆపి, "నేను ఏదైనా చెప్పినప్పుడు, మధ్యలో అడ్డుకోవద్దు."

దాంతో పాయల్ మౌనం వహించింది.

వారు ఫ్లాట్‌కి చేరుకున్నప్పుడు, అతను మార్చడానికి బెడ్‌రూమ్‌కి వెళ్లాడు, ఆమె "నువ్వు మారిపోయావు, నువ్వు నాపై విరుచుకుపడుతున్నావు" అని చెప్పింది.

అతను ఇలా అన్నాడు, "ఇది మీ గురించి కాదు, ఆమె దుస్థితి చూడండి, మేము ఆమెను ఇక్కడకు తీసుకువచ్చాము, ఆమె మా బాధ్యత, కానీ మేము ఆమె పట్ల శ్రద్ధ చూపితే ఆమె మన నుండి ప్రయోజనం పొందుతుంది, కాబట్టి మేము ఆమె ప్రతి భాగాన్ని సంపాదించేలా చేయాలి. రోటీ అర్థమైందా?"

ఇప్పుడు పాయల్ తన ఇష్టం వచ్చినట్లు వాడుకోవడానికి తనకు అధికారం ఇచ్చాడని అనుకుని సంతోషంగా ఉంది.

ఇప్పుడు కనీసం తన తలపై కప్పు కూడా లభించడంతో కవిత సంతోషంగా ఉంది.

గత ఆరు నెలలుగా తను పడ్డ కష్టాన్ని గుర్తు చేసుకున్నారు. కుమార్ తన డ్రైవర్‌తో కలిసి ఆమెను వైద్య పరీక్షలకు పంపాడు. కాబట్టి గత కొన్ని నెలలుగా ఆమెకు ఏదైనా పట్టకపోవచ్చు.

మరుసటి రోజు అతను మిగిలిన సిబ్బందిని ఇంటర్వ్యూ చేయడం కొనసాగించాడు మరియు మధ్యాహ్నం వారి సమీక్షను ముగించాడు.

తక్షణమే అమలు చేయాలని ఆయన తన సిఫార్సులను హెచ్ఆర్‌కు పంపారు.

ఆపై అతను టీమ్ లీడ్స్‌తో తన ఇంటర్వ్యూలను తిరిగి ప్రారంభించాడు. అతను టీమ్ లీడ్స్‌లో ఒకరైన శ్రావణిని ఇష్టపడ్డాడు. ఆమెకు ఇటీవలే ప్రమోషన్ మరియు టీమ్ లీడ్‌గా ప్రాజెక్ట్‌లు ఇచ్చారు. ఆమె జీవితంపై ఆమె దృక్పథం మరియు ఆమె పని సంస్కృతి మరియు ఆమె గురించిన ప్రతిదానితో అతను ఆకట్టుకున్నాడు.

ముగింపు సమయానికి ముందు, అతను ఆమెతో కొన్ని విషయాలను చర్చించడానికి తన క్యాబిన్‌కు పిలిచాడు. ముగింపు సమయం గడిచి, ఆమె తన వాచీ వైపు చూస్తున్నప్పుడు, అతను "నువ్వు ఎక్కడో ఉండాలా?"

ఆమె చెప్పింది, "ఆమె తన క్యాబ్‌ను కోల్పోయే అవకాశం ఉన్నందున ఆమె సమయం చూస్తోంది."

అతను చెప్పాడు, "చింతించకండి, మీరు ఎక్కడికి వెళ్లినా నేను నిన్ను డ్రాప్ చేస్తాను."

ఆమె “కొంచెం దూరం ఉంది” అంది.

అతను చెప్పాడు, "చింతించకండి, విషయాలను చర్చించడానికి మనకు కొంత సమయం ఉంటుంది."

అతను ట్రాన్స్‌పోర్ట్‌కి కాల్ చేసి, ఆమె క్యాబ్ వెళ్లిపోయిందని నిర్ధారించుకుని, మమ్మల్ని వెళ్లనివ్వమని చెప్పాడు. అప్పటికే పాయల్‌ని ఆఫీసుకు రావద్దని చెప్పాడు.

వారు కారులో కూర్చున్నారు మరియు అతను ఆమెను "డ్రైవర్‌కి ఆమె చిరునామా చెప్పమని" అడిగాడు.

ఆమె అడ్రస్ చెప్పగానే డ్రైవర్ కారు స్టార్ట్ చేసి వెళ్లాడు. కుమార్‌కి అడ్రస్‌లు తెలియవు కాబట్టి ఎంత సమయం పడుతుందో అతనికి తెలియదు.

కాబట్టి, అతను ఆమె గురించి ఆరా తీస్తూ ఆమెతో సంభాషణ ప్రారంభించాడు. ఆమె ఇల్లు రాగానే ఆమె చదువులు, కుటుంబసభ్యులు మొదలైనవాటి గురించి ఆరా తీయగా, డ్రైవర్‌ని ఆపమని చెప్పి కుమార్‌ని టీ తాగి రమ్మని ఆహ్వానించింది.

టీ తన బలహీనత కాబట్టి, అతను టీని తిరస్కరించలేకపోయాడు, కానీ ఆమె ఆహ్వానం నిజమైనదేనా లేదా ఆమె ఫార్మాలిటీ కోసం అడుగుతుందా అని అతను ఒక్క నిమిషం ఆలోచించాడు.

అతను ఆమె వైపు చూశాడు, ఆమె ఆహ్వానాన్ని అంగీకరించమని ఆమె కళ్ళు అతనిని వేడుకుంటున్నాయి. అది చూసి ఆమె ఇంటికి వెళ్లి చూడాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

అందుకని పక్కలో ఉన్న డోర్ తెరిచి కిందకు దిగాడు. ఆమె దిగి ఇద్దరూ గేటులోంచి లోపలికి వెళ్ళారు.

ఇది ఇంటి చుట్టూ తోటతో కూడిన డబుల్ ఫ్లోర్ ఇల్లు. ఆమె వెళ్లి డోర్ బెల్ కొట్టింది. దాదాపు 50 ఏళ్ల వయస్సు ఉన్న ఒక మహిళ దీన్ని తెరిచింది మరియు అతను ఆమె ముఖాన్ని గుర్తించినట్లు అనిపించింది. అది అతని సోదరి రేవతి.

దిగ్భ్రాంతి చెంది ఆమెనే చూస్తూ నిలబడ్డాడు. చివరిసారిగా ఆమె మొబైల్‌కి కాల్ చేసినప్పుడు ఆమెతో మాట్లాడాడు. ఆ తర్వాత ఆమెకు ఫోన్ చేయడం మర్చిపోయాడు.

ఆమె ఆరోపిస్తూ "నేను మీకు ఫోన్ చేసాను మరియు మీరు తిరిగి కాల్ చేయలేదు."

అతను చెప్పాడు, "అప్పుడు నాకు తిరిగి ఎలా కాల్ చేయాలో తెలియదు."

ఆమె ఇలా చెప్పింది, “ఇన్ని సంవత్సరాల క్రితం మీరు ఇల్లు వదిలి వెళ్ళినప్పుడు మీరు చూస్తున్నారు. ఇప్పుడు అది 25 సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ ఉండాలి.

తల ఊపాడు. ఆమె శ్రావణితో, “ఎవరు అనుకుంటున్నారు, మీ అమ్మ, అన్నయ్య. అతను 27 సంవత్సరాల క్రితం ఇంటిని విడిచిపెట్టాడు మరియు ఇప్పుడు నేను అతనిని మునుపటిలాగే చూస్తున్నాను. లోపలికి రా, నేను నీకు టీ తెస్తాను.”

శ్రావణి మతిమరుపుగా అతనితో పాటు నడుస్తూ సోఫాలో కూర్చున్నారు.

శ్రావణి, “ఆవిడ నువ్వెవరో అనుకున్నావా? మా మునుపటి MD మీలా మాత్రమే కనిపిస్తారని నేను విన్నాను. ఆమె మిమ్మల్ని అతనితో గందరగోళానికి గురిచేస్తోందా?

అతను చెప్పాడు, "ఆమె నిజంగా నా చెల్లెలు మాత్రమే, మరియు మీరు నా మేనకోడలు."

ఆమె "కానీ అది ఎలా సాధ్యం" అని బదులిచ్చింది.

"నా కథ తర్వాత చెబుతాను" అన్నాడు.

టీ తెచ్చి టేబుల్ మీద కప్పులు అతని ముందు పెట్టింది.

ఆమె, “ఇప్పుడు ఏం చేస్తున్నావో చెప్పు?” అంది. శ్రావణి, "అమ్మా, అతను మా CEO."
ఆమె "మీరు CEO ఎలా అయ్యారు?"

ఇది తన తాత ద్వారా తనకు అందించబడిందని శ్రావణి సమాధానమిచ్చింది. రేవతి ఆశ్చర్యపోయి, “తాతగారు పంపారా?” అని అడిగింది.

కుమార్ సమాధానం చెప్పలేదు. అతను చెప్పాడు, “అది మర్చిపో, మీరు ఎలా ఉన్నారు? ఎంత మంది పిల్లలు?"

ఆమె చెప్పింది, "ఆమె ఒక్కతే ఆడపిల్ల."

అతను చెప్పాడు, "అవును, నేను ఆమె పనిని చూశాను, చాలా ఆకట్టుకునే అమ్మాయి."

రేవతి, "ఇన్నాళ్ళూ ఏం చేస్తున్నావో చెప్పు?" అని అడిగింది.

అతను చెప్పాడు, "మీకు తెలిసినట్లుగా, నేను ఆ ఇద్దరు అమ్మాయిలతో తప్పించుకోవలసి వచ్చింది మరియు నేను విజయవాడ వెళ్లి దుర్గ గుడి దర్శనానికి వెళ్ళాను. అక్కడ ఒక వ్యక్తిని కలిశాము, అతను మాకు చిరునామా ఇచ్చి, మీరు అక్కడ ఉండగలరు అని చెప్పి మమ్మల్ని అక్కడికి పంపారు. ఇప్పుడు మేము బస్సు దిగి 24 సంవత్సరాలు గడిచాయి మరియు మాకు నడపడానికి ఒక హోటల్ అప్పగించబడింది. నేను నా బ్యాగ్‌లో చూసాను, మా వద్ద డబ్బు మరియు IDలు, సర్టిఫికేట్లు మరియు ఇల్లు మరియు భూమి యొక్క యాజమాన్యం మొదలైనవి ఉన్నాయి. నేను వెళ్లి ఇల్లు మరియు ఆస్తులను తనిఖీ చేసాను మరియు ఇది ఈ కంపెనీకి చెందినది. కాబట్టి, నేను హోటల్‌కి తిరిగి వెళ్లి, దాన్ని నడపడానికి బదులుగా, నేను కంప్యూటర్లు మరియు వ్యాపార నిర్వహణను చదవడం ప్రారంభించాను. లాక్డౌన్ కారణంగా, మేము హోటల్ మూసివేయవలసి వచ్చినప్పుడు, మేము ఇల్లు మరియు ఆస్తులను క్లెయిమ్ చేసిన ఇంటికి వెళ్ళాము. ఫార్మాలిటీలను పూర్తి చేయడానికి నేను కొన్ని రోజులు వేచి ఉండవలసి వచ్చింది మరియు మా తాత వ్రాసిన వీలునామా ద్వారా నేను కంపెనీలు మరియు ఆస్తుల యాజమాన్యాన్ని పొందాను.

శ్రావణి, "అయితే నీ జీవితంలో 24 ఏళ్లు ఎలా దాటవేస్తావు?" అంది.

నేను, "నేను నా 24 సంవత్సరాలు దాటలేదు, నీ 24 సంవత్సరాల జీవితాన్ని దాటవేసాను. నేను కొన్ని నిర్దిష్ట ప్రయోజనం కోసం ఈ సమయానికి పంపబడ్డాను. మనపై ఏదో రకమైన ప్రమాదం ఉండబోతోందని నేను భావిస్తున్నాను. ఈ వైరస్ దాడి ప్రారంభం మాత్రమే.

శ్రావణి, "ఇది ఆరంభం మాత్రమే అయితే, తరువాత ఎలా ఉంటుంది?"

కుమార్, "నాకు ఆలోచన లేదు."

శ్రావణి “ఇదంతా చదువుకోకపోతే వివేక్‌ని ఎలా పేల్చావు?” అంది శ్రావణి. ఆమె తన తల్లి వైపు తిరిగి “ఇది ఆఫీసులో మాట్లాడే అంశం. కుమార్ అడిగిన ప్రశ్నలకు వివేక్ సమాధానం చెప్పలేకపోయాడు.

"అతను మీ మామ, అతన్ని పేరు పెట్టి పిలుస్తున్నావు" అని రేవతి మందలించింది.

అతను చెప్పాడు, “అది సరే, ఆమెకు నచ్చిన విదంగా పిలవనివ్వండి, నాకు సమస్య లేదు. నేను ఇక్కడకు వచ్చినప్పుడు నా మెదడులో, వ్యాపార పరిజ్ఞానం మరియు సాఫ్ట్‌వేర్ పరిజ్ఞానం అన్నీ ముద్రించబడ్డాయి. పుస్తకాలు చదవడం వల్లనే నాకు అన్నీ గుర్తు వచ్చాయి. వివేక్ చాలా అహంకారి అని నాకు తెలుసు, నా ఫస్ట్ లుక్ లోనే అతన్ని గుర్తించాను. అతను నా ముందు కూర్చున్న తీరు చూస్తే వాడు నా బాస్ అన్నట్లుగా ఉంది. కాబట్టి, నేను అతని అహంకారాన్ని తీసివేయవలసి వచ్చింది, దానికి ఏకైక మార్గం అతనికి తన స్టేటస్ చూపించటమే.

శ్రావణి, “మొదట్లో నీ ముందుకు రావాలంటే భయపడ్డాను. కానీ మాకు కాల్ చేయడానికి బదులుగా, మీరు సిబ్బందిని పిలిచి, వారి మాటలు విన్నారు మరియు మీరు ఇంక్రిమెంట్‌లను సిఫార్సు చేసారు, అప్పుడు నేను మీతో నిజాయితీగా ఉంటే నేను మీ గురించి భయపడాల్సిన అవసరం లేదని నాకు తెలుసు. మీరు మళ్లీ వచ్చారని బోర్డు సభ్యుల్లో కొంత చర్చ జరిగింది. జూమ్ కాన్ఫరెన్స్‌లో జాయ్ ఇతర సభ్యులతో మాట్లాడటం నేను విన్నాను, మీరు కేవలం ఒక నెలలోనే మరణించి తిరిగి వచ్చారు మరియు ఇప్పుడు మీరు 5 సంవత్సరాల తర్వాత తిరిగి వచ్చారు. కుమార్ తిరిగి వస్తాడన్న నమ్మకం పోయిందని ఆమె వారికి చెప్పింది. కానీ నిన్ను చూసి ఆమె చాలా సంతోషించి మమ్మల్ని వచ్చి చూడమని పిలిచింది. ఆమె బోర్డు సమావేశానికి పిలవనున్నారు. అప్పుడు ఒక నెలలో తిరిగి వచ్చి ఇప్పుడు ఐదేళ్ల తర్వాత తిరిగి రావడం గురించి ఈ చర్చ ఏమిటి?

"జాయ్ మాత్రమే సమాధానం చెప్పగలడు" అని అతను చెప్పాడు.

“నేను డిన్నర్ రెడీ చేస్తాను నువ్వు డిన్నర్ చేసి వెళ్ళు” అంటూ లేచింది రేవతి.

అతను "సరే" అన్నాడు.

శ్రావణి “మావయ్యా” అంది, “అవునా?” అంది.

ఆమె “మీకు నిజంగా 50 ఏళ్లు పైబడినవా?” అని అడిగింది.

అతను సమాధానం చెప్పాడు, "లేదు, నాకు ఇప్పుడు 22 సంవత్సరాలు."

ఆమె చెప్పింది, "మేమిద్దరం ఒకే వయస్సులో ఉన్నాము, బహుశా నేను మీ కంటే నెలలు చిన్నవాడిని."

రేవతి వాళ్ళని డిన్నర్ కి పిలిచి, డిన్నర్ అయ్యాక, “శ్రావణి, రేపు ఆఫీసులో కలుస్తాను” అని చెప్పి, కారులో కూర్చొని, డ్రైవర్‌ని తన ఫ్లాట్‌కి తీసుకెళ్ళమని చెప్పాడు.

ఫ్లాట్‌కి చేరుకున్న తర్వాత కవితకు ఫోన్ చేసి, “ఏమైంది, హైదరాబాద్‌లో ఎలా వచ్చింది?

ఒక గ్రామస్థుడు తనకు ఒక సినిమాలో నటించే గొప్ప చిత్రాలను చూపించి హైదరాబాద్‌కు ఎలా తీసుకువెళ్లాడు మరియు తనకు ఎలాంటి పాత్రలు రాకపోవడంతో తన విధికి ఎలా వదిలేశాడో ఆమె తన కథను వివరించింది. అతను ఆమెను పింప్ చేయడానికి ప్రయత్నించాడు, కానీ ఆమె అతని నుండి పారిపోయింది మరియు ఇతర పోరాడుతున్న నటీమణుల వద్ద ఉండి, ఇళ్ల చుట్టూ లేదా సీరియల్ ప్రొడక్షన్ హౌస్‌ల వద్ద చిన్న చిన్న పనులు చేస్తూ ఉంటుంది. ఆమె టిఫిన్ సెంటర్‌లో టిఫిన్ చేస్తుండగా ఎవరో ఆమె పర్సు లాక్కొని పారిపోయారు. దొంగను పట్టుకునేందుకు వెళుతుండగా.. ముందుగా డబ్బు చెల్లించాలని టిఫిన్ సెంటర్ యజమాని ఆమెను అడ్డుకున్నాడు. అందుకే గొడవలు జరుగుతున్నాయి.

అతను చెప్పాడు, "రేపు ఉదయం మీరు నాకు గుర్తు చేయండి, మేము వెళ్లి వాటిని తనిఖీ చేస్తాము."

పాయల్ డిన్నర్‌కి రమ్మని చెప్పినప్పుడు, అతను తన సోదరి వద్ద అప్పటికే ఉందని చెప్పాడు.

ఆమె, “నువ్వు నీ చెల్లెలి దగ్గరకు వెళ్ళి నన్ను నీతో తీసుకెళ్లలేదా?’ అని అడిగింది.

అతను ఇలా అన్నాడు, “నేను నా సోదరి ఇంటికి వెళ్తున్నానని నాకు తెలియదు, నేను వెళ్లిన ఉద్యోగి ఇంట్లో ఒకదానిని మరియు అది నా సోదరి ఇంటికి, నేను ఆమెను 25 సంవత్సరాల తర్వాత కలుసుకున్నాను. కాబట్టి, నేను డిన్నర్ చేసి వచ్చాను.”

నువ్వు వెళ్లి పడక గదిలో కూర్చో నేను ఒక్క నిమిషంలో వస్తాను అని చెప్పింది పాయల్.

వెళ్లి బెడ్ మీద కూర్చుని న్యూస్ చూస్తూ టీవీ ఆన్ చేసాడు. వార్తల సమయం చాలా వరకు వైరస్ వార్తలతో నిండి ఉంది, కొత్త వేరియంట్‌లు ఎలా వస్తున్నాయి మరియు రెండవ వేవ్ ఎప్పుడైనా రావచ్చు. ఈ వ్యక్తులు ప్రజలను భయపెట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారని అతను అనుకున్నాడు, అయితే దాని ప్రభావం, పెరుగుతున్న ధరలు మరియు నిత్యావసరాల నిల్వలు ఏమిటి? కనీసం ఇప్పుడు కూడా ఇంతకుముందులాగా జనం కూడబెట్టుకోరు. కనీసం నిత్యావసర వస్తువులు అందుబాటులో ఉండేవి.

పాయల్ లోపలికి వచ్చి తలుపు వేసింది.

"ఎందుకు తలుపు మూస్తున్నావు?" అని అడిగాడు.

ఆమె, "నేను ఏసీ ఆన్ చేయాలనుకుంటున్నాను."

అతను "సరే, అయితే" అన్నాడు.

కవిత బెడ్‌రూమ్‌లోకి రావచ్చు అనుకుని ఆమె తలుపు వేసింది.

ఆమె ఆలోచనలు కూడా సరిగ్గా అలాగే ఉన్నాయి. తలుపు తట్టిన చప్పుడు విని, వెళ్లి వాళ్ళని డిస్టర్బ్ చేసినందుకు కవితని తిట్టి, “వెళ్ళి పనిమనిషి క్వార్టర్స్‌లో పడుకో” అని చెప్పింది.

పాయల్ వచ్చి, "ఆమె ఎక్కడ పడుకుందామని అడుగుతోంది." దానికి ఏమీ మాట్లాడకుండా టీవీలో వార్తలపై దృష్టి సారించాడు.

తలుపు తట్టిన చప్పుడు వినిపించింది. అది చూసిన కవిత ఆమె మీద అరవడం మొదలుపెట్టింది. కుమార్ పాయల్‌తో, “అరవడం ఆపు” అని చెప్పి వెళ్లి “ఏమైంది” అని అడిగాడు.

“కొందరు విజిటర్స్ ఉన్నారు” అంది కవిత.

"ఈ సమయంలో సందర్శకులు, వారిని పలకరించడానికి వెళ్ళారు" అని కుమార్ చెప్పాడు.

అతను వాటిని చూశాడు మరియు వారిలో ఎవరినీ గుర్తించలేదు. వాళ్ళని చూస్తూ నిలబడ్డాడు. వాళ్ళు అతని వైపు ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు. అప్పుడు వారే బోర్డు సభ్యులని గుర్తు చేసుకున్నారు.

అతను "వచ్చి కూర్చో నేను కుమార్ మరియు నువ్వా?"

ఒక మహిళ చెప్పింది, "మాకు తెలుసు, నేను సునీత, ఇది లవ్లీన్ మరియు ఆమె సాహితీ."

అతను "నా సోదరుడు మరియు అతని భార్య గురించి ఎలా?" అని అడిగాడు.

ఆమె బదులిస్తూ, "వారు విదేశాలలో పర్యటనలో ఉన్నారు మరియు అక్కడ కొట్టబడ్డారు."

అతను అడిగాడు, "మీకు మరో సభ్యుడు కిరీట్ ఉన్నారని నేను అనుకుంటున్నాను."

"అతను చాలా సంవత్సరాల క్రితం మరణించాడు" అని ఆమె చెప్పింది.

"కాబట్టి చెప్పు" అన్నాడు.

లవ్లీన్ వచ్చి అతన్ని పట్టుకుని చెంపపై ముద్దుపెట్టుకుంది. ముద్దుల సౌండ్ చేసాడు.

"నేను లవ్లీన్‌ని, నేను ధ్రువ్‌ని తీసుకురాలేకపోయాను, అతను విదేశాల్లో ఉన్నాడు" అని చెప్పింది.

“నందిని ఏమంటారు, మీరిద్దరూ ఇరుగుపొరుగువారై ఉండాలి” అని అడిగాడు.

లఫ్లిన్, "ఆమె దారిలో ఉంది, ఆమె ఎప్పుడైనా ఇక్కడ ఉంటుంది."

అప్పుడు ఒక మహిళ గదిలోకి ప్రవేశించి అతనిని కౌగిలించుకుని, "నేను నిన్ను 1987లో చూసినట్లు మరియు 2000లో తిరిగి వచ్చినప్పుడు మీరు సరిగ్గా చూస్తున్నారు" అని చెప్పింది.

కుమార్, "అది నేను కాదు, ఎవరో అయి ఉండాలి."

ఆమె, "అవును, నువ్వు చనిపోయిన వారిలో నుండి లేచిన అదే కుమార్ కాదని నాకు తెలుసు."

సాహితి వచ్చి కరచాలనం చేసి, "నేను సాహితీ, నేను చెప్పను, భార్య, కాదు, నేను కుమార్ మాజీ భార్యను."

"సునీతా, కుమార్ పిల్లలు అతుల్ మరియు రీనా ఎక్కడ ఉన్నారు?" అని అడిగాడు.

సునీత మాట్లాడుతూ ''అందరూ విదేశాల్లో న్యూయార్క్‌లో ఉన్నారు. అక్కడ ధ్రువ్‌తో కలిసి ఓ సాఫ్ట్‌వేర్ సంస్థ నడుపుతున్నారు.

అతను అడిగాడు, "మీరు ఏదైనా కలిగి ఉండాలనుకుంటున్నారా?"

సునీత, "ఏమీ లేదు, రేపు బోర్డు మీటింగ్‌లో కలుద్దాం" అని చెప్పింది.

వాళ్ళు లేచి వాడు కరచాలనం చేసి వెళ్ళిపోయారు.

కుమార్ పాయల్‌తో, "అన్నింటికీ ఆమెను అరవకండి, ముందు వినండి" అని అన్నాడు.

ఆమె అతనికి సమాధానం చెప్పకుండా వెళ్ళడం ప్రారంభించింది, అతను ఆమెను ఆపమని చెప్పాడు, "నేను నీతో మాట్లాడుతున్నప్పుడు వెళ్ళకు. అరుస్తున్నందుకు కవితకు సారీ చెప్పు."

కవిత వైపు తిరిగి, "సారీ కవితా, నేను నిన్ను అరిచాను" అని చెప్పి, బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్లింది.

అతను కవిత వైపు చూసాడు, ఆమె "థాంక్స్ చెప్పి తన రూంకి వెళ్ళింది."

అతను వెళ్లి మంచం మీద కూర్చున్నాడు, ఆమె లేచి తలుపు వేసుకుని వచ్చి కూర్చుంది.

ఆమె అడిగింది, "నన్ను ఎందుకు క్షమించమని చెప్పావు?"

అతను చెప్పాడు, “నువ్వు వినయం నేర్చుకోవాలి, నేను నిన్ను నా భార్యగా ఎందుకు పరిచయం చేయలేదని మీరు అనుకుంటున్నారు? ఎందుకంటే నువ్వు ఆ స్థాయికి ఎదగలేదు. బజ్జీ పావ్ అమ్మేవాడి మనసులో నువ్వు ఇంకా చిక్కుకుపోయావు. తదుపరిసారి మీరు మీ స్వరం ఎత్తినప్పుడు గుర్తుంచుకోండి. ”

అతను మంచం మీద పడుకున్నాడు మరియు పాయల్ ఆమె తల అతని ఛాతీపై ఉంచి, "సారీ, నేను కొంచెం దూరంగా ఉన్నాను, మీరు ఆమెను శిక్షించాలని అనుకున్నాను."

అతను ఇలా అన్నాడు, “నేను ఆమెను శిక్షించడం ఇష్టం లేదు, ఆమె చేసిన తప్పును ఆమె గుర్తించాలని నేను కోరుకుంటున్నాను. అంతే. నేను ఆమెను నాతో ఇక్కడకు తీసుకువచ్చాను మరియు ఆమెకు నేను బాధ్యత వహిస్తాను. ఆమె తప్పు చేసింది మరియు ఆమె చాలా కష్టమైన స్థితిలో ఉంది, మేము ఆమెకు సహాయం చేయాలి మరియు ఆమె దురదృష్టాన్ని ఎగతాళి చేయకూడదు. నాకు ఒక ముద్దు ఇవ్వడానికి రండి."

వారు సెక్స్‌లో కొంత సమయం గడిపారు మరియు అతను నిద్రపోయాడు.

****

మరుసటి రోజు ఆఫీసుకు వెళ్లగానే శ్రావణికి ఫోన్ చేసి మాట్లాడాడు.

"మీ నాన్న ఎక్కడ ఉన్నారు?" అని అడిగాడు.

ఆమె మాట్లాడుతూ, "మా అమ్మ మరియు నాన్న విడిపోయారు మరియు నా సోదరుడు తన తండ్రితో నివసిస్తున్నాడు."

అతను, "అయితే, మీకు ఒక సోదరుడు కూడా ఉన్నారా?" అని అడిగాడు.

ఆమె “అవును అన్నయ్య” అంది.

"ఈ రోజు మనకు బోర్డు మీటింగ్ ఉంది, మీరు నాతో మాత్రమే ఉండండి" అని అతను చెప్పాడు.

ఆమె “నా ఇతర పనుల గురించి ఏమిటి?” అని అడిగింది.

అతను చెప్పాడు, “ఇప్పుడు మీరు నిర్వహణ బృందంలో భాగం. నీ పనిని వేరే టీమ్ మెంబర్‌కి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేస్తాం, వివేక్‌కి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేద్దాం అనుకుంటున్నాను, అతనికి పని తక్కువ అనిపించింది.”

శ్రావణి నవ్వి, “మంచిది” అంది.

ఆఫీస్ బాయ్ వచ్చి “ఎవరో మిమ్మల్ని కలవడానికి వచ్చారు సార్” అన్నాడు.

అతన్ని లోపలికి పంపించు అన్నాడు కుమార్.

లోపలికి వచ్చిన వ్యక్తి సుపరిచితుడు అనిపించాడు. కుమార్ "దయచేసి కూర్చోండి" అన్నాడు.

అతను కూర్చుని, కుమార్ "నేను ఏమి చేయగలను?" అని అడిగాడు.

అతను శ్రావణి వైపు చూసి నవ్వుతూ, “హలో, ఎలా ఉన్నావు” అని, ఆమెకు తెలిసినవాడిలా, ఆపై కుమార్ వైపు తిరిగి, “నేను బాబ్, నేను ఈ ప్రోటోటైప్‌లు మరియు బ్లూప్రింట్‌లతో మీ వద్దకు వచ్చాను. ఇవి మీరు మీ అన్ని కార్యాలయాల్లో అభివృద్ధి చేసి, ఇన్‌స్టాల్ చేయాల్సిన అంశాలు.

"ఇవి దేనికి?" అని అడిగాడు కుమార్. బాబ్ ఇలా సమాధానమిచ్చాడు, “ఇవన్నీ మీ భవిష్యత్ ప్రయత్నానికి అవసరమైన భవిష్యత్ అంశాలు. మీరు కొన్ని నిమిషాల్లో మీ బోర్డు సమావేశాన్ని కలిగి ఉన్నారు, కాబట్టి వాటిని చర్చించి, వాటిని వెంటనే ప్రారంభించండి.

కుమార్, "నేను నిన్ను ఇంతకు ముందు చూశాను."

"మీకు నన్ను గుర్తు పట్టలేదా, నేను దుర్గా గుడికి వచ్చి ఇక్కడికి రమ్మని సలహా ఇచ్చాను" అన్నాడు.

అప్పుడు కుమార్ గుర్తుకొచ్చి, "సారీ, నేను మీ పేరు అడగలేదు."

అతను ఇలా అన్నాడు, “అప్పుడు నేను వేరే పేరు పెట్టాను. మీరు వీటిని జాగ్రత్తగా చూసుకోండి."

"మేము వాటిని ఎలా సిద్ధం చేయగలము?" అని కుమార్ అడిగాడు.

అతను ఇలా అన్నాడు, “ఇప్పుడు మీ కంపెనీలకు కొత్త సంస్థ జోడించబడింది, వారు ఈ విషయాలను పరిశోధిస్తారు. వీటిని బోర్డులో పెట్టండి మరియు అది జరుగుతుంది.

ఇవన్నీ ఏంటి అని శ్రావణి వైపు చూసాడు కుమార్. ఆమె బ్లూప్రింట్‌లను చూసి, ప్రోటోటైప్‌లను తనిఖీ చేసి, “వావ్ ఇవన్నీ ఇంగ్లీష్ సినిమాల్లోనే కనిపిస్తాయి. మైండ్ కమ్యూనికేషన్‌లు, టెలిపోర్ట్ పరికరాలు, యాంటీగ్రావిటీ ప్యాక్‌లు, థ్రస్టర్‌లు మరియు ఇది ఏమిటి?"

అతను చెప్పాడు, "అవి అదృశ్య వస్త్రాలు మరియు ఆకారాన్ని మార్చే యంత్రాలు."

అతను చెప్పాడు, “సరే, మేము వాటిని బోర్డు మీటింగ్ ఎజెండాలో ఉంచుతాము. కంపెనీ సెక్రటరీ ఎవరు, ఈ విషయాలు ఎవరు చూస్తారు?"

శ్రావణి "అది పౌలీన్ ఆంటీ అయి ఉండాలి" అంది.

"ఆంటీ?" అని అడిగాడు.

శ్రావణి "ఆమె నాకు చాలా కాలంగా తెలుసు, ఆమె వల్లనే నాకు ఇక్కడ ఉద్యోగం వచ్చింది."

"సరే, ఈ విషయం ఆమెకు తెలియజేసి రండి" అన్నాడు.

ఆమె వెళ్ళిపోయి తిరిగి వచ్చి, “బోర్డు మీటింగ్‌ని ప్రారంభించబోతున్నారు రండి” అని చెప్పింది.

వెళ్లి తన మేనకోడలు శ్రావణి అని పరిచయం చేశాడు. వారిద్దరూ కూర్చున్నారు మరియు పౌలీన్ సమావేశం యొక్క ఎజెండాను అతనికి అందించారు.

కుమార్ ఇలా అన్నాడు, “మీటింగ్ ప్రారంభానికి ముందు నేను మీ అందరికి పరిచయం చేయాలనుకుంటున్నాను, నేను నిన్న మీలో కొందరిని మాత్రమే క్లుప్తంగా కలిశాను మరియు నా గురించి మీకు తెలియకపోవచ్చు కాబట్టి మీ గురించి నాకు పెద్దగా తెలియదు.

ఒక మహిళ లేచి, “హాయ్, నేను మహిరా, మేము నిన్న కలుసుకోలేదు, నేను బొంబాయి నుండి విమానంలో వచ్చాను. నేను హార్డ్‌వేర్ వ్యాపార భాగాన్ని చూసుకుంటున్నాను, ఇప్పుడు నేను ఇటీవల జోడించిన విభాగానికి, శాస్త్రీయ పరికరాల తయారీకి నాయకత్వం వహించబోతున్నాను.

కుమార్ తన వద్ద ఉన్న కాగితాలను ఆమెకు చూపించి, “ఇవి మేము డివిజన్‌లో అభివృద్ధి చేయబోయే కొన్ని బ్లూప్రింట్‌లు. నేను వాటి గుండా వెళ్ళిన తర్వాత వాటిని మీకు ఇస్తాను.

వాటిని పాస్ చేసే ముందు స్కాన్ చేసి కాపీలు తయారు చేయాలనుకున్నాడు.

సునీత మాట్లాడుతూ, "నేను బిజినెస్‌ల మొత్తం ఆపరేషన్స్ హెడ్‌ని."

ఇప్పుడు అతను కొంచెం అయోమయంలో ఉన్నాడు మరియు "ఈ కంపెనీలలో మీ అధికారం ఏమిటి" అని అడిగాడు.

ఆమె చెప్పింది, "మీ దగ్గర ఉన్న బ్లూప్రింట్‌లు, అవి నా ద్వారా ఆమెకు పంపాలి."

అతను చెప్పాడు, "సరే, నాకు ఒక ఆలోచన వచ్చింది."

తదుపరి జాయ్ ఇలా అన్నాడు, "మీకు తెలిసినట్లుగా నేను సాఫ్ట్‌వేర్ విభాగానికి అధిపతిని."

సాహితీ మాట్లాడుతూ, "నేను ఇంటీరియర్ డెకరేషన్స్ వ్యాపారానికి అధిపతిని, ఇది మునుపటిలా కాకుండా ఇప్పుడు కంపెనీల సమూహంలో భాగం."

అతను లఫ్లిన్ వైపు చూస్తూ, "కాబట్టి, మీరు కంపెనీని గ్రూప్‌లో విలీనం చేసారు" అన్నాడు.

లవ్లీన్ ఇలా చెప్పింది, “మీరు తయారు చేసినప్పుడు, ఒక సెకను ఆపి, “కుమార్ సునీతను మొత్తం ఆపరేషన్స్ హెడ్‌గా చేసినప్పుడు, అతను మునుపటి కంటే భిన్నమైన కంపెనీలను చేసాడు. అతను వాటిని వ్యాపారం ప్రకారం విభజించాడు.

లవ్లీన్, "నేను గ్రూప్ కంపెనీలకు అధిపతిని, కుమార్ చనిపోయిన తర్వాత నేను అన్ని గ్రూప్ కంపెనీలను చూసుకుంటున్నాను, ఇప్పుడు మీరు వచ్చారు, నా భారంలో కొంత భాగాన్ని మీరు తీసుకోవచ్చు."

అతను ఇలా అన్నాడు, “నేను దానిని ఖచ్చితంగా పరిశీలిస్తాను.

లవ్లీన్ మాట్లాడుతూ, “నేను నిన్న మీకు చెప్పినట్లు పిల్లలందరూ USAలో మా సాఫ్ట్‌వేర్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్నారు. ఇప్పుడు మేము వివిధ కంపెనీలను చూసుకునే మేనేజర్లను కలిగి ఉన్నాము.

"నేను వారిని ఆన్‌లైన్‌లో కలిశాను మరియు నిర్ణీత సమయంలో వారందరినీ కలుస్తాను" అని కుమార్ చెప్పారు.

లవ్లీన్, "కాబట్టి మీరు ఏమి ప్రపోజ్ చేస్తున్నారు?"

కుమార్ అన్నాడు, “ఈ వాయిద్యాలను చూసి, మనం దేనికైనా సిద్ధపడాలి. మీరు నన్ను చూసి కంపెనీలను నాకు అప్పగించాలని ఈ సమావేశానికి పిలిచారు. నిర్ణీత సమయంలో కంపెనీలను స్వాధీనం చేసుకుంటాను. తరువాత, నేను శాస్త్రీయ పరికరాలను తయారు చేస్తున్న కొత్త కంపెనీని తనిఖీ చేయాలనుకుంటున్నాను. బాబ్ వచ్చి ఈ బ్లూప్రింట్‌లు ఇచ్చినందున, అవి ముఖ్యమైనవి కావాలి. ఇవి అంతర్గత వినియోగానికి మాత్రమేనని, బయట అమ్మకానికి కాదని ఆయన నాకు ప్రత్యేకంగా చెప్పారు. కాబట్టి, వాటిని అభివృద్ధి చేస్తున్నప్పుడు గుర్తుంచుకోండి.

వారు ఎజెండాను పరిశీలించిన తర్వాత సునీత "మీరు ఏ సంవత్సరం నుండి వచ్చారు?"

"ఏ సంవత్సరం ఎందుకు అడిగావు, నేను మాత్రమే ఇక్కడ ఉండగలిగాను" అని కుమార్ అడిగాడు.

ఆమె మాట్లాడుతూ, “ఫస్ట్ కుమార్ మరణం తర్వాత 1987 నుండి చివరి కుమార్ వచ్చారు. మీరు కూడా మా గతం నుండి వచ్చారని నేను ఊహించాను మరియు నేను అతనిని వివాహం చేసుకున్నాను కాబట్టి నాకు తెలుస్తుంది.

కుమార్ అడిగాడు, “కాబట్టి మీరు మొదటి కుమార్‌ని వివాహం చేసుకోలేదు, కానీ మీరు రెండవ కుమార్‌ని వివాహం చేసుకున్నారు. మరి పిల్లల సంగతేంటి?"

ఆమె మాట్లాడుతూ, “వారు మొదటి కుమార్ మరియు అతని భార్య స్నేహ పిల్లలు మరియు స్నేహ అగ్ని ప్రమాదంలో మరణించారు. రెండవ కుమార్ సాహితి నుండి ఆమె తన భార్య కాదని అధికారిక లేఖ తీసుకున్నాడు, ఆపై మేము వివాహం చేసుకున్నాము.

అతను సాహితి మరియు సునీత వైపు చూసి, “అదంతా నేను మీతో తర్వాత మాట్లాడతాను. నేను 1983 నుండి 2007 వరకు పంపబడ్డాను.

సునీత అడిగింది, “ఇన్నాళ్లు నువ్వు ఏం చేస్తున్నావు?

కుమార్ జవాబిచ్చాడు, “నేను ఏదో వ్యాపారం చేస్తున్నాను మరియు నాకు బంగళా మరియు భూమి ఉందని తెలుసుకున్నప్పుడు చదువుకోవడం ప్రారంభించాను. తర్వాత కంప్యూటర్ తెచ్చి సాఫ్ట్ వేర్ నేర్చుకున్నాను. లాక్డౌన్ జరిగినప్పుడు, నేను వ్యాపారాలను మూసివేసి, నా 21వ పుట్టినరోజున నాకు ఇవ్వాల్సిన నా ఇల్లు మరియు భూములను తీసుకోవడానికి వచ్చాను. అప్పుడు ఈ వ్యాపారాల గురించి నాకు తెలియదు. నా 21వ పుట్టినరోజున, వీలునామా చదవబడింది, అప్పుడు నేను ఈ కంపెనీల గురించి తెలుసుకున్నాను మరియు కంపెనీలలోకి రావడానికి సన్నాహాలు ప్రారంభించాను. మొదటి అవకాశంలో, నేను ఆన్‌లైన్ మీటింగ్‌ల ద్వారా సాఫ్ట్‌వేర్ కంపెనీతో ఇంటరాక్ట్ అవ్వడం ప్రారంభించాను. మేము ఆఫీసుల నుండి పనిచేయడం ప్రారంభించినప్పుడు నేను రెండు రోజుల క్రితం కంపెనీకి వచ్చాను.

సునీత, "బోర్డు సమావేశానికి మహిరా మరియు సునీత వచ్చే వరకు మేము వేచి ఉండాల్సి వచ్చింది, ఇతరులు ఇక్కడ అందుబాటులో ఉన్నారు."

మీటింగ్ పూర్తయ్యాక శ్రావణితో కలిసి తన రూమ్‌కి వెళ్లిపోయాడు.

"మీటింగ్ గురించి మీరు ఏమనుకుంటున్నారు" అని అడిగాడు.

"ఏదో దాస్తున్నట్టుంది" అంది శ్రావణి.

అతను చెప్పాడు, “నేను అలా అనుకున్నాను. నా జ్ఞానం ప్రకారం మరొక దర్శకుడు ఉన్నాడు మరియు ఆమె మీ మరొక అమ్మను వివాహం చేసుకుంది, మీకు గుర్తుందా.

ఆమె “నువ్వు అంటే రామ్” అని అడిగింది.

అతను "అవును" అన్నాడు.

ఆమె మాట్లాడుతూ, “వారు కంపెనీలో తమ వాటాను తీసుకున్నారని మరియు సమూహం నుండి విడిపోయారని నేను విన్నాను. కంపెనీ వారితో ఒక రకమైన ఒప్పందం చేసుకుంది.

సునీత దగ్గరకు వచ్చి, "మీ గురించి చెప్పండి" అంది.

అతను చెప్పాడు, "చెప్పడానికి ఏమి ఉంది, నేను మీకు ప్రతిదీ చెప్పాను."

ఆమె, “సరే, రెండో కుమార్ నాకు అన్నీ చెప్పాడు. ఇప్పుడు మీరు ఈ పుస్తకాలను మొదట చదవండి, ఒకటి ఫస్ట్ కుమార్ రాశారు మరియు రెండవ పుస్తకం నా భర్త కుమార్ రాశారు. మీరు వాటిని చదివితే, ఈ కంపెనీలు ఎలా సృష్టించబడ్డాయి మరియు నిర్వహించబడుతున్నాయి మరియు వాటి మొత్తం జీవితం గురించి మీకు మంచి ఆలోచన ఉంటుంది. అప్పుడు నువ్వు నీ కథ చెప్పుకోవచ్చు.”

అతను పుస్తకాలు తీసుకుని, "ధన్యవాదాలు" అన్నాడు.

"మీరు ఇక్కడ ఎక్కడ ఉంటున్నారు?" అని అడిగాడు కుమార్.

ఆమె చెప్పింది, “నేను లవ్లీన్‌తో ఉంటున్నాను, పిల్లలు US వెళ్ళిన తర్వాత, నేను ఆమెతో ఉంటున్నాను. నువ్వు తొందరగా వస్తావని అనుకున్నాం.”

అతను ఇలా అన్నాడు, “ఈ కంపెనీల గురించి నాకు ఎలాంటి ఆలోచన లేదు, నేను కంపెనీలను స్వాధీనం చేసుకోవడానికి సిద్ధంగా లేనని వారు భావించి ఉండవచ్చు. అమ్మాయిలతో కొన్ని వ్యక్తిగత సమస్యల కారణంగా మేము బొంబాయి నుండి బయటికి రావాల్సి వచ్చింది. కాబట్టి, నేను విజయవాడకు వచ్చాను, నన్ను ఇక్కడికి పంపారు బాబ్. మేము ఇంటి నుండి పారిపోయినందున అతను ఊహించిన దానికంటే ముందుగానే నన్ను ఇక్కడికి పంపవలసి ఉంటుంది. దీంతో వారు ప్రత్యామ్నాయ ఏర్పాట్లు చేసుకున్నారు. మేము ఒక సంవత్సరం నుండి బస్టాప్ వద్ద టిఫిన్ సెంటర్ నడుపుతున్నాము. నా వారసత్వం గురించి తెలుసుకున్న తర్వాత నేను సాఫ్ట్‌వేర్ అధ్యయనంపై దృష్టి పెట్టడం ప్రారంభించాను.

సునీత మాట్లాడుతూ, “రెండో కుమార్‌కి కంప్యూటర్లు నేర్చుకునేందుకు రెండు వారాల సమయం ఇచ్చి ఇక్కడికి పంపించారు. ఇవన్నీ టైమ్‌లైన్‌తో కొన్ని రకాల ప్రయోగాలు అని అతను నాకు చెబుతున్నాడు. మీరు అతని పుస్తకాలు చదివితే ఇవన్నీ మీకు అర్థమవుతాయి.

కుమార్ ఇలా అన్నాడు, “వారు ఈ పరికరాలను తయారు చేయమని ఆర్డర్ చేస్తుంటే, అది వారి ప్రయోగాలు ముగుస్తుంది మరియు వారు వేచి ఉన్నదాన్ని చేయబోతున్నారు. ఈ పరికరాలతో మనం సిద్ధంగా ఉండాలి. వారు సిద్ధంగా ఉంటే మనం టెలిఫోన్లు లేకుండా రిమోట్‌లో ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోవచ్చు. అప్పుడు మనం సెకనులో ఒక ప్రదేశం నుండి మరొక ప్రదేశానికి ప్రయాణించవచ్చు. మేము భారీ బరువులు ఎత్తవచ్చు మరియు గాలిలో ప్రయాణించవచ్చు. చాలా పనులు చేయవచ్చు. అప్పుడు మన అనుభవాలు ఆంగ్ల సినిమాల్లో వారు చూపించే స్టంట్స్‌తో సమానంగా ఉంటాయి” అని అన్నారు.

సునీత మాట్లాడుతూ, “వారు ఈ టెక్నాలజీని అందజేస్తున్నారంటే అది చాలా తీవ్రంగా ఉంటుంది. రెండవ కుమార్ బాబ్ గురించి చెబుతున్నాడు, అతన్ని ఇక్కడకు పంపాడు. అతను ఇక్కడ తన పనిని పూర్తి చేసిన తర్వాత అతను తిరిగి వెళతాడని అనుకున్నాడు, అది కంపెనీలను సరిగ్గా సెట్ చేయడం మరియు హత్య మిస్టరీని

ఛేదించడం, ఆపై అతను తిరిగి ఉండి, మేము 14 సంవత్సరాలు వివాహం చేసుకున్నాము.

“అప్పుడు ఏమైంది?” అని అడిగాడు కుమార్.

సునీత స్పందిస్తూ, “అతను గుండెపోటుతో నిద్రలోనే మరణించాడు. నేను ఉదయం లేచే సమయానికి, అతని శరీరం మంచులా చల్లగా ఉంది మరియు నేను ఏమీ చేయలేను.

కుమార్, “నీకు పిల్లలు లేరా?” అని అడిగాడు.

సునీత బదులిస్తూ, "మాకు ఒక కుమార్తె ఉంది మరియు అతను ఆమెకు అంజలి అని పేరు పెట్టాడు, ఆమె వయస్సు 18 సంవత్సరాలు, ఆమె బి. టెక్ మొదటి సంవత్సరం చదువుతోంది."

"అప్పుడు నేను ఈ పుస్తకాలు చదివి మీ దగ్గరకు వస్తాను" అన్నాడు కుమార్.

నేను వెళ్లి నా పని చూసుకుని వస్తాను” అంది శ్రావణి.

పుస్తకంలో లీనమైపోయి నవ్వాడు. మధ్యాహ్న భోజన సమయానికి, అతను పుస్తకంలో 10% మాత్రమే చదవగలిగాడు, అది అతని బాల్యం గురించి మరియు దాని గురించి తెలుసు. ఆ తర్వాత కాలేజీ జీవితం మారిపోయింది. మొదటి కుమార్ విజయవాడలో ఇంటర్మీడియట్ చదివాడు మరియు అతను నేరుగా బొంబాయికి చదువుకోలేదు. బొంబాయిలోని కాలేజీల్లో అడ్మిషన్ పొందే సమస్య అతనికి తెలిసి ఉండవచ్చు. అప్పుడు అతను తన క్లినిక్‌లో తన తాతకు కూడా సహాయం చేస్తున్నాడు. అయితే స్నేహను కలవడమే అతనికి టర్నింగ్ పాయింట్. అతను మొదటి కుమార్ జీవితంపై స్నేహ ప్రభావాన్ని అధ్యయనం చేయాలని అనుకున్నాడు. అతని జీవితంలో స్నేహకు బదులుగా కవిత మరియు పాయల్‌లు ఉన్నారు.

పాయల్ తన లంచ్ తెచ్చాడు మరియు అతను శ్రావణిని తన క్యాబిన్‌కి పిలిచి ఒకరికొకరు పరిచయం చేశాడు. తన లంచ్ తర్వాత, పాయల్ వెళ్ళిపోయింది మరియు శ్రావణి తనతో ఉన్న సంబంధం గురించి అడిగింది.

అతను చెప్పాడు, "ప్రస్తుతం, ఆమె నా తోడుగా ఉంది, ఆమె తన ప్రయాణంలో భాగంగా ఉంది" మరియు అతను ఆమెతో తన శారీరక సంబంధాన్ని వివరించలేదు. శ్రావణి తన చదువులు మరియు తెలివితేటల కారణంగా తన ఆదర్శ భాగస్వామి అని అతను భావించాడు, ఆమె తన సోదరి కుమార్తె మరియు వారి సంఘంలో అలాంటి వివాహాలు అనుమతించబడతాయి. అందుకు తన సోదరి అభ్యంతరం చెబుతుందని అనుకోలేదు. పాయల్ గురించి, ఆమె గురించి ఏమి చేయాలో ఆలోచించాల్సి వచ్చింది.

అతను పాయల్‌కి ఫోన్ చేసి "సాయంత్రం కవితని నీతో తీసుకురండి" అన్నాడు. తర్వాత మొదటి పుస్తకాన్ని చదవడం కొనసాగించాడు.

అతను వారి పని మరియు చదువుల గురించి మరియు డాబాపై టెంట్ గురించి చదివాడు. అతను తన మొదటి సంవత్సరం పరీక్షల తర్వాత బొంబాయి నుండి తిరిగి వచ్చినప్పుడు, కౌగిలించుకోవడం మరియు మళ్లీ ప్రయత్నించకూడదని అతని తీర్మానం. ఆ తర్వాత సెకండ్ ఇయర్ ఎగ్జామ్స్, సెలవుల కోసం బొంబాయి వెళ్లాడు. అప్పుడు స్నేహను ఆమె స్వగ్రామానికి పంపించి, ఆమె విజయవాడకు తిరిగి రాదని అతనికి తెలిసింది. ఆపై అతను గ్రాడ్యుయేషన్ కొనసాగించడానికి హైదరాబాద్‌కు వెళ్లి, మరుసటి సంవత్సరం స్నేహతో పారిపోయి, ఆమెను వివాహం చేసుకున్న తర్వాత హైదరాబాద్‌లో నివసించడం ప్రారంభించాడు. తర్వాత చదువు పూర్తయ్యాక బొంబాయి వెళ్లి కిరీట్ ఫ్యాక్టరీలో చేరాడు. ఇప్పుడు కిరీట్ బోర్డ్ మెంబర్ అని విన్నాను. అప్పుడు అతను సాహితిని కలుస్తాడు మరియు స్నేహ అతని సోదరి వివాహంలో కనిపించకుండా పోయింది. అప్పుడు సాహితీ మరియు స్నేహతో అతని వివాహం అతని కవలలతో తిరిగి వచ్చింది. అప్పుడు వారు ఒక హోటల్‌ను ప్రారంభిస్తారు మరియు అతను హోటల్‌లో సహాయం చేయడానికి స్నేహను

పంపాడు మరియు అగ్ని ప్రమాదంలో ఆమె మరణించింది. అప్పుడు అతని పిల్లల పుట్టినరోజున సునీతతో కలవడం మరియు స్నేహ మరణంపై అతని దర్యాప్తులో ఆమె సహాయం చేయడం.

చదవడం మానేసి టీ, పొగ తాగి మళ్లీ చదవడం మొదలుపెట్టాడు.

సునీతతో అతని శారీరక సంబంధం మరియు లవ్లీన్‌తో అతని కలవడం మరియు లవ్లీన్ అతనికి సాహితితో మరియు అతను ఆమె భర్తతో ఆమెకు ఎలా సహాయం చేసింది. అప్పుడు కారు మరియు బైక్‌ని పొందడం మరియు ఆమె తండ్రి ఎన్నికలలో ఆమెకు సహాయం చేయడంతో అతని జీవితం ఎలా మలుపు తిరిగింది. అతను సాఫ్ట్‌వేర్ సంస్థను ఎలా ప్రారంభించాడు మరియు తన స్నేహితులందరినీ భాగస్వాములుగా ఎలా తీసుకున్నాడు మరియు అతను తన కంపెనీకి ఎలా ఆర్థికంగా సంపాదించాడు.

అప్పుడు అతను హాస్పిటల్ ప్రాజెక్ట్ మరియు నందినితో అతనిని కలుసుకున్నాడు. అప్పుడు అతని మనస్తత్వం ఒక మలుపు తిరిగింది, అతను వివిధ పద్ధతుల ద్వారా సునీతతో తన సంబంధాన్ని నియంత్రించడానికి ప్రయత్నించాడు, కాని అతను ఈ విషయంలో విఫలమయ్యాడు. పాయల్ కవితతో రావడంతో చదవడం మానేశాడు.

యజమానితో గొడవ పడిన కవితను టిఫిన్ సెంటర్‌కు తీసుకెళ్లాడు. సెంటర్‌లో పనిచేస్తున్న బాలుడు తన పర్సును దొంగిలించినట్లు గుర్తించింది. కుమార్ పోలీసులను పిలిపించడంతో వారు రాజీ కుదుర్చుకున్నారు, కుమార్ టిఫిన్ సెంటర్ యజమాని నుండి తెచ్చి కవితకు పాస్ చేశాడు మరియు దానిని చూసుకుని తనలాంటి వారికి సహాయం చేయమని చెప్పాడు.

వారు ఫ్లాట్‌కి తిరిగి వెళ్లారు మరియు అతను రాత్రి వరకు పుస్తకాన్ని చదవడం కొనసాగించాడు. పుస్తకం చదువుతూ నిద్రలోకి జారుకున్నాడు. ఉదయాన్నే లేచి పుస్తకం పక్కన పెట్టి రెడీ చేసి ఆఫీసుకు వెళ్లాడు. కారు ఎక్కగానే పుస్తకం చదవడం

మొదలుపెట్టాడు. రోజు ముగిసే సమయానికి, అతను మొదటి కుమార్ కథను పూర్తి చేయగలడు.

తర్వాత రెండో కుమార్ బుక్ చూసాడు అది మొదటి పుస్తకం అంత చిక్కగా లేదు. అతను మొదటి కుమార్ యొక్క వివరణాత్మక కథలా కాకుండా తన జీవితంలోని ప్రధాన అంశాలను మాత్రమే ఉంచాడు. పుస్తకాలు తీసుకుని ఇంటికి చేరుకున్నాడు. రాత్రి భోజనం చేసి రెండో పుస్తకం చదవడం మొదలుపెట్టాడు. రెండవ కుమార్ ఆలోచనలను చదివిన తర్వాత, అతను బాట్ మరియు టైమ్‌లైన్‌ల గురించి కొంచెం ఆలోచన పొందడం ప్రారంభించాడు మరియు వ్యక్తులు ఒక సారి మరొక సాహితీ మరియు లీనా రక్షించబడటం మరియు సాధారణంగా ఇతర కుమార్ జీవిత విషయాల గురించి పంపారు.

కాబట్టి, మొదటి కుమార్ చనిపోయినప్పుడు, వారు పక్షం రోజుల్లో వెంటనే రెండవ కుమార్‌ని తీసుకువచ్చారు. ఇప్పుడు అతన్ని తీసుకురావడానికి వేచి ఉన్నారు మరియు మళ్లీ కంపెనీలకు పరిచయం చేయడానికి వేచి ఉన్నారు. కాబట్టి, ఈసారి వారికి ఎటువంటి అత్యవసరం లేదు, వారి ప్రయోగాలు పూర్తయినట్లు మరియు వారు కార్యాచరణలోకి ప్రవేశించబోతున్నట్లు ఉండవచ్చు మరియు దాని కోసం, వారు సాంకేతికతను అభివృద్ధి చేయడానికి బ్లూప్రింట్లను ఇచ్చారు. ఆయన లేకుంటే వారికి సాంకేతిక పరిజ్ఞానం ఇచ్చి ఉండేవారా? వారు మరొకరి వద్దకు వెళ్లి ఉండవచ్చు. రెండవ కుమార్ ఇతర టైమ్‌లైన్‌ల నుండి ఎక్కువ మంది కుమార్‌లను తెలుసుకోవడం గురించి మాట్లాడుతున్నాడు. వారు వారి వద్దకు వెళ్లారా? బాట్ మన దగ్గరకు వచ్చాడు అంటే దానికి కొంత ప్రయోజనం ఉంది. వారు ఎంచుకున్న ఏదైనా ప్రయోజనంలో మనం సాధనంగా ఉండబోతున్నామా? రెండవ కుమార్ సునీతను వివాహం చేసుకుని హైదరాబాద్ ఫ్లాట్‌లో నివసించడం ప్రారంభించాడు మరియు నందిని ఇంటికి సమీపంలో వారు తెచ్చిన బంగ్లాలో లవ్లీన్ నివసిస్తున్నారు మరియు పిల్లలు లవ్లీన్‌తో నివసిస్తున్నారు మరియు సమీపంలోని పాఠశాలలో చదువుతున్నారు.

పాయల్ అతని దగ్గరకు వచ్చి, "ఎందుకు అలా చేసావు?"

కుమార్ "నేను ఏమి చేసాను?"

పాయల్, “కవిత కోసం ఆ టిఫిన్ సెంటర్ తీసుకొచ్చావు.” అంది.

కుమార్ జవాబిచ్చాడు, “ఆమెకు కొంత పని ఉంటుంది మరియు ఆమె జీవన పరిస్థితులతో మరియు సరైన ఆహారం పొందడంలో సమస్యలు ఉన్న తనలాంటి ఇతరులకు సహాయం చేయగలదు. ఆమె తనను తాను ఎదుర్కొన్న తర్వాత ఆమె వారికి సహాయం చేయగలదు. ఆమె ఇక్కడ మీతో పోటీకి రావడం నాకు ఇష్టం లేదు.

కవిత తనతో పోటీకి రావడం తనకు ఇష్టం లేదని కుమార్ చెప్పినప్పుడు, ఆమె సంతోషించింది, కానీ అతని అసలు ఉద్దేశ్యం ఆమెకు తెలియదు. శ్రావణిని మనసులో పెట్టుకుని అన్నాడు.

తాను గర్భవతి అని అబద్ధాలు చెప్పినందుకు పాయల్‌పై కోపంతో అతను ఇంటి నుండి బయలుదేరి వచ్చి ఇక్కడ ఆ బస్టాప్‌లో హోటల్ నడుపుతున్నాడు. అలాగే చాలా కాలంగా కుటుంబానికి దూరంగా ఉన్నాడు. మిగతా కుటుంబ సభ్యులకు ఏం జరిగిందో తెలియక, అక్కను అడగాలంటేనే భయపడిపోయాడు.

తన తండ్రిని కొట్టినందుకు పాయల్‌తో శారీరక సంబంధాన్ని కొనసాగించాడు. అప్పుడు ఆమె గర్భవతి అని చెప్పినప్పుడు అతను తన బాధ్యతల నుండి తప్పించుకోవడానికి ఇష్టపడలేదు, కాబట్టి అతను ఆమె తండ్రి మరియు కవిత తండ్రికి భయపడి ఆమెతో పారిపోవడానికి అంగీకరించాడు, లేకపోతే అతను అక్కడే ఉండి ఆమెను వివాహం చేసుకున్నాడు. అతను పాయల్‌తో పారిపోయాడని కవిత తండ్రికి తెలిస్తే, కవిత మిస్సింగ్‌తో అతనికి కూడా ఏదైనా సంబంధం ఉంటుందని అతను భావించి ఉండవచ్చు. అదే నిజం కూడా. కానీ ఆమె ఇకపై గర్భవతి కాదని చెప్పడంతో అతను ఆమెపై నిరాశ చెందాడు. సమయం ప్రయాణంలో ఆమె గర్భం పోతుంది కాదు. రెండవ కుమార్ సాహితి పూజారి కుమార్‌ని చేరుకోవడానికి సమయానికి ప్రయాణించింది మరియు ఆమె గర్భం కోల్పోలేదు, ఆమె లీనాకు

జన్మనిచ్చింది మరియు కొన్ని గంటలపాటు తప్పిపోయిన తన కాలానికి తిరిగి వెళ్లింది. అంటే పాయల్ తనతో అబద్ధం చెప్పింది. కవితతో అతనికి సంబంధం ఉందని ఆమె అనుకోవాలి. వాడు కవితను కాలినాలో దాస్తున్నాడని ఎవరో ఒకరి ద్వారా ఆమెకు తెలిసి ఉండాలి. ఆమె అలా ఆలోచిస్తే, ఆమె అతనికి అబద్ధం చెప్పే బదులు కవిత తల్లిదండ్రులకు తెలియజేయవచ్చు. ఆమె చేసిన పెద్ద తప్పు ముగ్గురి జీవితంలో గందరగోళానికి దారితీసింది. అతను అక్కడ ఉండి ఉంటే, అతను తన ICWA పూర్తి చేసి, ఆ హోటల్‌లో వంట మరియు శుభ్రపరచడం కంటే మంచి జీతం ఇచ్చే కాస్ట్ అకౌంటెంట్‌గా ఉద్యోగం పొందగలడు.

పాయల్ చేసిన మోసం గురించి ఆలోచిస్తూ చదవడం మర్చిపోయాడు. పుస్తకం పక్కన పెట్టి పాయల్ వైపు నిరీక్షణగా చూసాడు. ఏమీ లేకుంటే ఆమె బెడ్‌లో బాగానే ఉంది, అతను ఆమె విపరీతమైన అన్నింటిని భరించడానికి కారణం కావచ్చు.

ఆమె భుజం మీద చేయి వేశాడు. ఆమె దానిని పక్కకు నెట్టి, అతనిపై కోపంగా ఉన్నట్లు చూపిస్తూ మరో వైపు తిప్పింది. ఆమె చూపులు చూసి, అటువైపు తిరిగి కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అతను ఎలా రియాక్ట్ అవుతున్నాడో చూడాలని ఓ నిమిషం వేచి చూసి ఇటువైపు తిరిగింది. అతను అటువైపు తిరగడం చూసి, అతని ప్రవర్తనకు అతనికి కోపం వచ్చిందని అర్థమై అతన్ని చల్లార్చడం ఇప్పుడు ఆమె వంతు.

లేచి కూర్చుని అతని బుగ్గ మీద ముద్దుపెట్టుకుంది. అతని నుంచి ఎలాంటి స్పందన లేదు. అప్పటికే నిద్రలోకి జారుకున్నాడు. అతని లయబద్ధమైన ఊపిరిని చూసి విసుగ్గా అటువైపు తిరిగింది.

ఆమె ఉదయం లేచే సమయానికి, అతను పుస్తకం చదువుతున్నాడు. ఆమె అడిగింది, "ఏం సీరియస్‌గా చదువుతున్నావు?"

అతను ఇలా అన్నాడు, "కంపెనీ చరిత్రకు సంబంధించినది. ఈ కంపెనీని నడపాలంటే, ఈ సమాచారం అంతా నా దగ్గర ఉండాలి.

రాత్రి జరిగిన సంఘటనకు ఆమె అతనిపై ఇంకా కోపంగా ఉంది కాబట్టి ఆమె దాని గురించి ఏదైనా చేయాలని నిర్ణయించుకుంది. స్నానానికి వెళ్లి టవల్ శరీరానికి చుట్టుకుని పడకగదికి వచ్చింది. ఆమె అతని ముందు నిలబడి, టవల్‌తో తనను తాను రుద్దడం ప్రారంభించింది. అతను ఆమె వైపు చూడడానికి కళ్ళు ఎత్తలేదు, ఇది ఆమెకు మరింత కోపం తెప్పించింది. ఆమె సెక్సీ డ్రెస్ వేసుకుని కిచెన్‌లోకి వెళ్లి అతనికి కాఫీ తీసుకొచ్చింది. ఆమె అతని ముందు నిలబడి, "కాఫీ" అంది.

పైకి చూడకుండా కాఫీ తీసుకున్నాడు. అతను తన కళ్లలో నుండి ప్రతిదీ చూస్తున్నాడు. ఆమె ఏం చేస్తుందో చూడాలనుకున్నాడు. ఇప్పుడు తను వేసుకున్న డ్రెస్ తీసేసి అతని దగ్గరికి వచ్చి అతని మొహాన్ని తన చేతుల్లోకి లాక్కొని అతని ముఖాన్ని తన వైపు తిప్పుకుని అతని నోటిపై గట్టిగా ముద్దు పెట్టుకుంది. ఆమె వీపుకి ముద్దుపెట్టి, చేతిలోని పుస్తకాన్ని మూసేశాడు. మంచం మీద నుంచి కిందకు దిగాడు.

అతను తన కోసం మంచం మీద నుండి దిగుతున్నాడని ఆమె భావించింది, బదులుగా, అతను బాత్రూమ్ వైపు వెళ్ళాడు. టవల్ తీసుకుని బాత్రూమ్ లోపలికి వెళ్లాడు. బాత్‌రూమ్‌కి వెళ్తున్న అతని వైపు చూసింది. ఆమె నగ్నంగా ఉండటంతో ఆమె తనవైపు చూసుకుంది, ఆమె అతని వెనుక బాత్రూంలోకి వెళ్ళింది. ఆమె లోపలికి వెళ్ళే సమయానికి, అతను తన బట్టలు తొలగించి ఉతకడానికి బుట్టలో ఉంచాడు. అతను నాబ్ తిప్పాడు మరియు అతని ముఖం మీద నీరు కొట్టింది. ఆమె అతని వెనుకే వచ్చి అతన్ని కౌగిలించుకుంది మరియు ఆమె తన ఛాతీని అతని వీపులోకి నొక్కింది. ఆమె వక్షోజాలపై అతని స్పర్శతో, ఆమె ఉద్రేకపడింది మరియు ఆమె నోటి నుండి మూలుగు వచ్చింది. అప్పుడు ఆమె మూలుగు విని, అతను ఉద్రేకానికి లోనయ్యాడు మరియు ఆమె వైపు తిరిగి ఆమెను ముద్దాడాడు. షవర్ నుండి నీరు వారి శరీరాలపై ప్రవహిస్తోంది మరియు అతను ఆమె గాడిదను పట్టుకుని ఆమెను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. ఇప్పుడు అతను తన దృష్టిని ఆమె వక్షోజాలపై కేంద్రీకరించాడు మరియు ఆమె తనలోకి ప్రవేశించమని అడిగే వరకు వాటిని ఒకదాని

తర్వాత ఒకటి ముద్దాడాడు. అతను ఆమెను తిప్పి, వెనుక నుండి లోపలికి ప్రవేశించి, రెండు చేతులతో ఆమె వక్షోజాలను పట్టుకుని, ఆమెలోకి తన లయబద్ధమైన జోరును ప్రారంభించాడు. క్లైమాక్స్‌కి రాగానే ఆమెను తిప్పి ముద్దాడి తలుపు చూపించాడు. టవల్ వేసుకుని స్నానం ముగించుకుని, చేతిలో బుక్‌తో డైనింగ్ హాల్‌కి వచ్చాడు.

అతని రచన నుండి, రెండవ కుమార్ వ్యాపారాల పట్ల అతని విధానంలో దూకుడుగా కనిపించాడు. మొదటి కుమార్ కొంచెం సౌమ్యుడు మరియు అతని చర్యల యొక్క పరిణామాల గురించి ఆలోచిస్తాడు. కానీ రెండవ కుమార్ ప్రజల గురించి మరియు వారి భావాల గురించి కంటే లాభాల గురించి ఆలోచిస్తాడు. అతను క్షణికావేశంలో ప్రవర్తించేవాడు మరియు తరువాత ప్రజల గురించి ఆలోచిస్తాడు.

పెళ్లయిన ఏడాదికే సునీత ఆడబిడ్డకు జన్మనిచ్చి ఆమెకు అంజలి అని పేరు పెట్టారు. అతను తన గత జన్మ నుండి తన స్నేహితురాలిని మిస్ అయ్యాడు మరియు తన కుమార్తెకు అంజలి అని పేరు పెట్టాడు.

మొదట కుమార్ రియల్ ఎస్టేట్‌లో పెట్టుబడి పెట్టాడు మరియు రెండవ కుమార్ మాదాపూర్‌లోని భూమి వంటి ఉపయోగించని ఆస్తులను విక్రయించడం ప్రారంభించాడు మరియు ఆ డబ్బుతో కంపెనీలను కొనుగోలు చేశాడు. విడిభాగాలను దిగుమతి చేసుకోవడం ద్వారా కంప్యూటర్ల తయారీకి హార్డ్‌వేర్ కంపెనీని కొనుగోలు చేశాడు.

అప్పుడు అతను మా స్వంత భవనం కార్యాలయాలలో కొంత భాగాన్ని అద్దెకు ఇవ్వడం ప్రారంభించాడు. ఒకప్పుడు అద్దె చెల్లిస్తున్నాం, ఇప్పుడు మా భవనాలకు అద్దెలు తీసుకుంటున్నాం. తర్వాత మెల్లగా కంపెనీల నిర్మాణాన్ని మార్చడం మొదలుపెట్టాడు. మొదటి కుమార్ శాఖల నిర్వహణ కోసం ప్రత్యేక కంపెనీని సృష్టించగా, రెండవ కుమార్ వారి వ్యాపారాల ఆధారంగా నిర్మాణాన్ని కంపెనీలకు మార్చారు. కంప్యూటర్ సాఫ్ట్‌వేర్ వేరే కంపెనీ మరియు హార్డ్‌వేర్ వేరే కంపెనీ. అప్పుడు ఇంటీరియర్ డెకరేషన్ ప్రత్యేక కంపెనీ మరియు ఈ విధంగా కొనుగోలు

చేసిన కొత్త కంపెనీలు ప్రత్యేక సంస్థలుగా నిర్వహించబడ్డాయి. మొదటిది ఒక ఆలోచనతో కంపెనీలను సృష్టించింది మరియు రెండవది మరొక ఆలోచనతో వాటిని వేరు చేసింది. వారి వ్యక్తిగత జీవితం గురించి, అతను మొదటి కుమార్ లాగా ఎక్కువగా రాయలేదు, అయితే మొదటి కుమార్ స్నేహ, సాహితీ, లవ్లీన్ మరియు నందిని మరియు ఇతరులతో తన వ్యక్తిగత సంబంధాల గురించి చాలా వివరణాత్మక ఖాతాను వ్రాసాడు. రెండవ కుమార్ సునీతతో తన సంబంధాన్ని స్థిరంగా ఉంచుకున్నాడు మరియు ఇతరుల గురించి ఆలోచించలేదు లేదా తన పుస్తకంలో వాటిని ప్రస్తావించలేదు, బహుశా అది సునీత అతని భార్య కావడం వల్ల కావచ్చు. అతని మరణానికి ముందు, అతను భవిష్యత్ పరికరాల అభివృద్ధి మరియు తయారీ కోసం US కంపెనీతో చర్చలు జరుపుతున్నాడు. అతని మరణం తర్వాత ఇది ఖరారు చేయబడింది.

ఈ రెండు పుస్తకాలను బట్టి, ఎవరైనా కొన్ని రకాల ప్రయోగాలు చేయడానికి టైమ్‌లైన్‌లను తారుమారు చేస్తున్నట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. వారు కొంతమందిని కాపాడుతున్నారు మరియు కొంతమందిని రక్షించడానికి ప్రయత్నించరు. టైమ్‌లైన్‌లను రూపొందించడానికి సమయాన్ని ఎలా విభజించాలో వారికి తెలుసు. వారు సమయానికి మరియు సమయపాలనల మధ్య కూడా ప్రయాణించగలరు మరియు వారు వ్యక్తులను వేర్వేరు సమయాలు మరియు సమయాలలో ఉంచగలరు. ఇప్పుడు వారు మాకు అభివృద్ధి చేయడానికి భవిష్యత్ పరికరాలను ఇచ్చారు. భవిష్యత్తులో వారికి ఈ పరికరాలు అవసరమవుతాయని తెలుస్తోంది. సమయాన్ని విభజించడం మరియు టైమ్‌లైన్‌లను సృష్టించడం ద్వారా వారు ఏమి సాధించాలనుకుంటున్నారు? వారి ముగింపు ఆట ఏమిటి?

పాయల్ తన బ్రేక్ ఫాస్ట్ తీసుకొచ్చి టేబుల్ మీద పెట్టింది. అతను పాయల్ వైపు చూశాడు, ఆమె సాధారణమైనదిగా ఉంది, ఆమె కోపం తగ్గినట్లు అనిపిస్తుంది. ఆమె సెక్స్ కోసమే ఇదంతా చేసిందా? లేదా ఆమె చర్యల వెనుక ఏదైనా రహస్య ఉద్దేశ్యం

ఉందా? బహుశా ఆమె అతనిపై తనకు కొంత నియంత్రణ ఉందని నిరూపించాలనుకుంటుందా? శ్రావణిని పెళ్లి చేసుకుంటానని చెబితే ఏం చేస్తుంది?

అల్పాహారం పూర్తి చేసి ఆఫీసుకి వెళ్ళాడు.

అతను సాఫ్ట్‌వేర్ వ్యాపార నిర్వాహకులను కలవడం ప్రారంభించాడు. మొదట, అతను ప్రాజెక్ట్ మేనేజర్‌ని కలిశాడు, అతని పేరు త్రిపాఠి. అతను ఉత్తర భారతీయుడు. అతను తన అనుభవాన్ని మరియు అభివృద్ధి ప్రక్రియ గురించి ఎలా వెళ్తాడు మొదలైనవాటిని అడిగి తెలుసుకున్నాడు, ఆపై అతను మేనేజర్లందరినీ కలుసుకున్నాడు. ఇప్పటి వరకు సాఫ్ట్‌వేర్ డివిజన్‌కు చెందిన వారితో మాత్రమే కలుస్తున్నాడు. ఇప్పుడు అతను ఇతర విభాగాలను తనిఖీ చేయాలి. అలాంటప్పుడు ప్రజలకు మెరుగైన పని పరిస్థితులు కల్పించేందుకు ఎలాంటి సవరణలు చేస్తారో చూడాలి. డెవలపర్‌లకు మంచి జీతాలు లభిస్తున్నాయని అతను చదువుతూనే ఉన్నాడు, అయితే వారి పని-జీవిత సంతులనం హే వేర్‌గా ఉంది. వీక్లీ ఆఫ్‌లు రెండు ఉన్నప్పటికీ వాటిని సక్రమంగా వినియోగించుకోవడం లేదు. బృంద నాయకులు డెవలపర్‌లను కార్యాలయానికి రమ్మని అడుగుతారు, అది కరోనా మహమ్మారి ముందు మరియు ఇంటి నుండి పని ప్రారంభించిన తర్వాత వారు ఆదివారం కూడా ఇంటి నుండి పని చేయాలనుకుంటున్నారు, తద్వారా వారి ఇతర షెడ్యూల్‌లకు అంతరాయం కలుగుతుంది.

ఇరవై నాలుగు గంటలూ ఆఫీస్ వర్క్ కంటే తమ ఇంటి జీవితం గురించి ఆలోచించాలన్నారు. మీరు పనిని సగం పూర్తి చేసి నిద్రకు ఉపక్రమించినప్పుడు ఇది జరుగుతుంది. వారిలో చాలామంది అసంపూర్తిగా ఉన్న పని గురించి మాత్రమే కలలు కంటారు.

బహుళ జాతి కంపెనీలతో సమానంగా తన కంపెనీల పని పరిస్థితులను ఆయన కోరుకున్నారు.

కంపెనీలో మార్పులు చేయమని ప్రపోజ్ చేస్తున్న విషయాన్ని కొన్ని నోట్స్ తయారు చేసి, శ్రావణికి ఫోన్ చేసి నోట్స్ చూపించి, కామెంట్స్ అడిగాడు.

ఆమె మార్పులను చూసి, "ఇవి అమలు చేయడం సాధ్యమేనా?"

అతను చెప్పాడు, "ఒక సంకల్పం ఉన్నప్పుడు ఒక మార్గం ఉంటుంది. అవి అవసరమని నేను భావిస్తే, చేసిన ఈ మార్పుల కోసం నేను అడగగలను.

ఆమె "ఈ మార్పులను బోర్డు ఆమోదిస్తుందా?"

అతను ఇలా అన్నాడు, "బోర్డు మీటింగ్‌లో మీరు చూశారా, వారు నేను కంపెనీలను ఎలా స్వాధీనం చేసుకోవాలనుకుంటున్నారో? ఎవరైనా తమను నడిపించాలని కోరుతున్నారు. రెండవ కుమార్ వచ్చినప్పుడు వారు అతనిని ముక్తకంఠంతో స్వాగతించారు, అతను ఎవరు, ఎక్కడ నుండి వచ్చారని కూడా వారు అడగలేదు. అతని ఎజెండా ఏమిటి? మొదటి కుమార్ మరణం తరువాత, కంపెనీలో అతని వాటాలన్నీ సాహితీ మరియు అతని పిల్లలకు బదిలీ చేయబడ్డాయి. కంపెనీలో అతని పేరు మీద ఏమీ లేదు. షేర్లు లేవు మరియు వడ్డీ లేదు. అయినప్పటికీ, వారు అతని మాట వినడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు మరియు బోర్డు సమావేశాలలో అతని నిర్ణయాలన్నింటినీ వెంటనే ఆమోదించారు.

శ్రావణి "ఇదంతా నీకెలా తెలిసింది?" అని అడిగింది.

అతను చెప్పాడు, "నేను రెండవ కుమార్ పుస్తకం చదివాను. కంపెనీలతో జరుగుతున్న పరిణామాలను ఆయన సవివరంగా వివరించారు. చనిపోయిన తర్వాత ఆయన పేరు మీద రూపాయి లేదు. రెండో కుమార్‌తో తనకు ఎలాంటి సంబంధం లేదని సాహితీ లిఖితపూర్వకంగా ఇవ్వడంతో సునీతను పెళ్లి చేసుకునేందుకు మార్గం సుగమమైంది. రెండవ కుమార్ సాహితి నుండి విడాకులు కోరినప్పుడు, ఆమె తన ఆస్తులలో యాభై శాతం వాటాను తన వద్దే ఉందని ఆమె భావించింది. నిజానికి, అతను సునీతను పెళ్లి చేసుకోవాలనుకున్నాడు, కాబట్టి ఆ విధంగా ఆడాడు మరియు సాహితీ తన భర్త కుమార్ చనిపోయిందని మరియు

మరణ ధృవీకరణ పత్రాన్ని సమర్పించిందని మరియు అతను ఎవరైనప్పటికీ ఈ కుమార్‌తో తనకు ఎటువంటి సంబంధం లేదని లిఖితపూర్వకంగా ఇచ్చింది. అతను అతని చేతిని బాగా ఆడాడు మరియు అతను తనతో వ్యవహరించిన చేతికి ఆమె పడిపోయింది.

శ్రావణి మాట్లాడుతూ “సునీత ఇచ్చిన పుస్తకాలు చదివాక వాటి గురించి చాలా నేర్చుకున్నా. నేను వాటిని చదవవచ్చా?"

అతను చెప్పాడు, "ఖచ్చితంగా మరియు ఆమెకు పుస్తకాలు ఇచ్చి, "వాటిని పోగొట్టుకోవద్దు, మొదటి కుమార్ గురించి చాలా గోప్యమైన సమాచారం ఉంది మరియు ఇక్కడకు వచ్చిన తర్వాత రెండవ కుమార్ మంచి వ్యక్తి, కాబట్టి అక్కడ దాచిన అస్థిపంజరాలు లేవు."

ఆమె “కుమార్ ఇందులో ఏ రహస్య సమాచారాన్ని వ్రాస్తాడు?” అని అడిగింది.

కుమార్ బదులిస్తూ, “మీరు చదివితే అదంతా తెలుస్తుంది. ఒక విషయం నాకు అర్థం కానప్పటికీ, మొదటి కుమార్ ఈ టైమ్‌లైన్ నుండి మరియు నేను మరొక టైమ్‌లైన్ నుండి వచ్చినట్లయితే, నేను ఇరవై ఐదు సంవత్సరాలుగా తప్పిపోయానని మా అక్క మరియు మీ అమ్మ ఎందుకు అనుకున్నారు? నేను తప్పిపోయానని ఆమె ఇంతకు ముందు మాట్లాడిందా? ముందు, ఈ పుస్తకాలు చదవండి మరియు తరువాత చూద్దాం."

కుమార్ జాయ్ ని తన క్యాబిన్ కి పిలిచాడు. ఆమె వచ్చినప్పుడు, "మార్కెట్‌లో మా సాఫ్ట్‌వేర్ విభాగం స్థానం గురించి మీరు ఏమనుకుంటున్నారు?" అని అడిగాడు.

జాయ్ మాట్లాడుతూ “మాకు మార్కెట్‌లో మంచి గుర్తింపు ఉంది. మా ఉత్పత్తులకు మంచి మార్కెట్ ఉంది మరియు నిర్వహణపై కూడా మేము మంచి రాబడిని పొందుతాము.

అతను చెప్పాడు, “కాబట్టి సాఫ్ట్‌వేర్ విభాగం బాగా పని చేస్తుందని మీరు చెప్పాలనుకుంటున్నారా? ఇతర విభాగాల సంగతేంటి? మీరు కొత్తగా జోడించిన

పరికరాల తయారీ విభాగాన్ని ఎలా పొందారు? నాకు తెలియని విషయాలు చాలా ఉన్నాయి. ”

"మీరు సునీతతో అదే విషయంలో కూర్చోవచ్చు" అని ఆనందం చెప్పాడు.

అతను అడిగాడు, "ఆమె ఎక్కడ ఉంటుంది?"

జాయ్, "నేను తనిఖీ చేయాలి, నేను తనిఖీ చేస్తాను మరియు మీకు సమయం ఇవ్వమని ఆమెను అడుగుతాను."

అరగంట తర్వాత తిరిగి వచ్చి, “సునీత తన ఇంట్లో ఉంది, అక్కడికి వెళ్దామా?” అంది.

అతను చెప్పాడు, "సరే, నేను అక్కడికి వెళ్తాను, డ్రైవర్‌కి సూచించండి."

ఆమె, "నువ్వు పార్కింగ్‌కి వెళ్ళు, నేను డ్రైవర్‌కి తెలియజేస్తాను."

అతను పార్కింగ్‌కి వెళ్లి కూర్చున్నాడు మరియు డ్రైవర్ అతన్ని గాయత్రి హిల్స్‌కు తీసుకెళ్లాడు. అతను ఒక పెద్ద బంగళా వెలుపల దిగి, అతనిని చూడగానే వాచ్‌మెన్ గేటు తెరిచి అతనికేసి చూస్తున్నాడు. అతను తన యజమానిలా కనిపిస్తున్నాడని అనుకుంటూ ఉండాలి.

అతను హాల్‌కి వెళ్లి, సునీత, “ఈరోజు ఆయన ఐదవ వర్ధంతి, మేము పూజ చేస్తున్నాము. పిల్లలు ఇక్కడ లేరు కాబట్టి వాట్సాప్‌లో చూపించాను.

అంజలికి ఫోన్ చేసి అంజలి అని పరిచయం చేసింది. ఆమె అతన్ని గుర్తించి ఉండాలి, ఆమె వచ్చి అతన్ని కౌగిలించుకుంది. అతను ఆమె వీపును కొట్టాడు మరియు ఆమె అతనిని విడుదల చేసింది మరియు ఆమె గౌరవంగా అతని పాదాలను తాకినప్పుడు, అతను ఆమెను ఆశీర్వదించాడు.

సునీత అతన్ని లంచ్ కి పిలిచింది, అతను వెళ్లి డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నాడు. ఆమె మాట్లాడుతూ, “అతని వార్షికోత్సవం కోసం, మేము అతని ఇష్టానికి తగినట్లుగా అన్ని వస్తువులను సిద్ధం చేసాము. ఈ రోజు మిమ్మల్ని చూడటం నాకు సంతోషంగా ఉంది, కుమార్ స్వయంగా భోజనం చేయడానికి వచ్చినట్లు అనిపిస్తుంది."

మధ్యాహ్న భోజనం తరువాత, వారు హాల్లో కూర్చున్నారు మరియు ఆమె "మీరు పుస్తకాలు చదివారా?"

అతను చెప్పాడు, "నేను వాటిని చదివాను, కానీ నాకు కంపెనీల గురించి కొన్ని ప్రశ్నలు ఉన్నాయి."

సాయంత్రం వరకు వ్యాపార విషయాలు చర్చించుకుని తన ఫ్లాట్‌కి వెళ్లిపోయాడు.

అతను ఫ్లాట్‌కి చేరుకోగానే పాయల్ “లంచ్ టైంలో ఎక్కడికి వెళ్ళావు?” అని అడిగింది.

వ్యాపార విషయాలపై చర్చించేందుకు సునీత ఇంటికి వెళ్లాను’ అని చెప్పాడు.

ఆమె చెప్పింది, "నువ్వు అక్కడికి వెళ్తున్నావని నాకు చెప్పి వుండాలి."

అతను చెప్పాడు, "మీరు భోజనం తీసుకురావాల్సిన అవసరం లేదు, మీరు ఎప్పుడు భోజనం తెస్తారో మరియు నా పనులన్నీ ఆపివేస్తారో నేను వేచి ఉండలేను."

ఆమె చెప్పింది, "కోపపడకండి, నేను చెప్పాను, మీరు నాకు తెలియజేస్తే నా ప్రయాణం వృధా కాదు."

అతను చెప్పాడు, “నేను అక్కడ మీ గురించి ఆలోచిస్తానని మీరు అనుకుంటున్నారా, చూసుకోవడానికి వంద విషయాలు ఉన్నాయి. విషయాలను గుర్తుంచుకోవడానికి నేను నోట్స్ తయారు చేసుకోవాలి. భోజనానికి ప్రాధాన్యత లేదు, ఫ్లాట్ నుండి ప్రారంభించే ముందు నన్ను సంప్రదించడం మంచిది.

అతను మారిన వ్యక్తి అని ఆమె భావించింది. ఇంతకు ముందు వాడు సౌమ్యంగా వివరించేవాడు కాదు, ఇప్పుడు ఆమె ఏదైనా అడిగితే చిరాకు పడేవాడు. ఇంతకు ముందు తనతో చిరాకుగా మాట్లాడితే సారీ చెప్పేవాడు. ఇప్పుడు అతను మరియు అతని కాగితాలు, అతను తన బ్రీఫ్‌కేస్‌ని తెరిచి, కాగితాలను తీసివేసాడు మరియు వాటి గుండా వెళుతున్నాడు. అతను చాలా బిజీ మనిషి అయ్యాడు మరియు అతను ఈ సంపదను పొందాడని ఆమె గర్విస్తోంది. అతని వద్ద ఎంత సంపద ఉందో ఆమెకు పూర్తిగా తెలియదని సేవకుడు ఆమెకు చెప్పాడు. నిజంగా, అతను బంగ్లాలో నివసిస్తున్నాడు, కానీ అతను ఇక్కడ నివసిస్తున్నాడు. ఈ ఫ్లాట్ కూడా చెడ్డది కాదు,

ఇందులో మూడు బెడ్‌రూమ్‌లు, హాల్, డైనింగ్ హాల్, కిచెన్ మరియు సర్వెంట్ రూమ్ ఉన్నాయి. తమతో పాటు కవితను ఇంటికి తీసుకొచ్చే సరికి ఆమె భయపడిపోయి, తన పోటీకి వస్తానని భావించి, ఇప్పుడు ఆమెను ఎక్కడపడితే అక్కడ వర్కర్లతో పెట్టాడు.

ఆమె మరచిపోయిన విషయం ఏమిటంటే, ఆమె అక్కడ నుండి మాత్రమే వచ్చింది.

ఆమె అతన్ని డిన్నర్‌కి పిలిచింది మరియు అతను చెప్పాడు, "నాకు భోజనం జీర్ణం కావడంలో సమస్య ఉంది."

తనకు నచ్చినవన్నీ సిద్ధం చేసి, తన ప్లేట్‌లో ఉంచిన వస్తువులను తిరస్కరించలేకపోయాడు. "నేను పెరుగు అన్నం మాత్రమే తీసుకుంటాను" అన్నాడు.

ఆమె పెరుగు అన్నం కలిపి అతనికి ఒక గిన్నె తెచ్చింది. అది తిని తన పనిలో పడ్డాడు.

రాత్రి 11 గంటల సమయంలో పాయల్ అతన్ని నిద్రించడానికి పిలిచింది. పేపర్లు సర్దుకుని బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్లి మంచం మీద కూర్చున్నాడు. రోజు లాగానే పాలు తెచ్చి అతనికి గ్లాసు ఇచ్చింది. అతను కడుపులో కొంచెం అసౌకర్యంగా అనిపించి, టాయిలెట్‌కి వెళ్లాడు, వెళుతున్నప్పుడు అతను ఆమెకు మీ సగం ఉంది మరియు నేను తిరిగి వస్తాను మరియు తీసుకుంటాను అని చెప్పాడు.

అతను అరగంట పాటు టాయిలెట్‌లో కూర్చున్నాడు మరియు ఇంకా అసౌకర్యంగా ఉన్నాడు. బయటకు వచ్చి మంచం మీద కూర్చున్నాడు. మెడిసిన్ క్యాబినెట్ లో చూసి డైజీన్ ట్యాబ్లెట్ దొరికి నమలడం మొదలుపెట్టాడు. మంచం మీద కూర్చుని టాబ్లెట్ నములుతూ నిద్రలోకి జారిపోయాడు, పాల గ్లాసు మరచిపోయింది.

ఉదయాన్నే లేచి బ్రష్ చేసుకొని కాఫీ కప్పు కోసం వంటింట్లోకి వెళ్లాడు. తను ఒక కప్పు కాఫీ చేసి తలుపు తీసి న్యూస్ పేపర్ తీసుకుని సోఫాలో కూర్చుని చదువుతున్నాడు. అతను ఈ రోజు కొంచెం అసహ్యంగా భావించాడు, సేవకుడు

వంటగదిలో అల్పాహారం సిద్ధం చేస్తూ ఉంటాడు మరియు పాయల్ ఆమెకు ఏదో ఒకటి లేదా మరొకటి ఆర్డర్ చేస్తుంది.

కాఫీ కంప్లీట్ చేసి కప్ కిచెన్ లో పెట్టి బెడ్ రూమ్ కి వెళ్ళాడు. బెడ్‌పై ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్న పాయల్‌ని చూశాడు. అతను నిద్ర లేవడానికి ఆమె వద్దకు వెళ్లి ఆమె ముఖాన్ని తాకగా, ఆమె శరీరం తన స్పర్శకు చల్లగా ఉందని కనుగొన్నాడు. ఊపిరి పీల్చుకోవడం కోసం అతను ఆమె ముక్కు రంధ్రాన్ని తనిఖీ చేశాడు మరియు ఏమీ లేనట్లు అనిపించింది మరియు ఆమెకు ఏదో సమస్య ఉందని భావించి అంబులెన్స్‌కు కాల్ చేశాడు. ఇరవై నిమిషాల్లో వచ్చారు. వారు ఆమెను తనిఖీ చేసి, “ఆమె గుండెపోటుతో మరణించినట్లు అనిపించింది, మేము ఆమెను పోస్ట్‌మార్టంకు పంపుతాము” అని చెప్పి ఆమెను తీసుకెళ్లారు.

నిన్న రాత్రి నుంచి అరకప్పు పాలను ప్లాస్టిక్ కవర్ లో పోసి ఫ్రిజ్ లో పెట్టాడు. స్నానం చేసి బట్టలు వేసుకుని ఫ్రిజ్ లోంచి పాలు తీసుకుని కిచెన్ లోంచి హార్లిక్స్ బాటిల్ తీసుకుని ఆఫీసుకి వెళ్ళాడు.

అతను వంటగదిలోకి వెళ్లి ప్యూన్‌ని అడిగాడు, "అతనికి కొంచెం అల్పాహారం ఇవ్వండి."

సూర్య, "మా దగ్గర మ్యాగీ ఉంది, నేను ప్యాకెట్ సిద్ధం చేయాలా?"

అతను, "సరే" అని మరియు పొగ త్రాగుతూ కూర్చున్నాడు.

బ్రేక్ ఫాస్ట్ పూర్తి చేసి తన ముందు ఉంచిన కాఫీ కప్పు తీసుకుని తన క్యాబిన్ లోకి వెళ్ళాడు.

కుమార్ సునీతకు ఫోన్ చేసి వెంటనే ఆఫీసుకు రమ్మని చెప్పాడు.

కుమార్ జాయ్‌ని పిలిచి, వాటిని తనిఖీ చేయమని కోరాడు మరియు ఆమెకు పాలు మరియు హార్లిక్స్ బాటిల్ ఇచ్చాడు.

"వాటిలో ఎలాంటి విషాలు లేదా గుండెపోటును ప్రేరేపించే మందులు ఉన్నాయో లేదో తనిఖీ చేయమని" కుమార్ ఆమెకు చెప్పాడు.

సంతోషం వారిని పంపి తిరిగి వచ్చి "ఏమైంది?" అని అడిగాడు.

రాత్రి గుండెపోటుతో పాయల్ మరణించిందని కుమార్ తెలిపారు.

జాయ్ అడిగాడు, "మీరు ఏదైనా ఫౌల్ ప్లే అనుమానిస్తున్నారా?"

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "రెండో కుమార్ మరణంలా అనిపించింది. అతను నిద్రలోనే చనిపోయాడు, పాయల్ విషయంలో కూడా అదే జరిగింది.

ఆనందం అడిగాడు, "ఆమె శరీరం ఎక్కడ ఉంది?"

పోస్ట్‌మార్టం కోసం ఆమెను తీసుకెళ్లినట్లు చెప్పారు.

"ఆమెను ఎవరు తీసుకెళ్లారు?" అని అడిగాడు ఆనందం.

అతను "అంబులెన్స్ ప్రజలు" అని బదులిచ్చారు.

"మీరు పోలీసులకు సమాచారం ఇచ్చారా?" అని అడిగాడు ఆనందం.

కుమార్ బదులిస్తూ, "నేను పోలీసులకు ఫోన్ చేస్తే, వారు చాలా ప్రశ్నలు అడుగుతారు, అప్పుడు మా సంబంధాన్ని వివరించడంలో సమస్య అవుతుంది. ఆమె మరణంతో ఏదైనా సమస్య ఉంటే, వారు పోలీసులకు సమాచారం ఇస్తారు.

జాయ్ అడిగాడు, "వారు ఆమెను ఏ ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లారో వారు చెప్పారా?"

కుమార్, "లేదు, వారు ఆమెను గాంధీ ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్తారని నేను అనుకున్నాను."

సునీత వచ్చి "ఏమైంది?" అని అడిగింది.

పాయల్ నిద్రలోనే చనిపోయింది' అని కుమార్ అన్నారు.

సునీత అడిగింది, "అయితే ఏం చేసావ్?"

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "నేను అంబులెన్స్‌కి కాల్ చేసాను మరియు వారు ఆమెను తీసుకెళ్లారు. ఆమె అడిగింది, "మీరు ఏ నంబర్‌కు కాల్ చేసారు?"

కుమార్ 102 అన్నాడు.

102కు ఫోన్ చేసి ఉదయం ఫ్లాట్ నుంచి మృతదేహాన్ని తీసుకెళ్లిన విషయాన్ని ఆరా తీశారు.

వారు, "వారు ఏ 'శరీరమును' తీసుకోలేదు."

సునీత "ఇప్పుడు ఎక్కడ కనిపించకుండా పోయింది?"

కుమార్, "బాట్ మనుషులు ఆమెను తీసుకువెళ్లగలరా?"

సునీత "అలా ఎందుకు చేస్తారు?"

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "మా కోసం సమస్యలను సృష్టించడానికి కాదు, ఆమె మరణం గురించి వారికి తెలిసి ఉండవచ్చు."

సునీత “అది కూడా ఉంది. కాబట్టి, కుమార్ మరణానికి దీనికి ఏదైనా సంబంధం ఉందని మీరు అనుకుంటున్నారా?

"అది మాత్రమే అనిపిస్తుంది" అన్నాడు కుమార్.

అలాంటి పని ఎవరు చేస్తారు అని సునీత ప్రశ్నించారు.

కుమార్ బదులిచ్చాడు, “మరి ఎవరు, అతని శత్రువులు? ఇక్కడ నేనే లక్ష్యంగా ఉన్నాను, నిన్న రాత్రి నేను పాలు తాగలేదు, అది నన్ను రక్షించింది.

జాయ్ అడిగాడు, "వారు మీ రోజువారీ రాత్రి పాలుతో మిమ్మల్ని లక్ష్యంగా చేసుకున్నారని మీరు అనుకుంటున్నారా?"

"అలా అనిపిస్తోంది" అని కుమార్ బదులిచ్చాడు.

"ఎవరు చేయగలరు?" అని అడిగింది సునీత.

"మా సేవకుడు ఉదయం లేడనిపిస్తోంది" అని కుమార్ బదులిచ్చాడు.

"కాబట్టి ఇప్పుడు ఏం చేస్తావు" అని అడిగింది సునీత.

"కవితను ఇంటికి తీసుకెళ్తాను, ఆమె నన్ను చూసుకోవచ్చు" అన్నాడు కుమార్.

సునీత “కవిత ఎవరు?

"నువ్వు మా ఇంటికి రాగానే తలుపు తీసిన అమ్మాయి" అని కుమార్ బదులిచ్చాడు.

ఆమె చెప్పింది, "ఓహ్, ఆ అమ్మాయి, ఆ రోజు నిన్ను డిస్టర్బ్ చేసినందుకు పాయల్ ఆమెని దూషిస్తోంది."

కుమార్ "అవును" అన్నాడు.

సునీత “ఆమె నీకు ఎవరు?” అని అడిగింది.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, “ఆమె తల్లిదండ్రులు ఆమెకు ఒక వృద్ధుడితో వివాహం చేశారు. అందుకని ఓ గది అద్దెకు తీసుకుని అక్కడే ఉంచాను. అప్పుడు పాయల్ గర్భవతి అని నాకు అబద్ధం చెప్పింది మరియు నేను ఇద్దరినీ తీసుకొని విజయవాడకు వెళ్ళాను, అప్పుడు బాబ్ మమ్మల్ని ఇక్కడికి పంపాడు.

"కాబట్టి, ఆమెతో మీకు ఎలాంటి సంబంధం లేదు" అని సునీత అడిగింది.

అతను "లేదు" అన్నాడు.

అయితే నీకు పాయల్‌తో శారీరక సంబంధం ఉందా అని సునీత ప్రశ్నించింది.

తల ఊపాడు. తనని ఎవరో చంపడానికి ప్రయత్నించినట్లు బాధపడాలో, భయపడాలో అతనికి ఆమె గురించి ఏమి అనిపించలేదు.

సునీత వెళ్ళిపోయింది మరియు జాయ్ అతనికి కంపెనీ ఇవ్వడానికి అతనితో కూర్చున్నాడు.

తర్వాత ఆనందం వెళ్లి శ్రావణిని తనతో కూర్చోమని పంపింది.

అతను ఒక ఫైల్ తెరిచాడు కానీ దానిపై దృష్టి పెట్టలేకపోయాడు. అతనికి ఏమి చేయాలో తెలియదు. దహనం చేయడానికి మరియు ఇతర లాంఛనాలు చేయడానికి 'శరీరం' లేదు. గ్రామస్థుల సమక్షంలో ఆమెను పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ఇది ఏదో ఒకదానిని భర్తీ చేయాలి. అతనికి మరణానంతర జీవితం మరియు అలాంటి వాటిపై నమ్మకం లేనప్పటికీ, కనీసం పాయల్ కోసం అతను ఏదైనా చేయవలసి వచ్చింది. తన ఎదురుగా ఉన్న ఫైల్ వైపు ఖాళీగా చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

కవిత నడుపుతున్న టిఫిన్ సెంటర్‌కు వెళ్లి ఆమెను ఫ్లాట్‌కి తీసుకెళ్లాడు.

పార్ట్ 3

పాయల్ తర్వాత జీవితం

1 వ అధ్యాయము

ఇన్నాళ్లూ పనిచేసిన పనిమనిషి తిరిగి రాకపోవడంతో టిఫిన్ సెంటర్‌ను వేరొకరి దగ్గర పెట్టుకుని, కవితను ఇంట్లో సాయం చేశాడు. అతను కవితను ఇంటిని చూసుకునేలా చేసాడు మరియు ఆమె అభివృద్ధిని ప్రోత్సహించలేదు. అతను ఆమె వైపు ఎప్పుడూ చూడలేదు మరియు ఆమె బస్టాప్‌లోని హోటల్ నుండి పారిపోయింది. ఇది ఆమె పాత్రపై ప్రతికూల పాయింట్.

ఇప్పుడు అతను ఇతర శాఖలను సందర్శించడం ప్రారంభించాడు మరియు వాటి పనికి అలవాటు పడ్డాడు. పరికరాల కర్మాగారాన్ని ప్రత్యేకంగా సందర్శించి బ్లూప్రింట్‌ల సహాయంతో పరికరాల అభివృద్ధిని పర్యవేక్షించి వాటి పురోగతిని పరిశీలించారు.

అవి అంతర్గత ఉపయోగం కోసం మాత్రమే అని బాట్ చెప్పినప్పటికీ, భవిష్యత్తులో వాటిని సాధారణ ప్రజల కోసం కాకపోయినా మార్కెట్లో ఉంచవచ్చు, వాటిని ప్రభుత్వానికి మరియు సైన్యానికి విక్రయించవచ్చు.

కానీ ముందుగా, వాటిని అభివృద్ధి చేయాలి మరియు ఒక నమూనాను నిర్మించి, తనిఖీ చేయాలి మరియు తర్వాత వాటి ఉపయోగం కోసం పరిమిత పరిమాణంలో తయారీని ప్రారంభించవచ్చు. మొదట, ఇది మైండ్ కంట్రోల్ కమ్యూనికేషన్స్ అవుతుంది, ఆపై టెలిపోర్ట్ పరికరాలు తయారు చేయబడతాయి.

శాస్త్రవేత్తలు "ఈ బ్లూప్రింట్‌లను ఎక్కడ పొందాడు" అని అడగగా, అతను దేవుని నుండి సమాధానం చెప్పినప్పుడు, వారు నవ్వుతూ, "మంచి జోక్" అన్నారు.

ఈ పరికరాల ఉత్పత్తి శ్రేణికి వారికి ఆరు నెలలు పట్టింది. ఫస్ట్ మైండ్ కమ్యూనికేషన్‌లు తయారు చేయబడ్డాయి మరియు భద్రపరచడం కోసం అన్ని శాఖలకు పంపబడ్డాయి. అప్పుడు టెలిపోర్ట్ పరికరాలు తయారు చేయబడతాయి మరియు సంస్థాపన కోసం శాఖలకు పంపబడతాయి. వారు మొదట పిల్లులు మరియు కుక్కల వంటి చిన్న జంతువులతో తనిఖీ చేసారు మరియు పరీక్షలు

విజయవంతమయ్యాయి, వాటిని మానవులతో తనిఖీ చేయడానికి బాట్ సూచనల కోసం వారు వేచి ఉన్నారు.

అతను తన ఆహారం మరియు ఇతర రోజువారీ అవసరాలను చూసుకోవడానికి కవితను తనతో పాటు టూర్‌లకు తీసుకెళ్లేవాడు. ఆమెను ఫ్లాట్‌లో ఇంత కాలం ఒంటరిగా వదిలేయడం కూడా అతనికి ఇష్టం లేదు.

వ్యాపారానికి సంబంధించిన పలు అంశాలపై చర్చించేందుకు ఆయన బోర్డు సమావేశాన్ని పిలిచారు. పాన్ ఇండియా మ్యాట్రిమోనియల్ కంపెనీ అని ఆయన గుర్తించిన ఒక అంశం.

అతను "వివాహ వ్యాపారం యొక్క స్థానం కోసం లప్లీన్" అని అడిగాడు.

ఆమె చెప్పింది, "ఈ రోజుల్లో వారు కంపెనీని నడపడం లేదు, ఎందుకంటే US కంపెనీతో కంపెనీ సంబంధాలు తెగిపోయిన తర్వాత, వారు చాలా శాఖలను మూసివేశారు మరియు ఈ మ్యాట్రిమోనియల్ వ్యాపారం వెనుక సీటును తీసుకుంది మరియు దాదాపు మూసివేయబడింది."

సాఫ్ట్‌వేర్‌ను సిద్ధం చేయడానికి ఒక మార్గాన్ని చూడమని అతను జాయ్‌కి సూచించాడు మరియు ఇప్పుడు దానిని మా సర్వర్‌ల నుండి అమలు చేయవచ్చు.

అధ్యాయం 2

ఒక రోజు ఉదయం అతనికి కాల్ వచ్చింది మరియు అతను ఫోన్ లిఫ్ట్ చేసి, "హలో" అన్నాడు.

ఇది స్నేహ నుండి ఆమె కంగారుపడి ముస్కాన్ మరియు ప్రాచీ తప్పిపోయినట్లు చెప్పింది.

"ఏమైంది?" అని అడిగాడు.

ఆమె ఇలా చెప్పింది, "వారు స్నేహితుల బృందంతో ఒక యాత్రకు వెళ్లారు మరియు వారిద్దరూ తిరిగి రాలేదు, వారు వారి సెల్‌ఫోన్‌కు కాల్ చేసినప్పుడు అది స్విచ్ ఆఫ్‌గా వస్తోంది మరియు ఆమెకు ఏమి చేయాలో తెలియడం లేదు.

వారి అరకులోయ యాత్ర వివరాలు తీసుకుని వారితో పాటు వెళ్లిన స్నేహితుల వివరాలు అడిగారు.

ఆమెకు ఐడియా లేదు' అని స్నేహ అన్నారు.

వారితో పాటు వెళ్ళిన వారు ఎవరో తెలుసా అని కుమార్ అడిగాడు.

ఆమె నెగిటివ్‌గా సమాధానం చెప్పినప్పుడు, నేను ఎవరినైనా పంపుతాను, మీరు అతనితో వారి ఫోటోలు కొన్ని పంపండి.

అతను తన సెక్యూరిటీ హెడ్‌కి ఫోన్ చేసి నెల్లూరు సమీపంలోని గ్రామానికి ఎవరినైనా పంపమని చెప్పి, స్నేహ కుటుంబ సభ్యుల చిరునామాను ఇచ్చి, వారు ఇచ్చే ఫోటోలను సేకరించమని అడిగాడు. మీకు ఏదైనా సమస్య ఉంటే నా మొబైల్‌కి కాల్ చేయమని చెప్పండి. ఫోటోలు సేకరించిన తర్వాత వాటిని వైజాగ్ తీసుకురావాలని చెప్పండి, నేను అక్కడికి వెళ్తాను.

అప్పుడు అతను ఒక లాంగ్ ట్రిప్ కోసం ఒక కారు ఏర్పాటు మరియు కొండ రోడ్లు కూడా వెళ్ళడానికి రవాణా శాఖ కోరారు.

తర్వాత శ్రావణికి ఫోన్ చేసి ట్రిప్‌కి రెడీగా ఉండమన్నాడు. విహారయాత్రకు వెళ్లేందుకు సర్దుకుని కవితను పిలిచాడు. సర్దుకునే సమయానికి ఆఫీసు వాళ్ళు కారు పంపారు

మరియు వైజాగ్ తీసుకువెళ్ళమని డ్రైవర్‌ని అడిగాడు. అతను చాలా ప్రదేశాలను సందర్శించవలసి ఉంటుంది మరియు అతను ఖచ్చితంగా అరకు లోయకు వెళ్తాడు కాబట్టి అతను కారులో వెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. మరియు వారు అరకు చుట్టుపక్కల హోటళ్లను తనిఖీ చేయాల్సి ఉంటుంది.

హోటల్‌లో గది తీసుకుని ఫొటోలు సేకరించేందుకు పంపిన సెక్యూరిటీ సిబ్బందికి సమాచారం అందించి ఫొటోలతో వచ్చే వరకు వేచి చూశాడు.

ఫోటోలు తీసుకురావడానికి అతనికి మరో రోజు పట్టింది. అరకు వరకు తమ వెంట వెళ్లాలని, రోడ్డు మార్గంలో అరకు చేరుకోవడానికి 6 గంటల సమయం పట్టిందని చెప్పారు.

వారు వైజాగ్‌లో ఉన్నప్పుడు కుమార్ అరకుకు వెళ్లాడు మరియు అతని మామ అతనిని ఒక రౌండ్ ట్రిప్‌లో అక్కడికి తీసుకెళ్లారు. కుమార్‌కి ఇది ఏడు సంవత్సరాల క్రితం, నిజ సమయంలో ఇది ముప్పై సంవత్సరాల కంటే ఎక్కువ. ఊరు మొత్తం మారిపోయింది, ఇప్పుడు హోటళ్లు, దుకాణాలు అన్నీ వచ్చాయి.

పగలు మిగిలి ఉన్నందున, అతను భద్రతా సిబ్బందిని కొన్ని ఫోటోలు తీయమని మరియు వారు తమ హోటల్‌లో ఉన్నారా అని విచారించమని కోరాడు మరియు అతను కొన్ని ఫోటోలు తీసుకొని ముస్కాన్ మరియు ప్రాచీని వెతకడానికి వెళ్ళాడు.

రాత్రి 8 గంటలకు తాము రిజిస్టర్ చేసుకున్న హోటల్‌కు చేరుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నారు. రెండు పార్టీలు హోటల్‌కు చేరుకున్నప్పుడు వారిలో ఎవరూ విజయం సాధించలేదు మరియు ఉదయం శోధన ప్రారంభించాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

ఉదయం వారు సందర్శించిన హోటళ్ల జాబితాలను మార్చుకున్నారు మరియు అరకు ద్వారా తనిఖీ చేయడం ప్రారంభించారు.

శ్రావణి అరిచింది, “మావయ్యా అది చూడు, అదేంటి?”

వారు బోర్డు వైపు చూశారు.

పద్మావతి గార్డెన్స్ అని రాసి ఉంది.

అతను చెప్పాడు, "ఇది బోర్డు నుండి ఒక విధమైన తోట."

ఆమె “గేటు వైపు చూడు” అంది.

తమకు ట్రీ టాప్ హట్స్ అందుబాటులో ఉన్నాయని చెప్పారు. అంటే వాటిని హోటల్‌లోని గదుల్లాగే అద్దెకు తీసుకోవచ్చు.”

వారు ఎంట్రీ ఫీజు చెల్లించి తోటలోకి ప్రవేశించారు. మరియు వారు అతిథులకు ఎక్కడ సౌకర్యాలు కల్పిస్తారో తనిఖీ చేసారు. వారు అక్కడ విచారించగా, బాలికలు తమ బృందంతో కలిసి అక్కడే ఉన్నారని గుర్తించారు. ఇప్పుడు బిల్లులు క్లియర్ చేయకుండా వెళ్లిపోయారు. సాధారణంగా గేటు వద్ద భద్రత ఉండడంతో వారు తప్పించుకునే అవకాశం ఉండదు.

అందుకే పార్క్‌లోంచి బయటకి వచ్చి హోటల్‌కి బయల్దేరారు.

వాళ్లంతా ఏం జరిగిందో చర్చించుకోవడానికి కూర్చున్నారు. పార్క్ ఫ్రీ జోన్ కానందున, మీరు రావడానికి మరియు వెళ్లడానికి తప్పనిసరిగా ID కార్డ్‌లను కలిగి ఉండాలి మరియు వారికి అక్కడ కొన్ని రకాల cc కెమెరాలు ఉంటాయి. అయితే ఫుటేజీని ఎలా పొందాలి?

తమకు పోలీసు డిపార్ట్‌మెంట్‌లో ఎవరైనా ఉన్నారని, అతనితో మాట్లాడి ఫుటేజీని అడగవచ్చని సెక్యూరిటీ వ్యక్తి చెప్పాడు. అయితే కొంత సమయం పడుతుంది, ఎందుకంటే నేను హైదరాబాద్‌లోని నా వ్యక్తిని సంప్రదించాలి మరియు వారు తమ యజమానికి తెలియజేయాలి మరియు అరకు పోలీసులకు తెలియజేయడానికి అనుమతి తీసుకోవాలి.

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "మేము ప్రక్రియను ప్రారంభిద్దాం, మేము సమాచారం కోసం వేచి ఉంటాము."

కుమార్ శ్రావణితో "మనం సందర్శనకు వెళ్దాం" అన్నాడు.

వారు స్థానిక టూర్ గైడ్‌తో నిమగ్నమై స్థానిక ప్రదేశాలను చూడటానికి వెళ్లారు.

వారు సందర్శనా నుండి తిరిగి వచ్చినప్పుడు, బాబ్ హోటల్ లాబీలో వారి కోసం వేచి ఉన్నాడు.

కుమార్ ఆశ్చర్యంగా “ఇక్కడ ఏం చేస్తున్నావు?” అని అడిగాడు.

బాబ్ తిరిగి అడిగాడు, "మీరు ఇక్కడ ఏమి చేస్తున్నారు?"

"మేము ముస్కాన్ మరియు ప్రాచీ అనే ఇద్దరు అమ్మాయిలను వెతుక్కుంటూ వచ్చాము" అని కుమార్ బదులిచ్చారు.

బాబ్ అడిగాడు, "మీకు వారితో సంబంధం ఏమిటి?

"వారు నా బంధువులు, వారు అరకులో అదృశ్యమయ్యారు" అని అతను చెప్పాడు.

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, “మీ సమయాన్ని వృధా చేసుకోకండి, ఇంటికి వెళ్లి పని చూసుకోండి, మాకు ఎక్కువ సమయం లేదు. నేను మీకు ఇచ్చిన పరికరాల తయారీని మీరు పూర్తి చేశారా? ”

పని జరుగుతోంది” అన్నాడు కుమార్.

బాబ్ అన్నాడు, “వెళ్లి పని పూర్తి చేయి. నేను అమ్మాయిల అదృశ్యం చూస్తాను. మీరు వెంటనే తిరిగి రండి."

"అప్పుడు నేను సెక్యూరిటీ వ్యక్తులను ఇక్కడ వదిలివేస్తాను" అని కుమార్ చెప్పాడు.

బాబ్, "అవసరం లేదు, నేను వాటిని మీ వద్దకు తీసుకువస్తాను."

దాంతో బ్యాగులు సర్దుకుని బిల్లులు కట్టుకుని హైదరాబాద్‌కు బయల్దేరారు.

కుమార్ బాబ్ నుండి ఏదైనా సమాచారం కోసం ఆత్రంగా ఎదురు చూస్తున్నాడు. వారిని కనిపెట్టి హైదరాబాద్ తీసుకురావడానికి బాబ్ రెండు రోజులు పట్టింది. వారిని తన ఫ్లాట్‌కు తీసుకొచ్చేసరికి అపస్మారక స్థితిలో ఉన్నారు.

కుమార్ కంగారుగా “ఏమైంది?” అని అడిగాడు.

బాబ్ మాట్లాడుతూ, "వారి గురించి ఆందోళన చెందాల్సిన అవసరం లేదు, వారు అరకు వెళ్ళిన సమయం నుండి వారు ప్రయాణించారు. వాళ్ళు ఏమైపోయారో కనిపెట్టలేక పోయాను, వాళ్ళు అరకులో అడుగుపెట్టినప్పటి నుంచి తెచ్చాను. వీటన్నింటి గురించి వారు కొంచెం గందరగోళంగా ఉంటారు. నేను మిమ్మల్ని తర్వాత కలుస్తాను మరియు బయలుదేరాను.

అరగంట తర్వాత ముస్కాన్ మరియు ప్రాచీ కళ్ళు తెరిచి, "మేము ఎక్కడ ఉన్నాము?" అని అడిగారు.

"మీరు నా ఫ్లాట్‌లో ఉన్నారు" అని కుమార్ బదులిచ్చాడు.

ముస్కాన్ అడిగాడు, "మనం ఎందుకు ఇక్కడ ఉన్నాము, భయ్యా?"

అతను ఇలా అన్నాడు, "మీరు అరకు నుండి అదృశ్యమయ్యారు మరియు మిమ్మల్ని కనుగొని ఇక్కడికి తీసుకురావడానికి నేను నిపుణులను నిమగ్నం చేయాల్సి వచ్చింది. మీ ఆంటీ మీ గురించి ఆందోళన చెందుతోంది. నేను ఆమెకు కాల్ చేసి, మీరు సురక్షితంగా నా ఇంట్లో ఉన్నారని ఆమెకు తెలియజేస్తాను, ఆమెకు హలో చెప్పండి.

అతను స్నేహకు ఫోన్ చేసి, ముస్కాన్ మరియు ప్రాచీ హైదరాబాద్‌లోని తన ఫ్లాట్‌లో సురక్షితంగా ఉన్నారని, వారు ప్రయాణించడానికి సరిపోయినప్పుడు, అతను వారిని పంపిస్తానని, అప్పటి వరకు వారు ఇక్కడే ఉండవచ్చని ఆమెకు తెలియజేశాడు. అతను ఫోన్ ముస్కాన్‌కి ఇచ్చాడు మరియు ఆమె తన అత్తతో మాట్లాడింది.

కుమార్, "ముస్కాన్, ఏమైంది?" అని అడిగాడు.

ఆమె, "నాకు తెలీదు, పద్మావతి గార్డెన్స్‌లో రూం తీసుకుని, లోపల బ్యాగులు వేసుకుని, గార్డెన్ చూసేందుకు బయటికి వచ్చి, ఇక్కడే మీ ఇంట్లో ఉన్నాం, ఇక్కడ ఎలా ఉండాలో అర్థం కావడం లేదు. ఆకస్మికంగా."

కుమార్, "ఏదో తోటల వద్ద జరిగింది అందుకే నిన్ను పూర్వం నుండి ఇక్కడికి తీసుకొచ్చారు" అన్నాడు.

ప్రాచీ ఆశ్చర్యంగా "గతమా?"

కుమార్ మాట్లాడుతూ, "బాట్ గురించి వారికి చెప్పకుండానే, మేము భవిష్యత్ పరికరాలపై ప్రయోగాలు చేస్తున్నామని మీకు తెలుసు మరియు మిమ్మల్ని గతం నుండి తిరిగి తీసుకురావడానికి మేము టైమ్-ట్రావెల్ మెషీన్‌ని ఉపయోగించాము. మీరు తప్పిపోయినట్లు కనిపిస్తోంది మరియు మేము మీ జాడను పొందలేకపోయాము, కాబట్టి మేము మిమ్మల్ని గతం నుండి వెనక్కి తీసుకున్నాము.

ప్రాచి మాట్లాడుతూ, "వావ్, మా కుటుంబంలో టైమ్ ట్రావెల్ చేసిన మొదటి వ్యక్తులు మేము."

అతను చెప్పాడు, "మీరు మళ్ళీ చెప్పగలరు."

అతను వారికి నగర పర్యటనను ఇచ్చాడు మరియు వారిని వారి ఇళ్లకు పంపాడు.

అధ్యాయం 3

కొన్ని రోజుల తర్వాత అరకులో తప్పిపోయిన యువకుల గురించి ఓ దినపత్రికలో కథనం వచ్చింది. అరకు వెళ్లి పద్మావతి గార్డెన్స్‌లో ఉంటూ అక్కడి నుంచి కనిపించకుండా పోయారు. బృందంలోని ఇద్దరు సభ్యులు మాత్రమే పర్యటన ప్రారంభానికి ముందు తిరిగి వచ్చారు. తమ ఇంట్లో అత్యవసర పరిస్థితి ఉన్నందున తిరిగి రావాల్సిందిగా తమ కుటుంబీకుల నుంచి తమకు కాల్ వచ్చిందని చెప్పారు.

ఇతర సభ్యుల సంకేతం లేదు, వారు గాలిలోకి అదృశ్యమైనట్లు కనిపిస్తోంది.

సంవత్సరం చివరి నాటికి, అన్ని పరికరాలను తయారు చేసి భద్రపరచడానికి వివిధ ప్రాంతాలకు పంపారు. అతను పరికరాల స్థానాన్ని కంపెనీ డైరెక్టర్లకు తెలియజేశాడు. మరియు ప్రతి సంస్థ యొక్క స్థితి యొక్క స్థానాన్ని తీసుకుంది.

అయినప్పటికీ దేశవ్యాప్తంగా కరోనా ముప్పు పొంచి ఉంది. సాఫ్ట్‌వేర్ మినహా వ్యాపారంలో కొంత నష్టం జరిగింది. బాట్‌తో మునుపటి పరస్పర చర్య నుండి, ఏదైనా సంఘటనను ఎదుర్కోవడానికి కంపెనీ సిద్ధంగా ఉండాలని వారు ఆత్రుతగా ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది.

ఎపిలోగ్

1 జనవరి 2021.

డోర్ బెల్ మోగిన చప్పుడు విని కుమార్ వెళ్లి తలుపు తీశాడు. ఒక వ్యక్తి చేతిలో ఆహ్వానం పట్టుకుని బయట నిలబడి ఉన్నాడు. దాన్ని తెరిచి లోపలున్న ఇన్విటేషన్ కార్డ్ చూసాడు.

"జనవరి 9, 2021న ముంబైలోని హోటల్ తాజ్‌లో జరిగే న్యూ ఇయర్ ఫంక్షన్‌కు మిమ్మల్ని కుటుంబ సభ్యులతో సాదరంగా ఆహ్వానిస్తున్నాము. హాజరు తప్పనిసరి."

ఆహ్వానించినవారు:

కుమార్ మహా కూటమి.

RSVP: 7893642582

కుమార్ బయట నిలబడి ఉన్న వ్యక్తిని అడిగాడు, "ఇది ఏమిటి?"

"ఆహ్వానంలో పేర్కొన్నట్లుగా, హాజరు తప్పనిసరి" అని అతను చెప్పాడు.

కుమార్ కార్డ్‌లో ఉన్న నంబర్‌కి కాల్ చేశాడు.

కాల్ ఆన్సర్ చేసి, "అవును, మిస్టర్ కుమార్, మీరు ఫంక్షన్‌కి హాజరు కావడానికి అందుబాటులో ఉన్నారా?"

కుమార్ “ఏమిటి ఈ ఫంక్షన్?” అని అడిగాడు.

"మీ స్నేహితులు మరియు కుటుంబ సభ్యులందరినీ కలుసుకోవడానికి మేము మీకు సౌకర్యాన్ని కల్పిస్తున్నాము" అని అతను చెప్పాడు.

"సరే నేను వస్తాను" అన్నాడు కుమార్.

అతను చెప్పాడు, "మీ కుటుంబాన్ని తీసుకురావడం మర్చిపోవద్దు."

కుమార్ "సరే" అన్నాడు.

కొనసాగుతుంది

ప్రస్తావనలు

కుమార్ యొక్క సమాంతర కాలక్రమం పుస్తకాల శ్రేణి:

ఆర్ కుమార్ ద్వారా పీపింగ్ టామ్

ఆర్ కుమార్ రచించిన అన్ లక్కీ ఇన్ లవ్

ఆర్ కుమార్ రచించిన లక్కీ ఇన్ లవ్ అండ్ అన్ లక్కీ ఇన్ లవ్

రవికిరణ్ రచించిన త్రీ ఇడియట్స్ అండ్ ఎ వైజ్ మ్యాన్

రవికిరణ్ అందించిన త్రీ ఇడియట్స్ అండ్ ఎ బ్రేవ్ మ్యాన్

రవికిరణ్ రచించిన త్రీ ఇడియట్స్ అండ్ ఎ ఫూలిష్ మ్యాన్

రవికిరణ్ అందించిన త్రీ ఇడియట్స్ అండ్ ఏ ఇన్నోసెంట్ మ్యాన్

అన్నే రిపోర్టర్ ద్వారా మై లవ్ ఒక ఎండమావి

కాలక్రమాల శ్రేణిని విలీనం చేసిన తర్వాత:

అన్నే రిపోర్టర్ ద్వారా ప్రొఫెసర్ కజిన్

రాబోయే:

ఎటాక్ ఆఫ్ ది ఎలియెన్స్: అన్నే రిపోర్టర్ ద్వారా ప్రొఫెసర్స్ కజిన్ సీక్వెల్

ది రైజ్ ఆఫ్ కల్కి: ది వరల్డ్ ఇన్ టర్మోయిల్, రవి కుమార్

కల్కి vs కల్కి: ది రిటర్న్ ఆఫ్ కల్కి బై రవి కుమార్

ఇతర పుస్తకాలు:

రవి కుమార్ అందించిన త్రీ ఇడియట్స్ మరియు రామ్

రవితో సాఫ్ట్వేర్ ప్రోగ్రామింగ్ ఎలా చేయాలి

ఈ పుస్తకాలన్నీ Amazon Kindleలో అందుబాటులో ఉన్నాయి